689

ஸஞ்சிகை 4

உ

ஓம்

ருக்மிணீஸத்யபாமாஸமேத

ஸ்ரீகோபாலக்ருஷ்ணாய

பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீமத்பாகவதம்

தசமஸ்கந்தம்

ஸ்ரீதரீயவ்யாக்யானத்துடனும்

தமிழ் அர்த்தத்துடனும்

கூடியது

சென்னை திருவல்லிக்கேணி

"வாணீபூஷணம்" அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1909

𑌆𑌶𑌿𑌷𑍋𑌽𑌭𑌿𑌗𑍃𑌣𑌂𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌶𑌂𑌸𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑌰𑍍𑌹𑌣𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑌮𑌿𑌵𑌾𑌲𑌿𑌂𑌗𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ॥ ॥௩௧॥
𑌪𑌾𑌪𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌂𑌬𑍇 𑌨𑌿𑌹𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍 𑌬𑌲𑌂 𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌶𑌶𑌂𑌸𑍁𑌃𑌸𑌾𑌧𑍁𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ ॥௩௨॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇
𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌂𑌬𑌵𑌧𑍋 𑌨𑌾𑌮
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌉𑌹𑌾𑌰𑌵𑌂𑌸𑍀𑌰𑌯𑌸𑍂 ॥௨௯॥௩௦॥ 𑌆𑌶𑌿𑌷 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌹𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 ॥௩௨॥
𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

கோபர்கள் பாவசராகி மறுபிறப்படைந்தபலராமனை அன்பினால் கட்டிக்கொண்டு, பல ஆசிர்வாதங்களைக்கூறிப் புகழ்தார்கள். (௩௧)

பாவியாகிய அப்பிரலம்பாசுரன்வதத்தைப்பற்றி அதிக சந்தோஷத்தையடைந்ததேவர்கள், ஆகாயத்தில் நின்று, நல்லகாரியஞ் செய்தாய் என்றுகூறிக்கொண்டு புட்பங்களைச் சொரிந்தார்கள். (௩௨)

18-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

॥ ஏகோநவிம்ஶாத்யாயப்ராரம்ப: ॥

க்ரீடாஸக்தேஷு கோபேஷு தத்காவோ தூரசாரிணீ: ।
ஸ்வைரம் சரந்த்யோ விவிஶுஸ்த்ருணலோபேந கஹ்வரம் ॥ ॥௧॥

அஜா காவோ மஹிஷ்யஶ்ச நிர்விஶந்த்யோ வநாத்வநம் ।
ஈஷீகாடவீம் நிர்விவிஶு: க்ரந்தந்த்யோ தாவதர்ஷிதா: ॥ ॥௨॥

தே பஶ்யந்த: பஶூந் கோபா: க்ருஷ்ணராமாதயஸ்ததா ।
ஜாதாநுதாபா ந விதுர்விசிந்வந்தோ கவாம் கதிம் ॥ ॥௩॥

த்ருணைஸ்தத்குரதச்சிந்நைர்கோஷ்பதைரங்கிதைர்கவாம் ।
மார்கமந்வகமந் ஸர்வே நஷ்டாஜீவ்யா விசேதஸ: ॥ ॥௪॥

ஊநவிம்ஶே நிவிஷ்டஸ்து கோபகோபாலஸம்வ்ருத: ।
முஞ்ஜாரண்யே ஶரண்யாந் த்ராரக்ஷ தந்நிர்வாபநத: ॥

க்ரீடேதி ॥ தூரசாரிணீ: தூரசாரிண்ய: ப்ரயோகாபேக்ஷிதீயா ॥௧॥
அஜா இதி ॥ வநாத்வநாந்தரம் நிர்விஶந்த்ய: தாவேந தர்ஷிதா: த்ருஷிதா: க்ரந்தந்த்ய: இஷீகாடவீம் ஸ்தம்பிதவநத்ருணவிஶேஷாரண்யம் விவிஶு: ॥௨॥ த இதி ॥
க்ருஷ்ணராமாதய: அபி ஶேஷா ஜாதாநுதாபா: ॥௩॥ த்ருணைரிதி ॥ தாஸாம் கவாம்
குரைர்தத்பிஶ்ச ச்சிந்நைஸ்த்ருணைர்கோஷ்பதைரங்கிதைஶ்ச தத்ஸஹிதமார்கமாஶ்ரிதைஶ்ச
த்ருணைர்மார்கம் கவாம் மார்கமந்வகமந் । நஷ்டாஜீவ்யா: கதஜீவிகாஸாதநா: ॥௪॥ உம்

19-வது அத்தியாயம்

கோபர்கள் விளையாடிக் கொண்டிருக்குங் காலத்தில் அவர்களுடைய பசுக்கள் தம்மிச்சைப்படி புல்மேய்ந்து கொண்டே வனாந்தரத்தில் வெகுதூரஞ் சென்றன. (௧)

அவ்விதம் சென்ற ஆடுகளும், பசுக்களும், எருமைகளும் அவ்வனத்தின்வழியாய் முஞ்சைப்புல் மிகுதியாயுள்ள ஒருகாட்டிற்குள் புகுந்து புல்லை மேய்ந்து கொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில், அவ்விடத்திலெரிந்து கொண்டிருக்கிற காட்டுத்தீயிலகப்பட்டு கத்திக்கொண்டிருந்தன. (௨)

அப்பொழுதுஇராம கிருஷ்ணர்முதலிய கோபர்கள், பசுக்களைக்காணுமல் அவைகளின் மீதிரக்கங்கொண்டு, அவைகள் போயிருக்கும் அடிகளைப்பார்த்துக்கொண்டு அவ்வனத்தில் சென்றார்கள். (௩)

பசுக்கள் மேய்ந்து கொண்டுபோன புற்களையும், காலடிகளையும் பார்த்துக்கொண்டு தங்கள் பிழைப்புக்கே ஹானி உண்டாய் விட்டதென்று மனங்கலங்கித்தேடினார்கள். (௪

முஞ்ஜாடவ்யாம் ப்⁴ரஷ்டமார்க³ம் க்ரந்த³மாநம் ஸ்வகோ³த⁴நம் ।
ஸம்ப்ராப்ய த்ருஷிதா ஶ்ராந்தாஸ்ததஸ்தே ஸந்ந்யவர்தயந் ॥ ॥௫॥
க்ருஷ்ண: ப்ரோத்துங்க³மாருஹ்ய வ்ருக்ஷம் மேக⁴நிப⁴த்⁴வநி: ।
ஆத்மாநமாஹ்வயாமாஸ த³ர்ஶயந் தா ஸ்வநாமபி⁴: ॥ ॥௬॥
தா ஆஹூதா ப⁴க³வதா மேக⁴க³ம்பீ⁴ரயா கி³ரா ।
ஸ்வநாம்நாம் நிநத³ம் ஶ்ருத்வா ப்ரதிநேது³: ப்ரஹர்ஷிதா: ॥ ॥௭॥

ததஸ்ஸமந்தாத்³த³வதூ⁴மகேதுர்—
யத்³ருச்ச²யா பூ⁴த் க்ஷயக்ருத்³வநௌகஸாம் ।
ஸமீரிதஸ்ஸாரதி²நோல்ப³ணோல்முகை—
விலேலிஹாந: ஸ்தி²ரஜங்க³மாந் மஹாந் ॥ ॥௮॥
தமாபதந்தம் பரிதோ த³வாக்³நிம்
கோ³பாஸ்ச கா³வ: ப்ரஸமீக்ஷ்ய பீ⁴தா: ।
ஊசுஶ்ச க்ருஷ்ணம் ஸப³லம் ப்ரபந்நா
யதா² ஹரிம் ம்ருத்யுப⁴யார்தி³தா ஜநா: ॥ ॥௯॥

ஜாடவ்யாமிதி ॥ முஞ்ஜாடவ்யமிஷீகாடவீ ॥௫॥௭॥ தத இதி ॥ த³வோ த³வா நாம நாஶஹேதுர்வநவஹ்நி: ஸமீரித: ப்ரேரிதஸ்ஸாரதி²நா வாயுநா ॥

தேடிக்கொண்டு முஞ்சை வனத்துக்குட்சென்று, பசுக்கள் போயிருக்கும் வழிதெரியாமல், பசுக்கள் கத்துவதை மாத்திரம் காதில்கேட்டும், அவைகளை யடைய வழிதெரியாமல் வருத்தப்பட்டு ஓய்ந்தார்களே யல்லது அக்காட்டை விட்டு வெளியில் போகவில்லை. (௫)

அப்பொழுது மேகநிறம் போன்ற கிருஷ்ணபகவான்; உயர்வான ஒருமரத்தின் மீதேறி, அவைகளுக்குத் தானிருப்பதைத் தெரிவித்து, அவைகளின் பேர்களைச்சொல்லிக் கூப்பிட்டார். (௬)

மேகசப்தம் போல் கிருஷ்ணபகவான் அவைகளின் பேர்களைச் சொல்லிக் கம்பீரமாய் கூப்பிடுவதைக்கேட்ட அப்பசுக்கள் அதிக சந்தோஷமடைந்துபதில் சொல்வனபோல் கத்தின. (௭)

அத்தருணத்தில்! காட்டில் வசிக்கும் பிராணிகளுக்கு தூமகேது போன்ற காட்டுத் தீயானது, காற்றினால் அதிகப்பட்டு, அவ்வனத்திலுள்ள தாவர, ஜங்கமங்களின் மீது பாவி அவ்வனமுழுவதையும் சுற்றிக் கொண்டது. (௮)

அவ்விதம் பரவிய காட்டுத்தீயைப் பார்த்துப் பயந்த கோபர்கள், பசுக்களைப் பார்த்து எமனுக்குப் பயந்த பிராணிகள் ஹரியைச்சரண மடைவது போல் இராமகிருஷ்ணர்களைச் சரணமடைந்தார்கள். (௯)

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌹𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌮𑌿𑌤 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮 ।
𑌦𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌥𑌃 ॥ ॥௧௦॥
𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ।
𑌵𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 ॥ ॥௧௧॥

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃॥

𑌵𑌚𑍋 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌨𑌿𑌮𑍀𑌲𑌯𑌤 𑌮𑌾 𑌭𑍈𑌷𑍍𑌟 𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ ॥௧௨॥
𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌮𑍀𑌲𑌿𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑍁𑌲𑍍𑌬𑌣𑌮𑍍 ।
𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌾𑌧𑍀𑌶𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌮𑍋𑌚𑌯𑌤𑍍 ॥௧௩॥
𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌽𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍍𑌯𑍁𑌨𑍍𑌮𑍀𑌲𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑍀𑌰𑌮𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍋𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௧௪॥
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌮𑍇𑌨𑌿𑌰𑍇𑌽𑌮𑌰𑌮𑍍 ॥ ॥௧௫॥

𑌅॥௧௧॥ 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿॥ 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌹𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌜𑌿𑌜𑌨𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍॥௧௨॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵𑌂 𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑍀𑌰𑌂 𑌨𑍀𑌤𑌾 । 𑌤𑌾𑌨𑌮𑍋𑌚𑌯𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃॥௧௩॥ 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇

கோபர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

மகாபலமுள்ள ஏ கிருஷ்ண! மகாபராக்கிரமசாலியான ஏ. பலராமா! காட்டுத் தீயினிடத்தில் அகப்பட்ட எங்களை நீங்கள் இரட்சிக்கத்தக்கவர்கள். (௧௦)

ஏ. கிருஷ்ண! உம்முடைய பந்துக்கள் நாசமடைந்து போவது தர்மமல்லவே! நீர் சகலதர்மங்களையும் அறிந்தவரானதால், நாங்கள் உம்மையே சரணமாக அடைந்திருக்கிறோம். (௧௧)

சுகர் கூறுகிறார்.

அப்பொழுது கிருஷ்ணபகவான் வருத்தத்துடன் பந்துக்கள் இரக்கமாய்ப் பேசுவதைக் கேட்டு நீங்கள் கண்களை மூடிக்கொண்டு பயப்படாதிருங்களென்று சொன்னார். (௧௨)

மகாயோகீசுவரரான கிருஷ்ணபகவான் தன் சொல்லைக்கேட்டு கோபர்கள் கண்களை மூடிக்கொண்டிருக்கும்போது, மகா உக்கிரமான காட்டுத்தீயை தன் வாயால் குடித்து, அவர்களை அக்கஷ்டத்தினின்றும் நீக்கினார். (௧௩)

பிறகு கோபர்கள் கண்களைத் திறந்து கொண்டு, பாண்டீரம் என்கிற இடத்தையடைந்து தங்களையும், தங்கள் பசுக்களையும் அக்கஷ்டத்தினின்று விடுவித்ததைக்கண்டு ஆச்சரியத்தை யடைந்தார்கள். (௧௪)

யோகமாயையினால் கிடைத்த கிருஷ்ணபகவானுடைய சாமர்த்தியத்தையும், தங்களுக்கு க்ஷேமமுண்டானதையும் பார்த்து, அவரை தெய்வமென்றே கோபர்கள் நினைத்தார்கள். (௧௫)

𑌗𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌸𑌹𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃 ।
𑌵𑍇𑌣𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌣𑌯𑌨𑍍 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌮𑌗𑌾𑌦𑍍𑌗𑍋𑌪𑍈𑌰𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌤𑌃 ॥௧௫॥
𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌆𑌸𑍀𑌦𑍍𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 ।
𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌶𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ ॥௧௬॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌦𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌏𑌕𑍋𑌨
𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌨𑍈𑌵 𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑍀𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃। [illegible] ॥௧௪॥௧௬॥
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑌖 [illegible] 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌵𑌿𑌰𑌕
[illegible] 𑌨𑌲𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌃॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

அப்பொழுது சாயங்கால மானபடியால் கிருஷ்ணபகவான் பலராமருடன் வேணுகானஞ் செய்து கொண்டும், கோபர்களால் துதிக்கப்பெற்றும், மாடுகளை ஓட்டிக்கொண்டும் கோகுலம் போய்ச்சேர்ந்தார். (௧௫)

கிருஷ்ணபகவானை விட்டுப் பிரிந்த வருத்தத்தால் ஒவ்வொரு நிமிஷத்தையும் அநேகயுகங்களாகக் கழித்து வந்த கோபஸ்திரீகள், அவரைக்கண்டு பரமாநந்தமடைந்தார்கள். (௧௬)

19-அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

अथ विंशोऽध्यायः.

॥श्रीशुक उवाच॥

तयोस्तदद्भुतं कर्म दावाग्नेर्मोक्षमात्मनः ।
गोपाः स्त्रीभ्यः समाचख्युः प्रलम्बवधमेव च ॥ ॥௧॥

गोपवृद्धाश्च गोप्यश्च तदुपाकर्ण्य विस्मिताः ।
मेनिरे देवप्रवरौ कृष्णरामौ व्रजं गतौ ॥ ॥௨॥

ततः प्रावर्तत प्रावृट् सर्वसत्त्वसमुद्भवा ।
विद्योतमानपरिधिर्विस्फूर्जितनभस्तला ॥ ॥௩॥

सान्द्रनीलाम्बुदैर्व्योम सविद्युत्स्तनयित्नुभिः ।
अस्पष्टज्योतिराच्छन्नं ब्रह्मेव सगुणं बभौ ॥ ॥௪॥

[illegible]

[illegible]

20வது அத்தியாயம்.

சுகர்கூறுகிறார்.

அப்பொழுது கோபர்கள், காட்டுத்தீயிலிருந்து தங்களைக் காப்பாற்றினது முதலான அற்புதமான சரித்திரங்களையும், பிரலம்பாசுரனது வதத்தையும் பற்றி கோபஸ்திரீகளுக்குச் சொன்னார்கள். (௧)

அதைக்கேட்ட கோபவிருத்தர்களும, கோபஸ்திரீகளும் ஆச்சரியமடைந்து, கோகுலததில் வசிக்கும் இராமகிருஷ்ணர்களை தேவசிரேஷ்டர்களென்று நினைத்தார்கள். (௨)

பிறகு சமஸ்த பிராணிகளுக்கும் சுகமாக ஜீவிப்பதற்கு காரணமாகிற மழைகாலமானது, சந்திர சூரியர்களுக்கு மண்டல முண்டாக்கி, ஆகாயத்தில் மேக சப்தத்துடன் ஆரம்பமானது. (௩)

ஆகாயமானது, நெருங்கிய நீருண்ட மேகங்களோடும் மின்னல்களோடும், மேக சப்தங்களுடனும், நிர்க்குண பிர்மம் சகுண பர்மமானது போல் விளங்கிற்று. (௪)

𑌅𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌮𑌾𑌸𑌾 𑌨𑌿𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑍋𑌦𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌸𑍁 ।
𑌸𑍍𑌵𑌗𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌰𑍇𑌭𑍇 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌲 𑌆𑌗𑌤𑍇 ॥ ॥௫॥
𑌤𑌡𑌿𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍇𑌘𑌾𑌶𑍍𑌚𑌣𑍍𑌡𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑌵𑍇𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌨𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌚𑍁𑌃 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌇𑌵 ॥ ॥௬॥
𑌤𑌪𑌃𑌕𑍃𑌶𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌮𑍀𑌢𑌾 𑌆𑌸𑍀𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑍀𑌯𑌸𑍀 𑌮𑌹𑍀 ।
𑌯𑌥𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌪𑌸𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌮𑍍 ॥ ॥௭॥
𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍁𑌖𑍇𑌷𑍁 𑌖𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌭𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌾 𑌨 𑌹𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌕𑌲𑍌 𑌯𑍁𑌗𑍇 ॥ ॥௮॥
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌨𑌿𑌨𑌦𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍 𑌗𑌿𑌰𑌃 ।
𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑍇 ॥ ॥௯॥

𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 । 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌜𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌯𑌥𑍋𑌚𑌿𑌤𑌸𑌮𑌯𑍇 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌾𑌮𑌾𑌜𑍋𑌵𑌮𑌾 । 𑌕𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌣𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌾 ॥௫॥ 𑌤𑌡𑌿𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑌾𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌨𑌂 𑌆𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌕𑌰𑌂 । 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌮𑍁𑌦𑌕𑌂 । 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌚𑍁𑌃 । 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌵𑌂𑌤𑌃 । 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌦𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌜𑍀𑌵𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌮𑍇𑌘𑌾𑌃 । 𑌤𑌡𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 । 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌂 𑌉𑌦𑌕𑌂 𑌵𑌵𑌰𑍍𑌷𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥௬॥ 𑌤𑌪 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌷𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌕𑍃𑌶𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌮𑍀𑌢𑌾 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 । 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍀𑌯𑌸𑍀 𑌉𑌪𑌚𑌿𑌨𑌾𑌵𑌯𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥௭॥

அப்பொழுது சூரியன் எட்டுமாதகாலம் பூமியிலிருந்து ஜலமயமாகிய சாரத்தை தன்னுடைய கிரணங்களால் கிரகித்து சரியானகாலத்தில் ஜலமாக விடுவதற்கு எத்தனித்தான். (ரு)

தயவுள்ள சத்துக்கள் போல் மகாமேகங்கள், மின்னல்களாகிற கண்களால் உலகத்தின் தாபத்தைப்பார்த்து, காற்றுகளுடன் சேர்ந்து, இவ்வுலக ஜீவனத்துக்குக் காரணமாகிய தீர்த்தத்தை வருஷித்தன. (சு)

காமிய தபசுசெய்கிற தபசியானவன், தவத்தினுல் தேகம் இளைத்துப் போன போதிலும், அதன் பலத்தால் பிறகு பெருப்பதுபோல கிரீஷ்மருதுவின் தாபத்தால் காய்ந்து போயிருக்கும் பூமியானது மழையால் செழிப்படைந்தது (எ)

கலியுகத்தில் வேதங்களுக்கு விளக்கமில்லாமல், பாவங்களினுல் பாஷண்டாகள் விளங்குவது போல், சூரியன் அஸ்தமனமான பின் இருளடைந்த சமயத்தில் நவக்கிரகம் முதலான நட்சத்திரங்கள் விளங்காமல் மின்மினிப்பூச்சிகள் விளங்கின. (அ)

வேதியர்கள் தம் நித்தியகருமங்களை முடித்த பிறகு, வேதங்களை ஓதுதுவபோல், மேகசப்தம் உண்டாவதற்குமுன் அடங்கியிருந்த தவளைகள், மேகப்தம் உண்டான பிறகு கத்தின. (கூ)

ஸஸ்ருருத்பதவாஹிந்ய: க்ஷுத்ரநத்யோநுஶுஷ்யதீ:।
பும்ஸோயதா ஸ்வதந்த்ரஸ்ய தேஹத்ரவிணஸம்பத:॥ ॥௰॥

ஹரிதா ஹரிபிஶ்ஶஷ்பை ரிந்த்ரகோபைஶ்ச லோஹிதா।
உச்சிலீந்த்ரக்ருதச்சாயா ந்ருணாம் ஸ்ரீரிவ பூரபூத்। ॥௧௧॥

க்ஷேத்ராணி ஸஸ்யஸம்பத்பி: கர்ஷகாணாம் முதம் தது:।
தநிநாமுபதாபஞ்ச தைவாதீநமஜாநதாம்॥ ॥௧௨॥

ஜலஸ்தலௌகஸஸ்ஸர்வே நவவாரிநிஷேவயா।
அபிப்ரத்ரு ருசிரம் ரூபம் யதா ஹரிநிஷேவயா॥ ॥௧௩॥

அ॥ ப்ராக்ஸேவதி॥ நிபாதயேந்நித்யஸதோபவஸாநே। ஸ்வாயத்தநிமஜ்ஜம் ப்ராப்தா தத்த்வஷ்ய: யதா ஸ்வீயம் தேஹ தத்தி॥௯॥ ஸஸ்ருரிதி॥ அநுஶுஷ்யதீ: அநுஶுஷ்யந்த்ய:। அஸ்வதந்த்ரஸ்ய இந்த்ரியபரதந்த்ரஸ்ய। ஸ்வதந்த்ரஸ்யேதிச்சேதநிரங்காபஸ்யேத்யர்த:॥௰॥ ஹரிதேதி॥ ஹரிபி: நீலை: ஶஷ்பை: பாலத்ருணை: நீலவர்ணா பூரபூத்। இந்த்ரகோபை: கீடவிஶேஷை: லோஹிதா ரக்தா। தத்ர தத்ர உச்சிலீந்த்ரை: சத்ராகாரை: உத்பிஜ்ஜை: க்ருதச்சாயா ந்ருணாம் ராஜ்ஞாம் ஸ்ரீ:। ஸேநாஸம்பதிவ॥௧௧॥ க்ஷேத்ராணீதி॥ ததா ஹி வ்ருஷ்டேர்விச்சேதஸம்பவ: வ்யயம் த்வாதய: உபதாபம் ததுரிதி விச்சேதஸம்பாவ்ய ஜ்ஞாநாபாவம் தேதி॥௧௨॥ ஜலேதி॥ அபிப்ரது: அபிப்ரந்:। யதா ஹரிநிஷேவயேதி। ஹரிநிஷேவாயாம் ப்ரவ்ருத்தாஹி ஸத்ய: ஸதவஸ்வேரூபாவிராபவந்தி தஸ்யா: பரமேஶ்வரஸ்ய பரமஸாம்யமாப்த தத்தி॥௧௩॥ ஸரித்பிரிதி॥ காமகம் காமவாஸநாயுக்தமிதி ஶ்வஸநோத்தூதஸாம்யம் மாநேநவிக்ஷோபயுஜ்ய

விஷயாதிகளை அநுபவித்துத் தன்னிச்சைபடித்திரியும் புருஷனுடைய சம்பத்து பலவிதமாய்ச்செலவாவது போல்,எப்போதும் வற்றியிருக்கும் அற்ப நதிகளும் மழையினுல் பெருக்கெடுத்து ஓடின. (௰)

அரசர்களுடைய சேனசம்பத்துபோல், பூமியானது, புற்களினுல் பச்சை நிறமாகவும், இந்திர கோபம் என்ற பூச்சியால் சிவப்பாகவும், காளான்களால் குடைபிடிக்கப் பட்டதாகவும் விளங்கிற்று. (௧௧)

கழனி முதலான விடங்கள், பயிர்களால் நிறைந்து, கிருஷிகர்களுக்கு மிக்க சந்தோஷத்தை உண்டாக்கின. அதே இடங்கள், எல்லாம் தெய்வச் செயலால் நடக்கின்றதென்று அறியாதவர்களுக்கு, தண்ணீரில்லாமல் வாடுங் காலத்தில் தாபத்தை யுண்டாக்குகின்றன. (௧௨)

ஹரிபக்தர்கள் ஹரியைச் சேவிப்பதால், திவ்விய ரூபத்தை யடைவது போல், தரையிலும், ஜலத்திலுள்ள எல்லாப்பிராணிகளும் புதுத்தண்ணீரால் தேகத்தில் தேஜஸை அடைந்தன. (௧௩)

ஸரித்ஸு ஸம்ஶதஸ்வீமா: ப்ரக்ஷோப ஸ்வநொத்பூதாஸ்து |
சலவ்யோமிநஸ்யித்தம் காமாதம் கண்ணயாழ்யா || ||கச||
கிரயோவர்ஷதாராபிர் ஹந்யமாநா நவிவ்யது: |
அபிஹந்யமாநவ்யஸநை யதாயோக்ஷஜவேதஸ: || ||கரு||
மாகா வஹேவ ஷ்ஸம்ஹ்ருா ஷ்ரமெணஸ்யா ஸுஷாஸ்ருதா: |
நாஹ்யஸ்யமாநா ஶ்ருதயொ த்விஜை: காலஹதா இவ || ||ககூ||
ரொகஷுபங்யாஷ் ஶேவேஷ் விச்யுத ஸ்வுஹாஸ்யா: |
ஸ்வைர்யம் ந சக்ரு: காமிந்ய: வர்ஷேஷ் குணிஷ்விவ ||கஎ||
யதா விஹாதி காஶேஹ்யம் நிர்குணம் ச குணிந்யபாக |
வ்யக்தே குணவ்யதிகரே குணவாந் வர்ஷாயதா|| ||கஅ||

தஜதி ஸரித்ஸம்ஶதிஸார்த்யம் ||கச|| கிரயஇதி ||ஸயோக்ஷஜவசேதசேஷாம் தே||கரு|| மாகாஇதி| ஸுஷாஸ்ருதா: ஸுக்ஷணா: | நாஹ்யஸ்யமாநா இத்யஸம் ஸ்ருதவார்த்யம் காலேநஹதா இதிதண்ணாத்வாநஸார்த்யம்||கசு|| ரொகஷுபாயஷ்டி|| யதா காமிந்ய: வர்ஷஷ்வு: || கஎ || யதாவிதி|| நிர்குணம்ஜ்யோதிஹித ஶமி குணிநி ஜந்ந ப்ரபஞ்சதிவியதி ஸுஶாக ஸுஶோபதகுணவ்யதிகராத் கேவ்யக்தேவ்யவம்சேஸகுணவாந் நிர்குண: வர்ஷாயேதி||கஅ|| நதி|| ஸவாஸாஸாஹதயா | ஸுஹம்ஶதேதி ஸ்வச்சேதநெநேவ ஶ்ருகாஸிதே நாஹங்காரேண ஸநிஜீவோ யதா | யதா | ஸுஹம் விபாந் மாதா சேதந

காமத்திஞல் விஷயங்களில் மனதைச் செலுத்திக்கொண்டு, பக்குவமில்லாத மனமுடைய யோகிகளின் சித்தம் அலைவது போல ஆறுகளின்பிரவாகம் சேர்ந்த சமுத்திரமானது காற்று அலைகளால் அலைந்தது. (கச)

பரமாத்மாவைத் தியானித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் சமுசாரத்தாலுண்டாகிய வருத்தத்தால் மலேயாதது போல், மழைத்தாரைகளால் அடிபட்ட மலைகள் அதிரவில்லை. (கரு)

வேதியர்கள் அப்பியாசஞ் செய்து மறந்த வேதங்கள்போல் பூமியிலுள்ள மார்க்கமெல்லாம் புல் முளைத்து நடையில்லாமல் வழி தெரியாமல் சந்தேகிக்கும்படி ஆயின. (கசு)

குணசாலிகளான புருஷர்களிடத்திலும் ஆசை கொண்ட ஸ்திரீகள் நிலைபெருததுபோல் உலகங்களுக்கு நன்மை செய்கிற மேகங்களில் மின்னல்கள் நிலைபெறவில்லை. (கஎ)

முக்குணங்களால் உருவமடைந்த பிரபஞ்சத்தில் குணமற்ற ஆத்மாவிருப்பதுபோல் நாணில்லாத இந்திரவில்லானது மேககர்ச்சனையுள்ள ஆகாயத்தில் விளங்கிற்று. (கஅ)

𑌨 𑌰𑌰𑌾𑌜𑍋𑌡𑍁𑌪𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌘𑌨𑍈𑌃।
𑌅𑌹𑌂𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌾𑌸𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌸𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌥𑌾॥ ॥௧௯॥
𑌮𑍇𑌘𑌾𑌗𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂𑌶𑌿𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌨𑌃।
𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌽𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌜𑌨𑌾𑌗𑌮𑍇॥ ॥௨௦॥
𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌪𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑌃।
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾॥ ॥௨௧॥
𑌸𑌰𑌃𑌸𑍍𑌵𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋𑌧𑌃𑌸𑍁 𑌨𑍍𑌯𑍂𑌷𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌰𑌸𑌾𑌃।
𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌵 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌶𑌯𑌾𑌃॥ ॥௨௨॥
𑌜𑌲𑍌𑌘𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌸𑍇𑌤𑌵𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇।
𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌿𑌨𑌾𑌮𑌸𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑍈𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌕𑌲𑍌 𑌯𑌥𑌾॥ ॥௨௩॥
𑌵𑍍𑌯𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑍁𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌘𑌨𑌾𑌃।
𑌯𑌥𑌾𑌶𑌿𑌷𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌪𑌤𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃॥ ॥௨௪॥

𑌰𑌰𑌾𑌜 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌭𑌾𑌸𑌿𑌤𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ ௧௯ ॥ 𑌮𑍇𑌘𑍇𑌤𑌿॥ 𑌮𑍇𑌘𑌾𑌗𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃॥௨௦॥ 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌰𑍂𑌪𑌦𑍇𑌹𑌾𑌃॥௨௧॥ 𑌸𑌰𑌃𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿॥ 𑌅𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌾𑌦𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌰𑍋𑌧𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌤𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇॥ 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌨𑍍𑌯𑍂𑌷𑍁𑌃 𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌮𑍂𑌷𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌰𑌸𑌾𑌃 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌕𑌾𑌃। 𑌅𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁॥௨௨॥ 𑌜𑌲𑍌𑌘𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿॥ 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 ॥ ௨௩॥ 𑌵𑍍𑌯𑌮𑍁𑌞𑍍

அஞ்ஞானத்தால் ஏற்பட்ட நான் என்கிற புத்தியினல் புருஷனுடைய உண்மையான சொரூபம் மறைவதுபோல் சந்திரன் தன்கிரணங்களால் ஒருவித மான நிறங்கொண்ட மேகங்களினல் மறைபட்டுப்பிரகாசிக்கவில்லை. (௧௯)

அச்சுத பக்தர்கள் சமுசார தாபத்திலிருந்து வெறுப்படைந்து ஆனந்தப்ப டுவது போல் மழைகாலமாகிற உற்சவதினங்களைக் கண்ட மயில்கள் அதிகசந் தோஷத்தை யடைந்தன. (௨௦)

மரங்கள் வேர்களின் மார்க்கமாகத் தண்ணீரைக்குடித்து தளிர் இலை பூ காய் பழம் இவைகள் நிறைந்துவிளங்கின. (௨௧)

ஒழியாத மனமுடைய கிராமவாசிகள் தங்கள் தொழில் ஒழியாமல் வசிப் பதுபோல் சக்கரவாள பட்சிகள் சேறு முள் முதலியவைகளால்நிறைந்த தடா கக் கரைகளில் வசித்தன. (௨௨)

கலியுகத்தில் பாஷண்டர்களுடைய அசத்வாதங்களினல் வேதங்களின் வழிகள் கெடுவதுபோல், இந்திரன் மேகங்களை வருஷிக்கச்செய்யும்போது ஜல ப்பிரவாகத்தால் அணைகளெல்லாம் உடைந்து போயின. (௨௩)

அரசர்கள் தங்கள் குருக்கள்மாருடைய உபதேசத்தால் ஆசைகளை விடுவ துபோல், காற்றினல் பரவிய மேகங்கள் பிரஜைகளின் நன்மைக்காக அமிர்தத் தை வருஷித்தன. (௨௪

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌵𑌖𑌰𑍍𑌜𑍂𑌰𑌜𑌮𑍍𑌬𑍁𑌮𑌤𑍍।
𑌗𑍋𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌰𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌬𑌲𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌃॥௨௫॥
𑌧𑍇𑌨𑌵𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯 𑌊𑌧𑍋𑌭𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌭𑍂𑌯𑌸𑌾।
𑌯𑌯𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾𑌹𑍂𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌨𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌃॥ ॥௨௬॥
𑌵𑌨𑍌𑌕𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌨𑌰𑌾𑌜𑍀𑌰𑍍𑌮𑌧𑍁𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃।
𑌜𑌲𑌧𑌾𑌰𑌾 𑌗𑌿𑌰𑍇𑌰𑍍𑌨𑌾𑌦𑌾𑌦𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌃॥ ॥௨௭॥
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑍋𑌡𑍇 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌕𑌨𑍍𑌦𑌮𑍂𑌲𑌫𑌲𑌾𑌶𑌨𑌃॥ ॥௨௮॥
𑌦𑌧𑍍𑌯𑍋𑌦𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍀𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇।
𑌸𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌨𑍀𑌯𑍈𑌰𑍍𑌬𑍁𑌭𑍁𑌜𑍇 𑌗𑍋𑌪𑍈𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃॥௨௯॥

𑌚𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌿॥ 𑌚𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌃। 𑌵𑌣𑌿𑌜𑌾𑌂 𑌪𑌥𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌾𑌃। 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃॥௨௪॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌷𑌿𑌕𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌃 𑌪𑌣𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃॥ **𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿॥** 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌤𑌿𑌪𑌯𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾॥௨௫॥௨௬॥ **𑌵𑌨𑍌𑌕𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥** 𑌵𑌨𑍌𑌕𑌸𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃। 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌨𑌰𑌾𑌜𑍀𑌃 𑌵𑌨𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍀𑌃 𑌮𑌧𑍁𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍍𑌰𑌵𑌾𑌃 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌗𑌿𑌰𑍇𑌰𑍍𑌜𑌲𑌧𑌾𑌰𑌾𑌃। 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌆𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌕𑌟𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑍀𑌰𑍍𑌗𑍁𑌹𑌾𑌶𑍍𑌚। 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾। 𑌵𑌨𑍌𑌕𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌆𑌸𑌨𑍍 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌨𑌰𑌾𑌜𑍀𑌰𑍍𑌮𑌧𑍁𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃 𑌵𑌨𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃। 𑌜𑌲𑌧𑌾𑌰𑌾 𑌆𑌸𑌨𑍍 𑌗𑌿𑌰𑍇𑌰𑍍𑌨𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌸𑌨𑍍 𑌤𑌾𑌨𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌆𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌸𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑌲𑌧𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌾

இவ்விதமான மழைகாலத்தில் நன்ருகப் பழுத்த பேரீச்சம்பழம் நாகப்பழம் முதலிய சம்பத்துகளால் பெருமையை யடைந்த காட்டில் விளையாடுவதற்காக கோபாலர்களேயும் பசுக்களேயும் கூட்டிக்கொண்டு பலராமருடன் கிருஷ்ணபகவான் பிரவேசித்தார். (௨௫)

பெருத்த மடிகளின் பாரத்தால் மெதுவாக நடந்து வருகிற பசுக்கள் பகவானல் அன்புடன் அழைக்கப்பட்டு சுரந்த முலைகளுடன் துரிதமாக நடந்தன.

காட்டில் வேடர்கள் சந்தோஷமுடையவர்களாகவும் மரம் கொடி முதலியவைகளின் மலர்களிலிருந்து தேன் பெருகிக் கொண்டும் மலைகளில் மேகங்கள் தங்கியும் மலைகளில் குகைகள் இருப்பதையும் கிருஷ்ணபகவான் பார்த்தார். (௨௭)

அந்த சமயத்தில் மழை பெய்தபடியால் கிருஷ்ணபகவான் மரங்களின் பொந்துகளிலும் குகைகளிலும் புகுந்து கந்த மூல பலங்களைப் புசித்துக்கொண்டும் தம் கையில் கொண்டுவந்திருக்கும் தயிர் சாதம் முதலியவைகளை ஜலத்தின் பக்கத்தில் கற்களின்மேல் வைத்துக்கொண்டு தன்னுடன் புசிக்கத்தக்க கோபாலர்களுடனும் பலராமருடனும் கூடிச்சாப்பிட்டார். (௨௮-௨௯)

ஶாத்³வலோபரி ஸம்விஶ்ய சர்வதோ மீலிதேக்ஷணாந் ।
த்ருப்தாந் வ்ருஷாந் வத்ஸதராந் கா³ஶ்ச ஸ்வோதோ⁴ப⁴ரஶ்ரமா: ॥௩௰॥
ப்ராவ்ருட்ஶ்ரியம் ச தாம் வீக்ஷ்ய ஸர்வகாலஸுகா²வஹாம் ।
ப⁴க³வாந் பூஜயாஞ்சக்ரே ஆத்மஶக்த்யுபப்³ரும்ஹிதாம் ॥ ॥௩௧॥
ஏவம் நிவஸதோஸ்தஸ்மிந் ராமகேஶவயோர் வ்ரஜே ।
ஶரத் ஸமப⁴வத்³ வ்யப்⁴ரா ஸ்வச்சா²ம்ப்³வபருஷாநிலா ॥ ॥௩௨॥

ஶரத்³ருதுவர்ணநப்ரகாஶ:.

ஶரதா³ நீரஜோத்பத்த்யா நீராணி ப்ரக்ருதிம் யயு: ।
ப்⁴ரஷ்டாநாமிவ சேதாம்ஸி புநர்யோக³நிஷேவயா ॥ ॥௩௩॥

தா³ந் க³ர்ஹாப்வேதி॥௩௰॥௩௧॥ தத: ஶரத³ம் வர்ணயத்யேவம் நிவஸதோரித்ய
ஷ்டாத³ஶபி⁴:॥ ஏவமிதி॥ விக³தாநி அப்⁴ராணி யஸ்யாம் ஸா। ஸ்வச்சா²நி அம்பூ³நி
யஸ்யாம் ஸா। அபருஷ: ஶாந்தோ(அ)நிலோ யஸ்யாம் ஸா॥ ௩௨ ॥ ஶரதே³தி॥
நீரஜாநாமுத்பத்திர்யஸ்யாம் தயா । ஶரதா³க்ருதயா நீரஜாநாமுத்பத்த்யா வா ॥ ௩௩ ॥
ப்⁴ரஷ்டேதி॥ ப்⁴ரஷ்டாநாம் சஞ்சலாநாம் சஞ்சலசேதஸாம் தா³நாம்॥ ஶர
த்³ஹரண। க்ஷுத்³ரிணாம் சஞ்சலாநாம் க்ருஷ்ணஜாதாஸக்தியுக்தா ஸுஶாந்தமாந
ஸம் ஹரதி। தயாபி ப்⁴ரூமத்⁴யாரிணோ க³ந்தா⁴நுயோகா³த்காரணக்ஷோப⁴ஶ்ரமம்
யதா² ஸக்திர்ஹரதி தயா சஞ்சலஸ்யேதநா நவயோகா³த்। க³ர்வாபி⁴ரவி
க்ருதாயுக்தஸ்ய தஸ்யாநி யோகா³த் ஏவம் ப்⁴ரஷ்டாநாம் சேதஸாம் ஶரஜ்ஜாத
யதா² வ க்ருஷிணோவத்யாதி³ ஸாங்க்⁴யம் ஸக்திஹரதி விஸக்தவாஸநாவ்ருத்த
த்தே: । தயா ஹ்ருதாநாம் ஶாபல்யம் ஸாங்க்⁴யம் ஶரத்³வ்ருஷ்டாஸ்வ்ருஷ்டிபி⁴:।
யாஸாம் க்ஷாந்தாநி வஸந்தி யதா² வ நஷ்டஸ்ய உத்³யாரணக்லேஶம் ஸக்திஹரதி

அத்தருணத்தில் ரிஷபங்கள் புற்றறையில் படுத்துக்கண்ணைமூடிக்கொண்டு அசைபோட்டுக்கொண்டு மதர்த்திருப்பதையும் அவ்விதமிருக்கும் சிறியகன்றுகளேயும் தங்கள் மடிகளை சுமப்பதால் சிரமப்படுகிற பசுக்களேயும்சர்வபிராணிகளுக்கும் சுகத்தைத் தருவதான மழைகாலத்தின் மகிமையையும் பார்த்து நம்முடைய சக்தியால் ஏற்பட்டதென்று நினைத்து கிருஷ்ணபகவான் அவைகளைப் புகழ்ந்தார். (௩௰-௩௧)

இராமகிருஷ்ணர்கள் கோகுலத்தில் இவ்விதமாக வசித்துக்கொண்டிருக்க, சாருதுவானது ஆகாயத்தை மேகமில்லாமல் சுத்தப்படுத்திக்கொண்டும்; ஜலத்தை சுத்தியாக்கிக்கொணடும் வந்தது. (௩௨)

யோகாப்பியாசத்தை விட்ட யோகிகளுடைய மனம், மறுபடி யோகத்திற் பழகுவதால் தெளிவடைவதுபோல், மழைகாலத்தில் கலங்கியிருந்த ஜலம் சரத்காலத்தில் தாமரைப்பூக்களை மலரச் செய்துகொண்டு தெளிந்தது. (௩௩)

𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑍋𑌽𑌬𑍍𑌭𑍍𑌰𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌶𑌾𑌬𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌮𑌪𑌾𑌂 𑌮𑌲𑌮𑍍 ।
𑌶𑌰𑌜𑍍𑌜𑌹𑌾𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 ॥ ॥௧௪॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌲𑌦𑌾 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌰𑍇𑌜𑍁𑌃 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍈𑌷𑌣𑌾 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌾𑌃 ॥ ॥௧௫॥
𑌗𑌿𑌰𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌚𑍁𑌸𑍍𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑍁𑌮𑍁𑌚𑍁𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋 𑌦𑌦𑌤𑍇 𑌨 𑌵𑌾 ॥ ॥௧௬॥
𑌨𑍈𑌵𑌾𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌜𑌲𑌂 𑌗𑌾𑌧𑌜𑌲𑍇𑌚𑌰𑌾𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾𑌯𑍁𑌰𑌨𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌂 𑌨𑌰𑌾 𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌿𑌨𑌃 ॥ ॥௧௭॥
𑌗𑌾𑌧𑌵𑌾𑌰𑌿𑌚𑌰𑌾 𑌸𑍍𑌤𑌾𑌪 𑌮𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌞𑍍𑌛𑌰𑌦𑌰𑍍𑌕𑌜𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌃 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑍍𑌯𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ ॥௧௮॥

𑌅𑌭𑍍𑌰𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌶𑌰𑌤𑍍 । 𑌯𑌥𑌾 𑌚 𑌯𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌮𑌲𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌪𑌾𑌂 𑌮𑌲𑌂 𑌶𑌰𑌦𑍀𑌤𑌿 ॥௧௪॥ **𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿** । 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍈𑌷𑌣𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌰𑍈𑌷𑌣𑌾 𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥௧௫॥ **𑌗𑌿𑌰𑌯 𑌇𑌤𑌿** । 𑌅𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌃 । 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍇𑌵 । 𑌏𑌵𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌯𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌂 𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑍁𑌮𑍁𑌚𑍁𑌃 । 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌚𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌷𑍀𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌤𑌿 ॥௧௬॥ **𑌨𑍇𑌤𑌿** ॥ 𑌗𑌾𑌧𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌜𑌲𑍇 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍇 𑌮𑍀𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥௧௭॥ **𑌗𑌾𑌧𑍇𑌤𑌿** ॥ 𑌅𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌰𑍇 ॥௧௮॥

கிருஷ்ணபகவானிடத்திலுண்டாகிற பக்தியானது, பிர்மசரிய முதலிய நான்காசிரமத்தை அநுஷ்டிப்பவர்களுடைய அசுபங்களை விலக்குவதுபோல், சாருதுவானது, ஆகாயத்திற்குண்டான மேக அழுக்கையும் பிராஜைகளுடைய மனக்கலக்கமான அழுக்கையும், பூமியிலிருந்த சேறுமுதலிய வழுக்கையும், கலங்கல் ஜலத்திருக்கும் அழுக்கையும போக்கிற்று. (௧௪)

முனிவர்கள் ஆசைகளை நீக்கி, சமகுணம் பெற்று, பாவங்களிலிருந்து விடுபடுவதுபோல் மேகங்கள் தங்களுக்குச் சொந்தமாகிற ஜலமாகிய சொத்து முழுவதையும் வருஷித்து சுத்தவெண்ணிறத்தையடைந்தன. (௧௫)

ஞானிகள் தக்க காலத்தில் ஞானமிர்தத்தைத் தருவதுபோல் மலைகள்சுத்தமான ஜலத்தை சிலவிடங்களில்தான் வெளிப்படுத்தின. (௧௬)

குடும்பிகளும் மூடர்களுமான மனிதர்கள் பிரதிநாளும் கழிந்துபோகின்ற வாழ்நாளை யறியாததுபோல் சிறு குட்டைகளில் வசிக்கும் ஜலசரங்கள் நாளுக்குநாள் ஜலம் குறைவுபட்டு வருவதை அறியவில்லை. (௧௭)

இந்திரியங்களையடக்காத குடும்பியாகிய ஏழை பரிதபிப்பதுபோல் சொற்ப ஜலத்தில் சஞ்சரிக்கும் ஜலசரங்கள் சூரியவெப்பத்தினால் தாபத்தையடைந்தன. (௧௮)

𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌶𑌨𑍈𑌰𑍍𑌜𑌹𑍁𑌃 𑌪𑌂𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌚 𑌵𑍀𑌰𑍁𑌧𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾𑌹𑌂𑌮𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁 ॥ ॥௩௯॥
𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑌭𑍂𑌤𑍍 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌶𑌰𑌦𑌾𑌗𑌮𑍇 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌤𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌙𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌤𑌾𑌗𑌮𑌃 ॥ ॥௪௦॥
𑌕𑍇𑌦𑌾𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍋𑌽𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌷𑌕𑌾 𑌦𑍃𑌢𑌸𑍇𑌤𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 ॥ ॥௪௧॥
𑌶𑌰𑌦𑌰𑍍𑌕𑌾𑌂𑌶𑍁𑌜𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌡𑍁𑌪𑍋𑌽𑌹𑌰𑌤𑍍 ।
𑌦𑍇𑌹𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌜𑌂 𑌬𑍋𑌧𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௪௨॥
𑌖𑌮𑌶𑍋𑌭𑌤 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍇𑌘𑌂 𑌶𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌲𑌤𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥௪௩॥

𑌶𑌨𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌧𑍀𑌰𑌾 𑌇𑌵 𑌪𑌂𑌕𑌂 𑌅𑌹𑌂𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌆𑌮𑌂 𑌮𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌜𑌹𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ ௩௯ ॥ 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑌰𑌦𑌾𑌗𑌮𑍇 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌯𑍋𑌽𑌭𑍂𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌃 𑌸 𑌅𑌰𑍍𑌣𑌵𑌃 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌤𑌾𑌗𑌮𑌃 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑌘𑍋𑌷𑌜𑌪𑌃 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ ௪௦ ॥ 𑌕𑍇𑌦𑌾𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑍇𑌤𑍁𑌶𑌾𑌲𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌦𑍃𑌢𑌸𑍇𑌤𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌪𑍋𑌽𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑍁𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌃 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌧𑌾𑌰𑌣 ॥ ௪௧ ॥ 𑌶𑌰𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌜𑌂 𑌬𑍋𑌧 𑌇𑌵 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌜𑌮𑌿𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௨ ॥ 𑌖𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑌰𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌮𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌂 । 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂

ஞானவான்கள் தூலம் முதலிய ஜடவஸ்துக்களில் பற்று தலை விடுவது போல் தரை சிறிதுசிறிதாக சேறில்லாமல் உலர்ந்துவந்தன. கொடிகளும் பச்சை நிறம் மாறிப் பழுப்பு நிறத்தையடைந்தன. (௩௯)

ஆத்மஞானி ஆத்மானந்தத்தை யநுபவித்துக்கொண்டு வேதம் ஓதுவது முதலானவைகளைவிட்டு அமைந்திருப்பதுபோல் சாருதுவில் சமுத்திரமானது அலைகளாலுண்டாகிற ஓசையை அடக்கிக்கொண்டு அமைந்திருந்தது. (௪௦)

யோகிகள் இந்திரியங்களின் வழியாக ஆத்மஞானத்துக்கு விரோதமான ஞானம் ஏற்படாததினிமித்தம் இந்திரியங்களை யடக்குவது போல் குடித்தனக்சாரர்கள் கழனிகளின் வரப்புகளை பண்படுத்தி ஜலம்வெளியேறாதபடி இறைத்தார்கள். (௪௧)

ஞானமானது தேகாபிமானத்தைப் போக்கினது போலவும் முகுந்தர் கோபஸ்திரீகளுடைய தாபத்தைப் போக்கினது போலவும் வெயிலினலுண்டான பிராணிகளின் தாபத்தை சந்திரன் போக்கினன். (௪௨)

மீமாம்சை யென்கிற சாஸ்திரவழியாக வேதத்தின் பொருளை யறிந்த சித்தமானது சுத்தமடைவதுபோல், சாருதுவில் ஆகாயமானது மேகங்கள் விலகி, நிர்மலமான நட்சத்திரங்களுடன் அழகாய் விளங்கிற்று. (௪௩)

𑌅𑌖𑌣𑍍𑌡𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍋 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌰𑌰𑌾𑌜𑍋𑌡𑍁𑌗𑌣𑍈𑌃 𑌶𑌶𑍀।
𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌦𑍁𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌭𑍁𑌵𑌿॥ ॥௪௪॥

𑌆𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑌵𑌨𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍।
𑌜𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌪𑌂 𑌜𑌹𑍁𑌰𑍍𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌹𑍃𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃॥௪௫॥

𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌃 𑌖𑌗𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌰𑌦𑌾𑌭𑌵𑌨𑍍।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌵𑍃𑌷𑍈𑌃 𑌫𑌲𑍈𑌰𑍀𑌶𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌇𑌵॥ ॥௪௬॥

𑌉𑌦𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾।
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌯𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑌸𑍍𑌯𑍂𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌨𑍃𑌪॥௪௭॥

𑌸𑌾 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌤𑌾𑌨𑍁 𑌦𑌮𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍॥௪௩॥௪௪॥ **𑌆𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿**॥𑌸𑌮𑌃 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌶𑍀𑌤𑌃। 𑌶𑍀𑌤𑌶𑍍𑌚𑍋𑌷𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌮𑍍। 𑌨 𑌤𑍁 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌾𑌪𑌂 𑌤𑌾𑌪𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌸𑌹𑌜𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍। 𑌨 𑌕𑌾𑌮𑌜𑌪𑌰𑌿𑌤𑌾𑌪𑌮𑍍। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌹𑍃𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌂 𑌯𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௪௫॥ **𑌗𑌾𑌵 𑌇𑌤𑌿** ॥ 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌣𑍍𑌯𑌃॥ 𑌅𑌨𑍍𑌵𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌵𑍃𑌷𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌨𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌬𑌲𑌾𑌦𑌨𑍁𑌗𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 । 𑌸𑍍𑌵𑌫𑌲𑌾𑌨𑌾𑌯𑌨𑌾𑌯𑌃 । 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌫𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌗𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 । 𑌸𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍋𑌪𑌭𑍋𑌗𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ ௪௬ ॥ **𑌉𑌦𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿**॥ 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌂 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌉𑌦𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌦𑌸𑍍𑌯𑍁𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 ॥ ௪௭ ॥ **𑌗𑌾𑌵𑍇𑌤𑌿**॥ 𑌆𑌗𑍍𑌰𑌯𑌣𑍈𑌃 𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑌨𑌾𑌦𑍈𑌃। 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌕𑌮𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍋𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑍈𑌃 । 𑌕𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌂

இவ்வுலகத்தில் கிருஷ்ண பகவான் விருஷ்ணிகளால் சூழப்பட்டு விளங்குவதுபோல், ஆகாயத்தில் சந்திரன் நட்சத்திரங்களுடன், அகண்ட மண்டபம் பொருந்தி விளங்கினன். (௪௪)

ஜனங்கள் உஷ்ணமும் குளிர்ச்சியும் சமமாயுள்ள வனவாயுவின் ஸ்பரிசத்தால் தாபத்தை நீக்கிக்கொண்டார்கள். கோபஸ்திரீகள் கிருஷ்ணபகவானால் அபகரிக்கப்பட்ட மனமுடையவர்களாகையால், அவர்களுக்கு தாபம் நீங்கவில்லை. (௪௫)

ஈஸ்வரார்ப்பணமாகச் செய்யுங்கருமங்கள், அவைகளுக்குண்டானபலனை யளிப்பதுபோல், சரத்ருதுவில் பசுக்களும், மிருகங்களும், பறவைகளும், ஸ்திரீகளும் தங்களுக்கு விருப்பமில்லாமலிருந்த போதிலும், கணவர்களுடன் கூடி கருப்பமடைந்தார்கள். (௪௬)

அரசனே! பகற்காலத்தில் ஆம்பல்களைத் தவிர தாமரைப் புஷ்பங்கள் மலர்ந்து விளங்கின இராத்திரி காலத்தில் சந்திர பிரகாசத்தினால், திருடர்களுடைய பயமின்றி பிரஜைகள் சுகித்திருந்தார்கள். (௪௭)

[illegible] |
பபௌ பூ: பக்வஸஸ்யாட்யா கலாப்யாம் நிதராம் ஹரே: ||௪௮||
வணிங்முநிந்ருபஸ்நாதா நிர்கம்யார்தாந் ப்ரபேதிரே |
வர்ஷருத்தா யதா ஸித்தா: ஸ்வபிண்டாந் கால ஆகதே || ||௪௯||

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே தஶமஸ்கந்தே
பூர்வார்தே
விம்ஶோऽத்யாய:

தஶமாதிஷ்வாஹ்யா ||௪௮|| வணிகிதி || வணிஜ: யதய: ந்ருபா: ஸ்நாதகாஶ்ச வர்ஷாவரோதாப்யாம் வர்ஷருத்தா: நிர்கம்யார்தாந் வாணிஜ்யஸ்வாத்யாயாதீந் விஜயாதீந் ப்ரபேதிரே ப்ராபுஶ்ச யதா ஸித்தயோகாதிஸித்தா: தபோவர்ஷருத்தா: காலே ஆகதே ஸ்வபிண்டாந் தேஹாதி ப்ராப்யாந் தேவாதிதேஹாநிதி ||௪௯||

இதி ஸாராயதீபிகாயாம் விம்ஶோऽத்யாய:

ஹரியின் அமிசங்களாகிற இராமகிருஷ்ணர்களுடைய மகிமையால் பூமியானது நன்ருக விளைந்த பயிர்களால் அலங்காரமாக விளங்கிற்று. ஆனதினுல் பட்டணங்களிலும், கிராமங்களிலும் வசிக்கும் வேதியர் முதலியவர்கள், புது அரிசியை சமைத்து அக்கினி ஓமம் பண்ணுவது முதலிய கர்மங்களாலும், தமக்கிஷ்டமான விஷயங்களை அநுபவிக்கிற மகோற்சவங்களாலும், சந்தோஷத்தை யடைந்தார்கள். (௪௮)

சித்தர்கள் யோகமகிமையால் வேண்டிய ஆயுளைச்சம்பாதித்துக்கொண்டு, சரியானகாலத்தில் திவ்வியதேகத்தை யடைவதுபோல், வணிகர்களும், எதிகளும், அரசர்களும், சிநாதகர்களும் சரத்காலத்தில் வெளியேறி தங்கள் தங்கள் தொழில்களாலுண்டாகும் பயன்களை யடைந்தார்கள். (௪௯)

20-வது அத்தியாயம்,

முற்றிற்று.

॥श्रीशुकः॥

इत्थं शरत्स्वच्छजलं पद्माकरसुगन्धिना।
न्यविशद्वायुना वातं सगोगोपालकोऽच्युतः॥ ॥१॥

कुसुमितवनराजिशुष्मिभृङ्ग—
द्विजकुलघुष्टसरःसरिन्महीध्रम्।
मधुपतिरवगाह्य चारयन् गाः—
सहपशुपालबलश्चुकूज वेणुम्॥ ॥२॥

तद्व्रजस्त्रिय आश्रुत्य वेणुगीतं स्मरोदयम्।
काश्चित्परोक्षं कृष्णस्य स्वसखीभ्योऽन्ववर्णयन्॥ ॥३॥

एकविंशे शरच्छ्रीव्याप्तवनगते हरौ।
तद्वेणुस्वनमाकर्ण्य गोपीभिर्गीतमीर्यते॥

इत्थमिति॥ इत्थमेवंभूतं वनम्। तदेवाह शरदा स्वच्छानि जलानि यस्मिंस्तत्। वायुनाऽवातं सुगन्धितं वनं तच्च व्याप्तमित्यन्वयः॥१॥ कुसुमितेति॥ ततश्च कुसुमितवनराजिषु शुष्मिण उन्मत्ताः भृङ्गाः द्विजाः पक्षिणश्च तेषां कुलानि तैर्घुष्टानि सरःसरिन्महीध्राश्च यस्मिंस्तद्वनम्। कृष्णः अवगाह्य प्रविश्य वेणुमचूकुजदवादयत्॥ २ ॥ तदिति॥ तत्कृष्णस्य वेणुगीतम्। स्मरस्य उदयो यस्मात्तदाकर्ण्य परोक्षं यथा भवति तथा व्रजस्त्रिय ऊचुः॥ ३ ॥ तदिति॥ विक्षिप्तनयनैः व्याकुल

21-வது அத்தியாயம்

சுகர் கூறுகிறார்.

அச்சுதபகவான் சரத்காலத்தில் தெளிவான ஜலத்தையுடைய தாமரை போடைகளில் மலர்ந்த, தாமரைப் பூக்களின் வாசனையுடன் கலந்து வீசுகிற காற்றையுடைய காட்டிற்குள், பசுக்களுடனும் கோபர்களுடனும் பிரவேசித்தார். (க)

பூத்தமரங்களில் பெருகும் மதுவைப் புசித்து மதர்த்திருக்கும் வண்டுகள் சப்தமிடும் பறவைகளின் கூட்டங்கள் மலைகள் ஆறுகள் தடாகங்கள் முதலியவற்றையுடைய காட்டிற்குள் எதுபதியானவர் பிரவேசித்து, பசுக்களை மேய்த்துக்கொண்டு, கோபாலர்களுடனும் பலராமருடனும் புள்ளாங்குழலை வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். (உ)

மன்மதவிகாரத்தையுண்டாக்குகிற கிருஷ்ணபகவானுடைய வேணுகானத்தைக் கேட்ட கோபஸ்திரீகளிற் சிலர், தங்கள் தோழிமார்களிடம் அக்கானத்தைப் பற்றிப்புகழ்ந்தார்கள். (ங)

தத்வர்ணயிதுமாரப்தா: ஸ்மரந்த்ய: க்ருஷ்ணசேஷ்டிதம்।
நாஶகந் ஸ்மரவேகேந விக்ஷிப்தமநஸோ ந்ருப॥ ॥௪॥

பர்ஹாபீடம் நடவரவபு: கர்ணயோ: கர்ணிகாரம்
பிப்ரத்வாஸ: கநககபிஶம் வைஜயந்தீம் ச மாலாம்।
ரந்த்ராந் வேணோரதரஸுதயா பூரயந் கோபவ்ருந்தை-
ர்வ்ருந்தாரண்யம் ஸ்வபதரமணம் ப்ராவிஶத்கீதகீர்த்தி:॥ ॥௫॥

இதி வேணுரவம் ராஜந் ஸர்வபூதமநோஹரம்।
ஶ்ருத்வா வ்ரஜஸ்த்ரியஸ்ஸர்வா வர்ணயந்த்யோ(அ)பிரேபிரே॥ ॥௬॥

க்ஷிப்தா:॥௪॥ யாத்ருக் க்ருஷ்ணஸ்ய ஸ்மரணம் தாஸாம் மநஸ:க்ஷோபகம் ஜாதம் ததாஹ। பர்ஹேதி॥ நடவரஸ்ய வரம் வபுர்பிப்ரத் வ்ருந்தாவநம் ப்ராவிஶத்। கதம்பூதம் தத்வநம் । ஸ்வபதாங்கிதை: ரமணம் ரதிஜநகம் கோபவ்ருந்தைர்கீதகீர்த்தி: । ததா பர்ஹாபீடம் ஶிரோபூஷணம் பிப்ரத் । பர்ஹாபீடோ யஸ்மிந்நிதி வபுர்விஶேஷணம் வா। வேணோரதரஸுதயா பூரயதி। ரந்த்ராந்வேணோரிதி। கதோந்நதம் கர்ணஸ்யைவ பூர்ணாங்கோர்ணார்த்வஜங்கீதஸ்ய ஸ்வபதரமணம் ப்ராவிஶத்கீதகீர்த்திரிதி பாவ:॥௫॥ இதீதி॥ அபிரேபிரே வர்ணயந்த்ய: ஸத்ய: ஸர்வதா அநந்தமந்த்ரீக்ருஷ்ணம் பரிரப்தவத்ய:॥௬॥ அந்வர்ணநமேவாஹ த்ரயோதஶபி:॥ அக்ஷண்வதாமிதி॥ அக்ஷண்வதாம் சக்ஷுஷ்மதாம் தாவதேதத்ஸஹஸ்ரம் ப்ரியதர்ஶநம்। பரதந்த்ரநவிஶாலநயநத்வயுக்த:। தத்ஸஹஸ்ரம் ஸகீபிஸ்ஸஹ பஶ்யத நநு ப்ரவேஶயதோ: ராமக்ருஷ்ணயோர்வக்த்ரம் நிர்வீதம் தேரவஜுஷ்டம் வேஷிதம் நாத்யந்யதிதி அயுக்த:। கதம்பூதம் வக்த்ரம் ।

அரசனே அப்படி புகழத்தொடங்கின கோபிகைகள் கிருஷ்ணபகவானுடைய சரித்திரங்களை நினைத்து அதனால் மன்மதவிகாரம் அதிகப்பட்டு மனங்கலங்கி புகழ முடியாமலிருந்தார்கள். (௪)

இவ்விதம் பலரால் பாடப்பெற்ற கீர்த்தியையுடைய கிருஷ்ணபகவான் மயில் தோகையால் அலங்கரித்துக்கொண்டு கூத்தாடியைப்போல அழகான சரீரத்தையும் காதுகளில் கர்னிகார புஷ்பத்தையும் சரிகை வேய்ந்தப் பட்டுப் பீதாம்பரத்தையும் வைஜயந்தி என்கிற மாலையையுந்தரித்துக்கொண்டும்அதரங்களில் பெருகுகிற அமிர்தத்தால் புள்ளாங்குழலின் துவாரத்தை நிறைத்துக்கொண்டும் தமது காலடிகளால் அழகான பிருந்தாவனத்துக்குள் கோபாலர்களுடன் பிரவேசித்தார். (௫)

அரசனே! சர்வப்பிராணிகளுடைய மனங்களைச் சந்தோஷப் படுத்தும் வேணுகானத்தைக் கேட்ட கோபஸ்திரீகள் யாவரும், அதைப் புகழ்ந்து கொண்டு சந்தோஷித்தார்கள். (௬

॥𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃॥

𑌅𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌨𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌮—
𑌸𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌨𑍁𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯𑌤𑍋𑌰𑍍𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌃 ।
𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌶𑌸𑍁𑌤𑌯𑍋𑌰𑌨𑍁𑌵𑍇𑌣𑍁𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂
𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌪𑍀𑌤𑌮𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑍍॥ ॥௭॥

𑌚𑍂𑌤𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌬𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌬𑌕𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌾𑌬𑍍𑌜
𑌮𑌾𑌲𑌾𑌨𑍁𑌪𑍃𑌕𑍍𑌤𑌪𑌰𑌿𑌧𑌾𑌨𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑍇𑌷𑍌।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌰𑍇𑌜𑌤𑍁𑌰𑌲𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌰𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌟𑌵𑌰𑍌 𑌕𑍍𑌵𑌚 𑌗𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑍌॥ ॥௮॥

𑌅𑌨𑍁𑌵𑍇𑌣𑍁 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌮𑍍। 𑌅𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌦𑌮𑍇𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌵𑌤𑌾𑌮𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌫𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௭ ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌹𑍁𑌃 ॥ 𑌚𑍂𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌚𑍂𑌤𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌰𑌚𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌪𑍃𑌕𑍍𑌤𑍇 [illegible] 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇 𑌨𑍀𑌲𑌪𑍀𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑍇𑌷𑍌 𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍌। 𑌕𑍍𑌵𑌚 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌲𑌮𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍇𑌜𑌤𑍁𑌃। 𑌅𑌹𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ௮ ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌊𑌚𑍁𑌃 ॥ 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃। 𑌅𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌮 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍। 𑌕𑌥𑌂। 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌗𑍋𑌪𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍀𑌂 𑌦𑌾𑌮𑍋𑌦𑌰𑌾𑌧𑌰𑌸𑍁𑌧𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇। 𑌅𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌰𑌸𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌰𑌸𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑌤𑌃 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌹𑍍𑌰𑌦𑌿𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌯𑌸𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌃 𑌤𑌾𑌃 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌰𑌦𑌿𑌨𑍍𑌯𑌃। 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑌃 𑌵𑌿𑌕𑌸𑌿𑌤𑌕𑌮𑌲𑌵𑌨𑌮𑌿𑌷𑍇𑌣 𑌰𑍋𑌮𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃। 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌰𑌵𑍋 𑌮𑌧𑍁𑌧𑌾𑌰𑌾𑌮𑌿𑌷𑍇𑌣 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌚𑍁𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾

கோபிகைகள் கூறுகிறார்கள்.

தோழிமார்களே! பசுக்களையும், சிநேகிதர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு காட்டில் சஞ்சரிக்கும் இராம கிருஷ்ணர்களுடைய புள்ளாங்குழலையும் அன்பு பொருந்திய கடைக்கண் பார்வையையுமுடைய முகங்களைப்பார்த்தவர்களுடைய கண்கள்தாம் பலனை யடைந்ததன்றி, மற்றக் கண்கள் அடையவில்லையென்று அறிகிறோம். (௭)

அரங்கத்தின் மத்தியில் ஆடும் இரண்டு முக்கியமான கூத்தாடிகள்போல கோபாலர்களுடைய மத்தியில் மாந்தளிர் மயில்தோகை பூங்கொத்து ஆம்பல்மாலை தாமரைமாலை இவைகளுடன் கலந்த பீதாம்பரம், நீலவஸ்திரம் இவைகளால் விசித்திரமான வேஷங்கொண்டவர்களாக விளங்கினார்கள். (௮)

𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌾𑌚𑌰𑌦𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌮 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌰𑍍—
𑌦𑌾𑌮𑍋𑌦𑌰𑌾𑌧𑌰𑌸𑍁𑌧𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌗𑍋𑌪𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌰𑌸𑌂 𑌹𑍍𑌰𑌦𑌿𑌨𑍍𑌯𑍋
𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑍋𑌽𑌶𑍍𑌰𑍁 𑌮𑌮𑍁𑌚𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑌵𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌽𑌽𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ ॥௯॥

𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌸𑌖𑌿 𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂
𑌯𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌸𑍁𑌤𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌲𑌬𑍍𑌧𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌿𑌃 ।
𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌵𑍇𑌣𑍁𑌮𑌨𑍁 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌮𑌯𑍂𑌰𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌸𑌾𑌨𑍍𑌵𑌵𑌰𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥ ॥௧௦॥

𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌮𑍂𑌢𑌗𑌤𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌹𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯 𑌏𑌤𑌾—
𑌯𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑍇𑌷𑌮𑍍 ।
𑌆𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌰𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌹 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌾𑌰𑌾𑌃
𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌦𑌧𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑍈𑌃 ॥ ॥௧௧॥

𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑍋𑌽𑌶𑍍𑌰𑍁𑌜𑌂 𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥௯॥ 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥ 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌸𑌖𑌿 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌤𑌨𑍋𑌤𑌿 । 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌾𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌮𑌨𑍁 𑌵𑍇𑌣𑍋𑌰𑍍𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌉𑌦𑌮𑌜𑍍𑌜𑍀𑌤𑍍 । 𑌤𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌮𑍇𑌘𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌯𑍇 𑌮𑌯𑍂𑌰𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌅𑌦𑍍𑌰𑌿𑌸𑌾𑌨𑍁𑌷𑍁 𑌉𑌪𑌰𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌪𑌰𑌤𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍 । 𑌨𑍈𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌤𑍋 𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍋𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௦ ॥ 𑌅𑌪𑌰𑌾 𑌆𑌹𑍁𑌃 ॥ 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇

கோபிகைகளே! தங்கள் குலத்தில் பகவத்பக்தியுள்ள குழந்தைகளைப் பார்த்து பெரியோர்கள் சந்தோஷிப்பது போல வேணுவாத்தியமானது கோபஸ்திரீகளால் அநுபவிக்கப்பட்டு மிகுதியான அதராமிர்தபானம் பண்ணுகிறபடியால் அவர்கள் எவ்வருன புண்ணியம் செய்திருக்கவேண்டும். (௯)

கிருஷ்ணபகவான் செய்யும் வேணுகானத்தைக் கேட்டு கூத்தாடும் மயில்களை பார்த்து பக்கத்திலுள்ள பிராணிகள் யாவும் தத்தம் தொழில்களைநிறுத்திவிடுகின்றன. அக்கிருஷ்ண பகவானுடைய காலடியால் அலங்கரிக்கப்பட்டபூமிக்கு பிருந்தா வனமானது சோர்க்காதி உலகங்களுக்கு கிடைக்க முடியாத கீர்த்தியைத் தருகின்றது. (௰)

தோழிகளே! விசித்திரமான வேடம் பொருந்திய கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து அவருடைய வேணுகானத்தையுங் கேட்ட பெட்டை மான்கள் மூடபுத்தியையுடையவைகளாயிருந்த போதிலும் ஆண் மான்களுடன் கூடி அன்புள்ள பார்வையாகிற பூஜையை அக்கிருஷ்ணபகவானுக்குச் செய்வதால் அவைகளும் புண்ணியம் பெற்றவைகள் தாம் என்று சிலர் கூறினர்கள். (௧௧)

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌨𑌿𑌤𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌰𑍂𑌪𑌶𑍀𑌲𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌵𑌣𑌿𑌤𑌵𑍇𑌣𑍁𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌗𑍀𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌗𑌤𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍁𑌨𑍍𑌨𑌸𑌾𑌰𑌾—
𑌭𑍍𑌰𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑌕𑌬𑌰𑌾 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌵𑍍𑌯𑌃 ॥ ॥௧௨॥

𑌗𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑍁𑌖𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌵𑍇𑌣𑍁𑌗𑍀𑌤—
𑌪𑍀𑌯𑍂𑌷𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌭𑌿𑌤𑌕𑌰𑍍𑌣𑌪𑍁𑌟𑍈𑌃 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 ।
𑌶𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌨𑌪𑌯𑌃𑌕𑌵𑌲𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌃—
𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌦𑍃𑌶𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌕𑌲𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 ॥ ॥௧௩॥

𑌸𑌖𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌨𑌿𑌤𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌯𑌾𑌃 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌰𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌰𑌵𑌮𑍋𑌹𑌕𑌮𑍇𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌧𑍂𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌦𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌤𑍍𑌯𑌃। 𑌕𑌿𑌂 𑌚। 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌦𑍃𑌶𑌃। 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌯𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃। 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌦𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥௧௧॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌹𑍇 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌃। 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌤 𑌵𑌨𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌵𑍇𑌣𑍋𑌃 𑌰𑌸𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌬𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌨𑍁𑌨𑍍𑌨𑌸𑌾𑌰𑌾𑌃। 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃। 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃। 𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍁𑌃। 𑌭𑍍𑌰𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑌾𑌃 𑌕𑌬𑌰𑌾 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃। 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌾 𑌨𑍀𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃॥௧௨॥ 𑌗𑌾𑌵 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌸𑌾𑌮𑌗𑍀𑌤𑌵𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍀𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌭𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌪𑍁𑌟𑍈𑌃 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌃। 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃। 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍀𑌯𑍂𑌷𑌂

சகிகளே! ஸ்திரீகளுக்கு உற்சவத்தை யுண்டாக்குவதான வடிவங்கொண்ட கிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்து ஆச்சரியமான அவருடைய வேணுகானத்தையுங் கேட்ட தேவஸ்திரீகள் தங்கள் தங்கள் விமானங்களிலிருந்துகொண்டு மன்மத விகாரத்தால் மனங்கலங்கி அவிழ்ந்த கூந்தல்களினின்று புட்பங்களுதிர்வதும் ஆடைகள் நழுவிப்போவதும் தெரியாமல் மயங்கினார்கள் என்று சிலர் கூறினார்கள். (௧௨)

தோழிகளே! மாடுகள் கிருஷ்ணபகவானுடைய முகத்தினின்று வெளியாகிற வேணுகானமாகிய அமிர்தத்தைத் தமது காதுகளைத் தூக்கிக்கொண்டு உண்டு சுகித்தன. அவைகளின் கன்றுகள் பாலைக்குடித்துக்கொண்டிருக்கையில் கிருஷ்ணபகவானுடைய வேணுகானத்தைக் கேட்டும் அவருடைய அழகைப்பார்த்தும் கண்களில் ஆநந்த பாஷ்யம் பெருக பாலைக்குடியாமல் சும்மாவிருந்தனவென்று சிலர் கூறினார்கள். (௧௩)

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌬𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬 𑌵𑌿𑌹𑌗𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌵𑌨𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌲𑌵𑍇𑌣𑍁𑌗𑍀𑌤𑌮𑍍 ।
𑌆𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌭𑍁𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍀𑌲𑌿𑌤𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌚𑌃 ॥ ॥௧௪॥

𑌨𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌗𑍀𑌤
𑌮𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌨𑍋𑌭𑌵𑌭𑌗𑍍𑌨𑌵𑍇𑌗𑌾𑌃 ।
𑌆𑌲𑌿𑌂𑌗𑌨𑌸𑍍𑌥𑌗𑌿𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌮𑌿𑌭𑍁𑌜𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌰𑌾𑌰𑍇—
𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍁𑌗𑌲𑌂 𑌕𑌮𑌲𑍋𑌪𑌹𑌾𑌰𑌾𑌃 ॥ ॥௧௫॥

𑌤𑍍𑌤𑌭𑌿𑌤𑌕𑌰𑍍𑌣𑌪𑍁𑌟𑍈𑌃 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌸𑍍𑌨𑍁𑌤𑌪𑌯𑌃𑌕𑌵𑌲𑌾𑌃 । 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌿𑌤𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌅𑌵𑌶𑍇𑌷𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇। 𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌃 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌦𑍃𑌶𑌾𑌽𑌽𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌶𑍍𑌰𑍁𑌕𑌲𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌆𑌲𑌿𑌂𑌗𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃। 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍋𑌦𑍍𑌰𑍇𑌕𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃॥௧௩॥ **𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌇𑌤𑌿**॥ 𑌹𑍇 𑌅𑌮𑍍𑌬𑌾𑌃॥ 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌨𑍇 𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌹𑌗𑌾𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌕𑍁𑌤𑌃। 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌭𑍁𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌃 𑌆𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌉𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌲𑌵𑍇𑌣𑍁𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌮𑍀𑌲𑌿𑌤𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌿। 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌵𑍇𑌦𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌶𑌾𑌖𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾𑌃। 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌦𑌦𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌨𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌗𑍀𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌯 𑌏𑌵 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃॥௧௪॥ **𑌨𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿**॥ 𑌆𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌾 𑌨𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌆𑌵𑌰𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌨𑍋𑌭𑌵𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌵𑍇𑌗𑌾𑌃 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌆𑌲𑌿𑌂𑌗𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌥𑌗𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌉𑌰𑍍𑌮𑌿𑌭𑍁𑌜𑍈𑌃

தாய்மார்களே ! இந்த பிருந்தா வனத்தில் கிருஷ்ணபகவானைப் பார்ப்பதற்காகவும் அவர் வாசிக்கும் வேணுகானத்தை கேட்பதற்காகவும் முனிவர்கள் பறவைகளாக உருவமெடுத்து அழகான தளிர்களையுடைய மரங்களின் கிளைகளிலேறிக்கொண்டு கண்களை மூடிக்கொண்டு வேறு சப்தங்களைக் கேட்காமல் கேட்கிறார்களென்று சிலர் கூறினார்கள். (௧௪)

தோழிகளே ! ஆறுகள் முகுந்தனுடைய வேணுகானத்தைக் கேட்டு மன்மதவிகாரங்கொண்டவைகள் போல நீர்ச்சுழிகளால் வேகமடங்கி அலைகளாகிற கைகளில் தாமரைப் பூக்களை உபகாரமாக வைத்துக்கொண்டு கிருஷ்ணபகவானுடைய கால்களைக்கட்டிக்கொண்டன வென்று சிலர் கூறினார்கள். (௧௫)

[illegible] ||௧௬||

[illegible] ||௧௭||

[illegible]

தோழிகளே! கிருஷ்ணபகவான் பலராமருடனும், கோபர்களுடனும், வேணுகானஞ்செய்துகொண்டு வெயிலில் பசுக்களை மேய்த்துக்கொண்டிருப்பதைப்பார்த்து, அன்பினால் தமது உருவத்தை பெருக்கிக்கொண்டு மேகங்கள் உலகத்துக்கு நன்மைசெய்கிற விஷயத்தில் தங்களுக்கு சகாவான கிருஷ்ணபகவானுக்கு நீர்த்திவலைகளுடன் குடைபிடித்தனவென்று சிலர் சொன்னார்கள். (௧௬)

தோழிகளே! அக்காட்டில் வசிக்கும் வேடஸ்திரீகள், கோபஸ்திரீகளுடைய தனங்களில் பூசிக்கொண்டிருக்கும் குங்குமம் பொருந்திய கிருஷ்ணபகவானுடைய காலடிகள் பொருந்துமிடங்களில் குங்குமம் படிந்துள்ள புற்களை யெடுத்து முகத்திலும் மார்பிலும் வைத்து அவருடைய தரிசனத்தாலும், பார்வையாலுமுண்டாகிற மன்மத விகாரத்தை நீக்கிக் கொண்டார்களென்று சிலர் சொன்னார்கள். (௧௭)

𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌮𑌦𑍍𑌰𑌿𑌰𑌬𑌲𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌦𑌾𑌸𑌵𑌰𑍍𑌯𑍋—
𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌚𑌰𑌣 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦𑌃।
𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌹 𑌗𑍋𑌗𑌣𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍—
𑌪𑌾𑌨𑍀𑌯𑌸𑍂𑌯𑌵𑌸𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌨𑍍𑌦𑌮𑍂𑌲𑍈𑌃॥ ॥௧௮॥

𑌗𑌾 𑌗𑍋𑌪𑌕𑍈 𑌰𑌨𑍁𑌵𑌨𑌂 𑌨𑌯𑌤𑍋𑌰𑍁𑌦𑌾𑌰—
𑌵𑍇𑌣𑍁𑌸𑍍𑌵𑌨𑍈𑌃 𑌕𑌲𑌪𑌦𑍈𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌃।
𑌅𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌲𑌕𑌸𑍍𑌤𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌪𑌾𑌶𑌕𑍃𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍। ॥௧௯॥

𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇। 𑌹𑍇 𑌅𑌬𑌲𑌾𑌃 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌯𑌮𑌦𑍍𑌰𑌿𑌰𑍍𑌗𑍋𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃। 𑌅𑌯𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌦𑌾𑌸𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌕𑍁𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃। 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌗𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑍇𑌷𑌣𑌨𑍋𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌹 𑌗𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌖𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌯𑍋𑌰𑌾𑌗𑌤𑌯𑍋𑌃। 𑌕𑍈𑌃। 𑌪𑌾𑌨𑍀𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍂𑌯𑌵𑌸𑍈𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌤𑍃𑌣𑍈𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑍈𑌃। 𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌥𑍋𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌜𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃॥௧௮॥ 𑌗𑌾 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌹𑍇 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌤𑌿𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌵𑌨𑍇 𑌵𑌨𑍇 𑌗𑌾𑌃 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑌯𑌤𑍋𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌵𑌪𑌦𑍈𑌃 𑌉𑌦𑌾𑌰𑌵𑍇𑌣𑍁𑌨𑌾𑌦𑍈𑌃। 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌗𑌤𑌿𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌲𑌕𑌃 𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌗𑌾𑌵𑌃 𑌅𑌨𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌰𑌜𑍍𑌜𑌵𑌃। 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌨𑌾𑌃। 𑌪𑌾𑌶𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌂 𑌯𑌯𑍋𑌃 । 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍

தொழிகளே! இந்த கோவர்த்தன கிரியானது, இராமகிருஷ்ணர்களுடைய காலடிகளையும் பெற்று சந்தோஷமடைந்து, பசுக்களுக்கும், கோபர்களுக்கும் இராமகிருஷ்ணர்களுக்கும் நல்ல தீர்த்தம் புல் குகைகளிலிருக்கும் கந்த மூலங்கள் இவைகளைப் புசிக்கும்படி கொடுத்து மரியாதை செய்ததால் சிரேஷ்டமான ஹரிதாசனைப்போலுள்ளதென்று சிலர் கூறினார்கள். (௧௮)

தோழிகளே! கம்பீரமான வேணுகானத்துடன் பசுக்களையும், கோபர்களையும் ஒவ்வொரு காட்டிற்கும் அழைத்துக்கொண்டும் கால்களைக் கயிற்றால் பிடித்துக்கொண்டும் போகிற கிருஷ்ணபகவானுடைய வேணுகானத்தைக் கேட்டு சரப்பிராணிகள் அசையாமல் நின்றதாலும் செடிகளுக்கு புளகாங்கிதம் உண்டானதாலும், தாவரம் ஜங்கமமாகவும், ஜங்கமம் தாவரமாகவுமாயின இது ஒரு ஆச்சரியமென்று சிலர் கூறினார்கள். (௧௯)

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌿𑌥𑍋 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ ॥௨௦॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇

𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇

𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌨𑌿𑌗𑍂𑌢𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 [illegible]
[illegible] ॥௧௧॥ ௨௦॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதமாக கோபிகைகள் கிருஷ்ணபகவானுடைய விளையாட்டுகளைப் பாடிக்கொண்டே பிருந்தாவனத்தில் சஞ்சரித்துக்கொண்டு, அவருடைய தியானத்தால் அவர் மயமாய் விட்டார்கள். (௨௦)

21-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

॥ 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃॥

𑌹𑍇𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇 𑌮𑌾𑌸𑌿 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑍍𑌰𑌜𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌃।
𑌚𑍇𑌰𑍁𑌰𑍍𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌨𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௧॥
𑌆𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌿 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑍇𑌽𑌰𑍁𑌣𑍇 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌮𑌾𑌨𑌰𑍍𑌚𑍁𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪 𑌸𑍈𑌕𑌤𑍀𑌮𑍍॥ ॥௨॥
𑌗𑌨𑍍𑌧𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑌲𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌪𑌦𑍀𑌪𑌕𑍈𑌃 ।
𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑍈𑌶𑍍𑌚𑍋𑌪𑌹𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌫𑌲𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑍈𑌃 ॥ ॥௩॥
𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑌧𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌿।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍋𑌪𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌮𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௪॥
𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌪𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌃॥ ॥௫॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌗𑍋𑌪𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌰𑌣𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌯𑌾।
𑌵𑌰𑌂𑌦𑌾𑌨𑌮𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑌾𑌲𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌕𑍇॥
𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍀𑌮𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌃 ।
𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌨𑍋𑌲𑍍𑌲𑌸𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑌵𑌃॥

𑌹𑍇𑌮𑌨𑍍𑌤𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇𑌮𑌾𑌸𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍇॥௧॥௩॥𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌨𑍈𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌚𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿॥௪॥௫॥ **𑌭𑌵𑌦𑍀𑌤𑌿**॥𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌚𑍇𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌵𑍇𑌶𑌃। 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌂𑌤𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌗𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌨𑌂॥**𑌉𑌷𑌸𑍀𑌤𑌿** ॥ 𑌨𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍𑌰

22-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

அரசனே ! கோகுலப்பெண்கள் ஏமந்தருதுவின் முதன்மாதத்தில் காத்தியாயினி என்கிற விரதத்தைத் தொடங்கி, அவிஸைப் புசித்துக்கொண்டு நடத்தி வந்தார்கள். (௧)

அப்பெண்கள் அருணோதயகாலத்தி லெழுந்திருந்து, யமுனை நதியில் ஸ்நானஞ்செய்து மணலால் காத்தியாயினிபின் உருவத்தை யுண்டுபண்ணி சந்தனங்களாலும் மலர்களாலும் தூபத்தாலும் தளிர்களாலும் பழங்களாலும் சிரேஷ்டமான நைவேத்தியங்களாலும் பூஜித்தார்கள். (௨-௩)

காத்தியாயினி! ஏ மகாமாயே ! ஏ மகா யோகினி! ஏ ஈஸ்வரீ! உம்மை வணங்குகிறோம். எங்களுக்கு நந்தகோபருடைய பிள்ளையாகிற கிருஷ்ணபகவானைப் பதியாக வருள்வாயாக. (௪)

அப்பெண்கள் இந்த மந்திரத்தைஜபித்து கிருஷ்ணபகவானைதியானித்துக் கொண்டு ஒருமாதகாலம் பூசைசெய்து விரதத்தை நடத்தி வந்தார்கள். (௫)

𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌰𑍁𑌃 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌲𑍀𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌰𑍍𑌚𑍁𑌰𑍍𑌭𑍂𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ ॥௬॥
𑌊𑌷𑌸𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌾𑌬𑌦𑍍𑌧𑌬𑌾𑌹𑌵𑌃 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑍍𑌜𑌗𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍁𑌮𑌨𑍍𑌵𑌹𑌮𑍍 ॥ ॥௭॥
𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 ।
𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌹𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇 𑌮𑍁𑌦𑌾 ॥ ॥௮॥
𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥ ॥௯॥
𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌨𑍀𑌪𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌹𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌬𑌾𑌲𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌸𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹 ॥ ॥௧௦॥
𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌬𑌲𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌨𑍋 𑌨𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌕𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௧௧॥

𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌾𑌬𑌦𑍍𑌧𑌬𑌾𑌹𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌪𑌾𑌣𑌯𑌃 ॥௭॥௮॥ **𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿** ॥ 𑌯𑍋𑌗𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌜𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍃𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 । 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌫𑌲𑌦𑌾𑌨𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥௯॥ **𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿** ॥ 𑌨𑍀𑌪𑌂 𑌕𑌦𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌬𑌾𑌲𑍈𑌰𑍍𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌃 ॥௧௦॥ **𑌅𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿** ॥ 𑌹𑍇 𑌅𑌬𑌲𑌾𑌃 । 𑌨𑍋 𑌨𑌰𑍍𑌮 𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌸𑌃 । 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌕𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 ॥௧௧॥ **𑌨𑍇𑌤𑌿** ॥ 𑌸𑌮𑍈𑌕𑍈

கோபகுமாரத்திகள் ! நந்தபுத்திரனுகிய கிருஷ்ணபகவானை தங்களுக்குப் பதிலாகதரும்படிப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டுபத்திரகாளியைபூசைசெய்தார்கள்.

அக்குமாரத்திகள் ஒரு தினத்தில் யமுனுநதியில் ஸ்நானஞ்செய்வதற்காக அருணேதய காலத்திலெழுந்திருந்து அவரவர்களுடைய தோழிமார்களின் பெயர்களைசொல்லிக் கூப்பிட்டு ஒருவருக்கொருவர் கையைக் கோர்த்துக்கொண்டும்கிருஷ்ணபகவானுடைய சரித்திரங்களைப்பாடிக்கொண்டும் நடந்தார்கள்.

அப்பெண்கள் யமுன நதியின் ஒரு பக்கஞ் சேர்ந்து அவ்விடத்தில் வழக்கப்படி ஆடைகளை அவிழ்த்து வைத்துவிட்டு கிருஷ்ணபகவானுடைய சரித்திரங்களைப்பாடிக்கொண்டு சந்தோஷமாக ஜலத்தில் விளையாடினர்கள். (அ)

யோகிஸ்வர்களுக்கு ஈஸ்வரரும் சர்வஞ்ஞருமாகிய கிஷ்ணபகவான் பெண்கள் விளையாடுவதை யறிந்து தன் சிநேகிதர்களோ சூழப்பட்டு பெண்களின் விரதபலத்தைக் கொடுப்பதற்காக அவ்விடம் சென்ருர். (கூ)

அவ்விதம் சென்ற கிருஷ்ணபகவான் அவர்களுடைய ஆடைகளை சீக்கிரமாய்ப்போய் எடுத்துக்கொண்டு அதைப் பார்த்து சிரிக்கும் சிறுபிள்ளைகளுடன் தாமும் சிரித்துக்கொண்டு கேலி செய்தார். (௰)

அபலைகளே! நீங்கள் இங்கு வந்து அவரவர்களுடைய ஆடைகளைப்பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் விரதஞ்செய்து வருத்தமடைந்திருப்பதால் நான் பரிகாசம் செய்யவில்லை. நிஜமாய்ச்சொல்லுகிறேன். (கக)

𑌨 𑌮𑌯𑍋𑌦𑌿𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌿𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ।
𑌏𑌕𑍈𑌕𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌛𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌹𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌃 ॥ ॥௧௨॥

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌹𑌾𑌸𑌾 𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥௧௩॥

𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌨𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌆𑌕𑌣𑍍𑌠𑌮𑌗𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌦𑍇 𑌵𑍇𑌪𑌮𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 । ॥௧௪॥

𑌮𑌾𑌨𑌯𑌂 𑌭𑍋𑌃 𑌕𑍃𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍋𑌪𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌜𑌾𑌨𑍀𑌮𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌿 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌵𑍇𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௧௫॥

𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰 𑌤𑍇 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌮 𑌤𑌵𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌹𑌿 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞 𑌨𑍋 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌮𑌹𑍇 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑍇 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌥 ।
𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌛𑌤 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌅𑌬𑌲𑌾𑌃 𑌆𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌹𑍈𑌵 𑌵𑌾 । 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌹 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௨॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌾𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌰𑌸 𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌾𑌃 ॥௧௩॥௧௪॥ 𑌤𑌤𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌊𑌚𑍁𑌃 । 𑌮𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌙𑍍𑌗 𑌹𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌅𑌨𑌯𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌮𑌾 𑌕𑍃𑌥𑌾𑌃 ॥௧௫॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌜𑍍𑌯 𑌊𑌚𑍁𑌃 । 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑍋 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯 𑌕𑌂𑌸𑌾𑌯

நாம் இதற்குப் பொய்பேசினது கிடையாது. அதை இச்சிறு பிள்ளைகள் அறிவார்கள். இடைசிறுத்த பெண்களே! நீங்கள் ஒவ்வொருவராகவாவது அல்லது எல்லோரும் சேர்ந்தாவது இவ்விடம் வந்து உங்களுடைய ஆடைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். (௧௨)

கிருஷ்ணபகவானுடையவார்த்தையைக் கேட்டபெண்கள் அன்பில் முழுகி வெட்கத்தை யடைந்து ஒருவர்முகத்தை யொருவர்பார்த்து சிரித்துக்கொண்டு நின்றார்களேயல்லது, வெளியில் போனார்களில்லை. (௧௩)

கிருஷ்ணபகவானுடைய பரிகாச வார்த்தைகளைக் கேட்டு மனங்கலங்கின அப்பெண்கள், கழுத்தளவு குளிர்ந்த ஜலத்திலிருந்துகொண்டு, நடுக்கமுடையவர்களாய் கிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்கள். (௧௪)

ஏ கிருஷ்ண! அநியாயஞ்செய்யவேண்டாம். நீர் நந்தகோபருடைய பிரியமான பிள்ளையென்பதை நாங்கள் அறிவோம். நாங்கள் குளிரால் நடுக்கத்தை யடைகிறோம். எங்கள் ஆடைகளைக்கொடுத்துவிடும். (௧௫)

சுந்தரா! உமக்கு நாங்கள் வேலைக்காரிகளாகின்றோம். நீர்சொன்னவேலைகளைச் செய்கிறோம். நீர் தருமத்தை யறிந்தவராகையால் எங்கள் ஆடைகளைக் கொடுத்துவிடும். இல்லாவிட்டால் அரசனிடம் தெரிவிப்போம். (௧௬)

நோசே நாஹம் ப்ரதாஸ்யே கிம் க்ருத்தோ ராஜா கரிஷ்யதி ||கள||
ததோ ஜலாஶயாத் ஸர்வா தாரிகா ஶீதவேபிதா: |
பாணிப்யாம் யோநிமாச்சாத்ய ப்ரோத்தேரு: ஶீதகர்ஶிதா: || ||கஅ||
பகவாநாஹதா தா வீக்ஷ்ய ஶுத்தபாவப்ரஸாதித: |
ஸ்கந்தே நிதாய வாஸாம்ஸி ப்ரீத: ப்ரோவாச ஸஸ்மிதம் || ||ககூ||
யூயம் விவஸ்த்ரா யதபோ த்ருதவ்ரதா
வ்யகாஹதைதத்தது தேவஹேலநம் |
பத்த்வாஞ்ஜலிம் மூர்த்ந்யபநுத்தயேம்ஹஸ:
க்ருத்வா நமோ(அ)தோ வஸநம் ப்ரக்ருஹ்யதாம் || ||உ0||
இத்யச்யுதவசநம் ஶ்ருத்வா யதாயுக்தம் ஸமாஹிதா: |
ஏகேந பாணிநா நேமு ரேகேநாச்சாத்ய வாமத: || ||உக||
தா வீக்ஷ்யோவாச பகவாந் ஸஸ்மிதோ யதோசிதம் வச: |

பாண்டவாதிர்ஹே க்ருஷ்ணேதி ||கசு||கள|| தத இதி|| ப்ரோத்தேரு: நிர்கதா: ||கஅ|| பகவாநிதி|| ஆஹதா: | ஸ்வச்சத்ருஷ்டயோநீ: வீக்ஷ்ய ||ககூ|| யூயமிதி || யத்ருதவ்ரதாஸ்ஸத்யோ(அ)விவஸ்த்ரா அபோ வ்யகாஹத அஸ்நாத தாஜதியத் தஜேதகஉண வஜேவஹேலநம் அவராய ணவேத்யயு:| வ்ரதவேவதாணாம் ப்ராயஶ்சித்திமாஹ| அஸ்யாம்ஹஸ: பாபஸ்ய அபநுத்தயே நிவ்ருத்தயே மூர்த்ந்யஞ்ஜ

கிருஷ்ணபகவான் கூறுகிறார்.

இடைசிறுத்த பெண்களே ! நீங்கள் எனக்கு தாசிகளாகவிருந்து என் சொற்படி நடக்கிறவர்களாக விருந்தால் இவ்விடத்திற்கு வந்து அவரவர்களுடைய ஆடைகளைப்பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். இல்லாவிட்டால் கொடுக்கிறதில்லை. அக்கிழவரசன் என்ன செய்வான். (கள)

பிறகு அதைக்கேட்ட பெண்கள் யாவரும் குளிரால் உடல் நடுங்கி கைகளால் அறைகளை மறைத்துக்கொண்டு கரையேறினர்கள். (கஅ)

பெண்களின் தெளிவான மனக்கருத்தையறிந்து சந்தோஷித்த கிருஷ்ண பகவான் அப்பெண்களைப்பார்த்து ஆடைகளை தோளின்மேற்றூங்கி சிரித்துக்கொண்டு சொன்னர். (ககூ)

இப்பொழுது விரதம் நடத்திக்கொண்டு வருகிற நீங்கள் நிர்வாணமாக ஜலத்திலிறங்கி விளையாடினது தேவதைகளைக் கேலி பண்ணினதாகவாயிற்று. அந்தப்பாவத்தை போக்கிக்கொள்வதற்காக அஞ்சலிபந்தஞ் செய்து தலையில் வைத்துக்கொண்டு வணங்கி உங்களுடைய ஆடைகளைப்பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்றார். (உ0)

அதைக்கேட்டபெண்கள்பகவான் நியாயமாகசொல்லுகிறாரென்றெண்ணி ஒருகையால் அறைகளை மறைத்துக்கொண்டொருகையால்வணங்கினர்கள்.(உக)

அப்படி வணங்கின பெண்களைப்பார்த்து அச்சுதரை ஒரு கையால் வண

𑌏𑌕𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍇𑌦𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍍॥ ॥௨௨॥
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌕𑌰𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦 𑌇𑌤𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌂 𑌨𑌰𑌃 ॥ ॥௨௩॥
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍।
𑌅𑌂𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌿।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌯𑍁𑌗𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍॥ ॥௨௪॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌬𑌲𑌾
𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌲𑌵𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌮𑍍।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌶𑍇𑌷𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌨𑍇𑌮𑍁𑌰𑌵𑌦𑍍𑌯𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌤𑌃॥ ॥௨௫॥

𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌵𑌨𑌤𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌕𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃॥ ॥௨௬॥

𑌶𑌿𑌂𑌬𑌯𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌂𑌨𑌮𑌜𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍॥௨௨॥௨௪॥ **𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿** ॥ 𑌇𑌤𑌿𑌦𑍋𑌷𑌕𑍇𑌨॥ 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌲𑌵𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃। 𑌤𑌦𑌶𑍇𑌷𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌶𑍇𑌷𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌫𑌲𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌨𑍇𑌮𑍁𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌅𑌵𑌦𑍍𑌯𑌮𑍃𑌟𑍍 𑌪𑌾𑌪𑌶𑍋𑌧𑌕𑌃॥௨௫॥௨௬॥ **𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿**॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌮𑍍। 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾 𑌉𑌪𑌹𑌸𑌿𑌤𑌾𑌃

குகிறவனுடைய கையை வெட்டும்படி தர்மசாஸ்திர மறிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் எஜமானனை இரண்டு கைகளாலும் வணங்கவேண்டியது தர்மம். (௨௨-௨௩)

இவ்விரு விதமான பாவங்கள் போகவேண்டுமானல், முன் சொன்னபடி இருகைகளாலும் நீங்கள் வணங்கி உங்கள் ஆடைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். (௨௪)

அதைக்கேட்ட பெண்கள் நிர்வாணமாகத் தாங்கள் செய்த ஜலக்கிரீடையினால், தங்களுடைய விரதம் கெட்டுப் போனதென்று பகவான் சொன்னது சரியென் றறிந்து, விரதத்தின் பூரணபலத்தைப் பெறவேண்டு மென்ற எண்ணங்கொண்டு, சகலபாவங்களையும் நிவர்த்தி பண்ணச் சக்தியுள்ள கிருஷ்ணபகவானை சாட்சாத்தாக வணங்கினர்கள். (௨௫)

தேவகியினுடைய பிள்ளையாகிய கிருஷ்ணபகவான், அவ்விதம் வணங்கும் பெண்களைப் பார்த்து மனமிரங்கி அவர்களிடமிருக்கும் நேசத்தால் சந்தோஷித்து ஆடைகளை அவர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டார். (௨௬)

ப்⁴ருஶம் ப்ரலப்³தா⁴ஸ்த்ரபயா ச ஹாபிதா:
ப்ரஸ்தோபி⁴தா: க்ரீட³னவச்ச காரிதா:|
வஸ்த்ராணி சைவாபஹ்ருதான்யதா²ப்யமும்
தா நாப்⁴யஸூயன் ப்ரியஸங்க³நிர்வ்ருதா:|| ||௨௭||

பரிதா⁴ய ஸ்வவாஸாம்ஸி ப்ரேஷ்ட²ஸங்க³மஸஜ்ஜிதா:|
க்³ருஹீதசித்தா நோ சேலுஸ்தஸ்மின் லஜ்ஜாயிதேக்ஷணா:|| ||௨௮||

தாஸாம் விஜ்ஞாய ப⁴க³வான் ஸ்வபாத³ஸ்பர்ஶகாம்யயா|
த்⁴ருதவ்ரதானாம் ஸங்கல்பமாஹ தா³மோத³ரோऽப³லா:|| ||௨௯||

ஸங்கல்போ விதி³த: ஸாத்⁴வ்யோ ப⁴வதீனாம் மத³ர்சனம்|
மயானுமோதி³த: ஸோऽஸௌ ஸத்யோ ப⁴விதுமர்ஹதி|| ||௩௦||

ஸத்யம் ப்³ருவாணி நோ நர்மேத்யாதி³னா க்ரீட³னவச்ச காரிதாஶ்ச ப³த்³தா⁴ஞ்ஜலிமித்யாதி³ ப்ராயஶ்சித்தபு³த்³த்⁴யேந தா நாப்⁴யஸூயன் தோ³ஷத்³ருஷ்ட்யா நாபஶ்யன்||௨௭|| பரிதா⁴யேதி|| ப்ரேஷ்ட²ஸங்க³மேந ஸஜ்ஜிதா: வஶீக்ருதா: அதோ க்³ருஹீதசித்தா: ஸத்யோ நோ சேலு: க்³ருஹீதசித்தத்வமாஹ| தஸ்மின் க்ருஷ்ணே லஜ்ஜாயிதேக்ஷணா: லஜ்ஜாவிலஸிதம் ஈக்ஷணம் யாஸாம் தா: ஸத்ய: ||௨௮|| தாஸாமிதி|| தா³மோத³ர இதி ப⁴க்தவாத்ஸல்யம் த³ர்ஶயதி அப³லா: ப்ரதி ||௨௯|| ஸங்கல்ப இதி|| ஹே ஸாத்⁴வ்ய: ப⁴வதீனாம் மத³ர்சனவிஷய: ஸங்கல்ப: மனோரத²: ப⁴ர்தா பூ⁴யாஸமிதி லக்ஷணோ விதி³த:| ஸ மயானுமோதி³த: அத: ஸத்யோ ப⁴விதுமர்ஹதீதி ஸம்பா⁴வனோக்த்யா ஸத்யம் இதோன ப⁴விஷ்யதீதி ஸூசிதம் ||௩௦|| ததே³வ ஸ்பு²டயதி நேதி|| காமயமான: காமோ போ⁴காய விஷயபோ⁴க³காமஸ்யாபி ஸம்பா⁴வ்யதே ஹேதுகாமாதி³பா⁴வ:| காமாவ்ருதோ போ⁴க³ரூபாம் தத்| ப⁴ர்ஜிதா: த³க்³தா⁴: க்வதிதா: பக்வா: தா⁴னா: யவா த³ய:| பீ³ஜாய அங்குரோத்பாத³னாய ப்ராயஶ: ஸ்வேச்ச²யா ச்யுத: ப்ராரோஹமவி

அப்பெண்கள் ஒருவருக்கொருவர் நாம் நன்ருய் ஏமாற்றப்பட்டோம்.நம்முடைய வெட்கம் போய்விட்டது. நம்மைப் பொம்மைகள் போலச் செய்து நன்ருய்ப் பரிகாசஞ் செய்துவிட்டார். வஸ்திரங்களேயும் எடுத்துக்கொண்டார். ஆகிலும் நமக்கு நிரம்பப்பிரியமுள்ளவரானதால் அவர்மீது கோபித்துக்கொள்வது நியாயமாகாதென்று சொல்லிக்கொண்டு மிகுந்த வெட்கத்துடன் ஆடைகளே உடுத்திக்கொண்டு கிருஷ்ணபகவானே கடைக் கண்ணுற்பார்த்துக்கொண்டு அவரிடம் சித்தம் லயித்துப் போனதால் அவ்விடம் விட்டுப்போகவில்லை.(௨௮)

கிருஷ்ணபகவானுடைய பாதங்களில் வணங்கி விரதபலனேப்பெறவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்ட பெண்களின்கருத்தையறிந்து தாமோதரபகவான் பெண்களேப்பார்த்துச் சொல்லுகிருர். (௨௯)

சாதுவான பெண்களே! என்னே பூசை செய்யும் உங்கள் கருத்தை நான் அறிந்து சந்தோஷித்தேன். உங்கள் கருத்து உண்மையாக நிறைவேறுகிறது

𑌨 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌧𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 ।
𑌭𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌧𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌬𑍀𑌜𑌾𑌯 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 । ॥௩௧॥
𑌯𑌾𑌤𑌾𑌬𑌲𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌮𑌯𑍇𑌮𑌾 𑌰𑌂𑌸𑍍𑌯𑌥 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌃 ।
𑌯𑌦𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌚𑍇𑌰𑍁𑌰𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌂 𑌸𑌤𑍀𑌃 ॥ ॥௩௨॥

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌃 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌶𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍 ॥ ॥௩௩॥
𑌅𑌥 𑌗𑍋𑌪𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌾𑌦𑍍𑌗𑌤𑍋 𑌦𑍂𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌃 ॥ ॥௩௪॥
𑌨𑌿𑌦𑌾𑌘𑌾𑌰𑍍𑌕𑌾𑌤𑌪𑍇 𑌤𑌿𑌗𑍍𑌮𑍇 𑌛𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌆𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌃 ॥௩௫॥

[illegible]

பெருர்பாலும் வறுத்த விதைகள் முளைக்குந் தன்மையடையாததுபோல் என்னிடத்தில் சித்தத்தைச் செலுத்தினவர்களுடைய காமமானது அற்பவினையைக் கொடுக்கமாட்டாது. (௩௧)

சதிகளாகிய நீங்கள் எந்தக்கருத்தை யுத்தேசித்து காத்தியாயனீவிரதத்தை நடத்தினீர்களோ அக்கருத்து இன்றைய ராத்திரி என்னுடன் விளையாடி நிறைவேறுகிறது. கோகுலத்திற்குச் செல்லுங்கள் (௩௨)

சுகர்கூறுகிறார்.

என்று பகவானல் உத்தரவுசெய்யப்பட்டவர்களும், கோரிக்கை நிறைவேரினவர்களுமான அப்பெண்கள் பகவானுடையபாதகமலங்களை மனதில் தியானித்துக்கொண்டு,கோலம் போவதற்காக வருத்தத்துடன் சென்றார்கள்,(௩௩)

பிறகு தேவகியின் பிள்ளையாகிய கிருஷ்ணபகவான் பலராமருடன் கோபர்களால் சூழப்பட்டு, பிருந்தாவனத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு, பசுக்களை மேய்த்துக்கொண்டே வெகு தூரஞ் செல்லுஞ் சமயத்தில் வெயிலால் களைப்படைந்து,மரங்களடர்ந்தஒரு தோப்பிற்குட் சென்று, தங்களுக்கு நிழலைக்கொடுத்து சிரமபரிகாரஞ் செய்யும் மரங்களைப்பார்த்து விட்டுச் சொல்கிறார். (௩௪-௩௫)

ஹே ஸ்தோககிருஷ்ண ஹே அம்ஶோ ஶ்ரீதாமந் ஸுபலார்ஜுந ।
விஶால வ்ருஷபௌஜஸ்விந் தேவப்ரஸ்த வரூதப ॥ ॥௩௬॥

பஶ்யதைதாந் மஹாபாகாந் பரார்தைகாந்தஜீவிதாந் ।
வாதவர்ஷாதபஹிமாந் ஸஹந்தோ வாரயந்தி ந: ॥ ॥௩௭॥

அஹோ ஏஷாம் வரம் ஜந்ம ஸர்வப்ராண்யுபஜீவநம் ।
ஸுஜநஸ்யேவ யேஷாம் வை விமுகா யாந்தி நார்திந: ॥௩௮॥

பத்ரபுஷ்பபலச்சாயாமூலவல்கலதாருபி: ।
கந்தநிர்யாஸபஸ்மாஸ்திதோக்மை: காமாந் விதந்வதே ॥ ॥௩௯॥

ஏதாவஜ்ஜந்மஸாபல்யம் தேஹிநாமிஹ தேஹிஷு ।
ப்ராணைரர்தைர்தியா வாசா ஶ்ரேய ஆசரணம் ஸதா ॥ ॥௪௦॥

ஸ்தோககிருஷ்ணேதி ॥ ஸ்தோககிருஷ்ணாதயோ கோபா: ॥ ௩௬ ॥ பஶ்யதேதி ॥ மஹதாந் ஶ்ரேஷ்டாந் பஶ்யத பராயத்தைகாந்த ஜீவிதம் யேஷாம் தாந் ததா ஹிமாதபவர்ஷாதீந் ஸ்வயம் ஸஹமாநா: ந: அஸ்மாகம் வாரயந்தி ॥௩௭॥ அஹோ இதி ॥ ஸுஜநஸ்ய க்ருபாலோரிவ யேஷாம் ॥௩௮॥ பத்ரேதி ॥ நிர்யாஸோ ரஸ: தோக்மா: அங்குராத்யம் காமா: ॥௩௯॥௪௦॥ இதீதி ॥ இத்யுபநீய ப்ரவாஸா

ஏ ஸ்தோககிருஷ்ண! ஏ அம்சு! ஏ ஸ்ரீதாமன்! ஏ சுபல! ஏ அர்சுன! ஏ விசால! ஏ விருஷப, ஏ ஓஜஸ்வின்! ஏ தேவப்பிரஸ்த! ஏ வரூதப இதோ பாருங்கள் இந்த மரங்கள் மகா பாக்கியஞ் செய்தவைகள். ஏனென்றால், காற்று மழை வெயில் பனி இவைகளை சகித்துக்கொண்டு, தன் நிழலை அண்டினவர்களுக்கு, உதவி அவைகளாலுண்டான வருத்தத்தை நீக்குவதால், பிறருக்கே முழுவதும் உபயோகமாகும் பிழைப்பை யுடைத்தானவைகளாயிருக்கின்றன. (௩௬,௩௭)

சமஸ்த பிராணிகளுக்கும் சீவனத்தைத் தருகிற இந்த மரங்களுடைய பிறப்பு, சற் சனங்களுடைய பிறப்புப் போல் மிகவும் மேன்மையாக விருக்கின்றது. இவைகளை விரும்பி வந்தவர்கள் பலனடையாமற் போகிறதில்லை. (௩௮)

இவைகள் தம்முடைய இலைகள் புஷ்பங்கள் பழங்கள் நிழல் வேர் மரவுரி கிளைகள் நல்லவாசனைதரும் பிசின், தளிர் முளைகள் சாம்பல், சேகு இவைகளால் பிராணிகளுடைய விருப்பங்களைத் தருகின்றன. (௩௯)

இவைகள்போல பிராணிகளும் பிராணிகளுக்குத் தங்கள் பிராணன்களாலும் பணங்களாலும் புத்தியினாலும் பேச்சினாலும் எப்போதும் நன்மையைச் செய்வது பிறப்பின் பலனாகும். (௪௦)

இதி ப்ரவாலஸ்தபகபலபுஷ்பதலோத்கரை:।
தரூணாம் நம்ரஶாகானாம் மத்யேந யமுனாம் கத: ॥௪௧॥
தத்ர கா: பாயயித்வாப: ஸும்ருஷ்டா: ஶீதலா: ஶிவா:।
ததோ ந்ருப ஸ்வயம் கோபா: காமம் ஸ்வாது பபுர்ஜலம் ॥௪௨॥
தஸ்யா உபவநே காமம் சாரயந்த: பஶூந்ந்ருப।
க்ருஷ்ணராமாவுபாகம்ய க்ஷுதார்தா இதமப்ருவன் ॥௪௩॥

இதி ஶ்ரீபாகவதே

தஶமஸ்கந்தே

த்வாவிம்ஶோத்யாய: ॥

பலஸ்தபகைர்நம்ரஶாகானாம் தரூணாம் மத்யேந யமுனாம் ப்ராப்த: ॥ ௪௧ ॥ ௪௨॥ தஸ்யா இதி॥ காமசாரிகாத்ய: பஶவஶ்சைவ தந்நிகடஸ்தயா க்ஷுதயா ஸஹாய்ஸ்தத்ஸஹாயானாமேவ நிவேதநாய க்ஷுதார்தா இத்யுக்தம்॥௪௩॥
இதி பாவார்ததீபிகாயாம் த்வாவிம்ஶோ(அ)த்யாய:

இவ்விதம் சொல்லிக்கொண்டு தளிர், பூங்கொத்து, பழம், பூக்கள், இலைகள் இவைகளின் பாரத்தால் தாழ்ந்திருக்கும் மரங்கள் நிறைந்த வழியே யமுனா நதிக்குச் சென்றார். (௪௧)

அவ்வாற்றில் பசுக்களை நீர் குடிக்கும்படி செய்து அவைகள்குடித்தபிறகு தாமும் கோபர்களும் உருசியான யமுனாநதியின்ஜலத்தை திருப்தியாகக் குடித்தார்கள். (௪௨)

அரசனே ! கோபர்கள் யமுனாநதியின் பக்கத்திலிருக்கும் காட்டில் பசுக்களைமேய்த்துக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் பசியினால்வருத்தமடைந்து இராம கிருஷ்ணர்களிடம் சென்று அவர்களைப் பார்த்து பின்வருமாறு சொன்னார்கள். (௪௩)

22-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

॥ த்ரயோவிம்ஶாத்யாய ப்ராரம்ப: ॥

॥ஸ்ரீஶுக:॥

தத்ர மஹாவனம் விஷ்டா கோபா யமுனாதடே ।
உபவிஷ்டா: க்ஷுதார்த்தா ராமக்ருஷ்ணாவுப ஜகத்பதீ ॥ ॥க॥

॥கோபா:॥

ராம ராம மஹாபாஹோ க்ருஷ்ண துஷ்டநிபர்ஹண ।
ஏஷா வை பாதத க்ஷுந்நஸ்தச்சாந்திம் கர்த்துமர்ஹத: ॥ ॥உ॥

॥ ஸ்ரீ ஶுக: ॥

இதி விஜ்ஞாபிதோ கோபைர்பகவாந் தேவகீஸுத: ।
பக்தாயா விப்ரபார்யாயா: ப்ரஸீதந்நிதமப்ரவீத் ॥ ॥ங॥

ப்ரயாத தேவயஜனம் ப்ராஹ்மணா ப்ரஹ்மவாதின: ।
ஸத்ரமாங்கிரஸம் நாம ஹ்யாஸதே ஸ்வர்க்ககாம்யயா ॥ ॥ச॥

தத்ர கத்வௌதனம் கோபா யாசதாஸ்மத்விஸர்ஜிதா: ।
கீர்த்தயந்தோ பகவத ஆர்யஸ்ய மம சாபிதாம் ॥ ॥ரு॥

த்ரயோவிம்ஶே தமிதோ கோபைர்தேவோ ந்யாப்ரவத்க்ஷுத: ।
ததர்த்தம் ப்ரேஷிதா: க்ருஷ்ணேநாசீக்ஷிதா நத்தவயஜ: ॥

க॥உ॥ இதீதி॥ பக்தாயா இதத்யுகவசநம்। ஸத்ரஸ்வாயஜ்ஞாதிப்ராயேண॥

ங॥ச॥ [redacted] தத்ரேதி॥ சுஸ்மத்விஸர்ஜிதா: ஆர்யாஸ்யம் ப்ரஹிதாஸ்ஸ: யாசயத।

23-வது அத்தியாயம்.

சுகர்கூறுகிறார்.

கோபர்கள் யமுனாநதிக்கரையி லுட்கார்ந்துகொண்டு பசியடைந்தவர்களாய் ஜகத்பதிகளாகிய இராமகிருஷ்ணர்களைப்பார்த்து சென்றார்கள். (க)

கோபர்கள் றுகிறார்கள்.

புஜபலமுள்ள பலராமரே! துஷ்டர்களை யடக்கும் கிருஷ்ணபகவானே! எங்களைப்பசி மிகவும் வருத்துகின்றது. அதை நீங்கள் நீக்குங்கள். (உ)

சுகர்கூறுகிறார்.

கோபர்களால் இச்சங்கதியை யறிந்த ஜகதீசனாகிய கிருஷ்ணபகவான்தன்னிடத்தில் பக்திசெய்து வருகிற வேதியர்களுடைய மனைவிகளுக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்ய மனதில் எண்ணிப் பின் வருமாறு சொல்லுகிறார். (ங)

பிர்மநிஷ்டர்களான வேதியர்கள் சொர்க்கத்தை யடைய வேண்டுமென்று கருதி ஆங்கிரசமென்கிற யாகத்தைச் செய்து வருகிறார்கள். ஏ கோபர்களே! நீங்களந்த யாகசாலைக்குச் சென்று என்னால் அனுப்பப்பட்டவர்களென்று பூஜ்யராகிய பலராமருடைய பெயரையும் என்னுடைய பெயரையும் சொல்லிக்கொண்டுஅவ்விடத்தில் அன்னம் கேளுங்கள் என்று சொன்னார். (ச-ரு)

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌚𑌨𑍍𑌤 𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌪𑍁𑌟𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌿 ॥ ॥௬॥
𑌹𑍇 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌤 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌤 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥௭॥

𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑌯𑌤𑌾𑌵𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰 𑌓𑌦𑌨𑌂
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍌 𑌵𑍋 𑌲𑌷𑌤𑍋 𑌬𑍁𑌭𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍌 ।
𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾 𑌓𑌦𑌨𑌮𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑍋𑌰𑍍𑌯𑌦𑌿
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌚 𑌵𑍋 𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ॥ ॥௮॥

𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑌶𑍍𑌨𑌨𑍍𑌹𑌿 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ॥௯॥
𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌵𑍁𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌶𑌾 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌬𑌾𑌲𑌿𑌶𑌾 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 ॥ ॥௰॥

[illegible]
[illegible] ॥௬॥௭॥ 𑌗𑌾 𑌇𑌤𑌿॥ [illegible]
[illegible] 𑌓𑌦𑌨𑌂 [illegible] 𑌓𑌦𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 [illegible]
[illegible] ॥௮॥ [illegible]
[illegible] 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾 [illegible]
[illegible] 𑌦𑍋𑌷𑌃 । 𑌨 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 । 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 ॥
௯ ॥ [illegible]
[illegible] 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 ॥௰॥ [illegible]

அவ்விதம் ஆக்ஞை பண்ணப்பட்ட கோபர்கள் அஞ்சலிஹஸ்தர்களாய் வேதியர்களை சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ் செய்து அன்னம் கேட்டார்கள். (௬)

பூலோக தேவர்களே! நாங்கள் இராமகிருஷ்ணர்களுடைய உத்தரவின் படி நடக்கிற கோபர்களென்றறியுங்கள். உங்களுக்கு மங்களம். இராமகிருஷ்ணர்கள் இந்த இடத்திற்குச் சமீபத்தில் பசுக்களை மேய்ந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பசியுண்டாய் அன்னத்தை விரும்புகிறார்கள். தர்மத்தை யறிந்தவர்களில் மேன்மையடைந்தவர்களே! உங்களுக்கு சிரத்தை யிருக்குமானால் இராமகிருஷ்ணர்களுக்கு அன்னம் கொடுங்கள். (௭-௮)

பசுபந்த தீட்சை, சௌத்திராமணி இந்த யாகங்கள் தவிர மற்ற யாகங்களில் தீட்சை செய்தவர்களுடைய அன்னத்தைச் சாப்பிடுவதனால் தோஷமில்லை என்று சொல்லி அன்னங்கேட்டார்கள். இவ்விதம் பகவானுக்காக கோபர்கள் அன்னம் கேட்டதை காதில் கேளாததுபோல் உபேட்சைசெய்து அற்பபலனுக்காக அதிக கஷ்டப்பட்டு யாகஞ் செய்கிறவர்களான அவ்வேதியர்கள் தாங்கள் எல்லாமறிந்தவர்கள் போல விவேகமற்றிருந்தார்கள். (௯-௰)

𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌯𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌯𑌃 ॥ ॥௧௧॥
𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌮𑍍 ।
𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌨 𑌮𑍇𑌨𑌿𑌰𑍇 ॥ ॥௧௨॥
𑌨 𑌤𑍇 𑌯𑌦𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌚 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪 ।
𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌥𑍋𑌚𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌰𑌾𑌮𑌯𑍋𑌃 ॥ ॥௧௩॥
𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ ॥௧௪॥
𑌮𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌤 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌮𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾 𑌮𑌯𑍍𑌯𑍁𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌧𑌿𑌯𑌾 ॥ ॥௧௫॥

[illegible] । [illegible] 𑌸𑌾𑌜𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 [illegible] । 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌃 । 𑌯𑌜𑍁𑌃 [illegible] ॥௧௧॥ **𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿** ॥ 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 [illegible] 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 ॥௧௨॥௧௩॥ **𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿** ॥ 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨 𑌹𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌾𑌃 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 ॥ ௧௪ ॥ **𑌮𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿** ॥ 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 [illegible]

தேசம் காலம் பலவித திரவியங்கள் மந்திரம் தந்திரம் ருத்விக் காருகபத்தியம் ஆகவனீயம் தட்சிணாக்கினி தேவதைகள் யாகம் தர்மம் எஜமானன் இவைகள் யாவும் எந்த பரமாத்மாவினுடைய உருவங்களாகவிருக்கின்றனவோ அந்த பரமாத்மாவே உலக நன்மைக்காக அவதாரஞ்செய்திருக்க தாங்களே பிரமிஷ்டர்களென்ற கர்வத்தால் அவரைச் சாதாரண மனுஷியனென்றெண்ணி அவருடைய உண்மையையும் மகிமையையுந் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. (௧௧-௧௨)

அன்னத்தைக் கேட்ட கோபர்களுக்கு கொடுக்கிறோமென்று சொல்லாததுந்தவிர இல்லையென்றுஞ் சொல்லிவிட்டார்கள். அதைக்கேட்ட கோபர்கள் அன்னத்தின் ஆசையைவிட்டு இராமகிருஷ்ணர்களிடஞ்சென்று சங்கதி தெரிவித்தார்கள், (௧௩)

அதைக்கேட்ட கிருஷ்ணபகவான் மிகநகைப்படைந்து “காரியவாதி நோகா”வென்ற பழமொழியைச் சொல்லிக் காண்பித்து மறுபடியுஞ் சொன்னார். (௧௪)

நீங்கள் அவ்வேதியர்களின் மனைவிமார்களிடஞ்சென்று சங்கர்ஷணனுடன் (பலராமர்) நான் வந்திருப்பதை தெரியப்படுத்துங்கள். அவர்கள் என்னிடத்தில் எப்போதும் மனதைச் செலுத்தி வருகிறவர்களாதலால் உங்களுக்கு வேண்டிய அன்னமளிப்பார்கள். (௧௫)

गत्वाथ पत्नीशालायां दृष्ट्वासीनाः स्वलङ्कृताः ।
नत्वा द्विजसतीर्गोपाः प्रश्रिता इदमब्रुवन् ॥ ॥௧௬॥
नमो वो विप्रपत्नीभ्यो निबोधत वचांसि नः ।
इतोऽविदूरे चरता कृष्णेनेहेषिता वयम् ॥ ॥௧௭॥
गाश्चारयन्स गोपालैः सरामो दूरमागतः ।
बुभुक्षितस्य तस्यान्नं सानुगस्य प्रदीयताम् ॥ ॥௧௮॥
श्रुत्वाच्युतमुपायातं नित्यं तद्दर्शनोत्सुकाः ।
तत्कथाक्षिप्तमनसो बभूवुर्जातसंभ्रमाः ॥ ॥௧௯॥
चतुर्विधं बहुगुणमन्नमादाय भाजनैः ।
अभिसस्रुः प्रियं सर्वाः समुद्रमिव निम्नगाः ॥ ॥௨௦॥

प्रश्रिता विनयेनावनताः । यदर्थं प्रहिताः तदाहुर्नमो व इति ॥௧௫॥௧௬॥ दर्शनेति ॥ इषिताः प्रेषिताः ॥௧௭॥ गा इति । सरामो रामेण सह ॥௧௮॥ श्रुत्वेति ॥ तत्कथाक्षिप्तमनसः पूर्वमेव तद्दर्शनोत्सुकाः तत्कृष्णागमनं श्रुत्वा जातसंभ्रमा बभूवुरिति ॥௧௯॥ चतुर्विधमिति ॥ भक्ष्यं भोज्यं लेह्यं चोष्यं भेदेन चतुर्विधं बहुगुणं संस्कारविशेषैर्बहवो गुणा रसास्वादा यस्मिंस्तत् । भाजनैः पात्रैः सहादाय । यद्यपि व्यवधानाद्यपि प्रियं श्रीकृष्णं अभिसस्रुः अभिजग्मुः । अप्रतिबन्धेन कृष्णाद्याः । समुद्रं निम्नगाः

கோபர்கள் யாகசாலைக்குச்சென்று அங்கு அலங்கரித்து வசித்துக்கொண்டிருக்கும், வேதியர்களுடைய பத்தினிமார்களைக்கண்டு அவர்களுக்கு தண்டனிட்டு வணக்கத்துடன் சொல்லுகிறார்கள் (௧௬)

அம்மணிகளே! உங்களை வணங்குகிறோம், நாங்கள் வந்தசங்கதியை தெரிந்துகொள்ளுங்கள். இதற்குச்சிறிது தூரத்தில் சஞ்சரிக்கும் கிருஷ்ணபகவான் எங்களை அனுப்பினார். (௧௭)

அவர் பலராமரோடும் கோபர்களோடும் பசுக்களை மேய்த்துக்கொண்டு வெகுதூரம் வந்திருப்பதனால் அவர்களுக்குப் பசியுண்டாய் அன்னத்தை யபேட்சிக்கிறதனால் யாவருக்கும் போதுமான அன்னமளியுங்கள். (௧௮)

அப்பத்தினிமார்கள் கிருஷ்ணபகவான் அவ்விடத்திற்கு வந்திருக்கும் சங்கதியைக்கேட்டுநெடுநாளாக அவரைப் பார்க்கவேண்டுமென்கிறஆவல்கொண்டவர்களாதலால் அதிகப்பிரியங்கொண்டு எல்லோரும் ஒருமிக்கச்சேர்ந்து அவசரத்துடன் அன்னம் கொடுக்க ஆரம்பித்தார்கள். (௧௯)

அவர்கள் அறுவகை உருசியோடுகூடிய நான்குவிதஅன்னங்களைப்பாத்திரங்களிலெடுத்துக்கொண்டு நதிகள் சமுத்திரத்தை நோக்கிச் செல்வதுபோல கிருஷ்ணபகவானிருக்குமிடத்தை நோக்கிச்சென்றார்கள். (௨௰)

निषिध्यमानाः पतिभिः भ्रातृभिः बन्धुभिः सुतैः ।
भगवत्युत्तमश्लोके दीर्घश्रुतधृताशयाः ॥ ॥௨௧॥
यमुनोपवनेऽशोकनवपल्लवमण्डिते ।
विचरन्तं वृतं गोपैः साग्रजं ददृशुः स्त्रियः ॥ ॥௨௨॥
श्यामं हिरण्यपरिधिं वनमाल्यबर्ह-
धातुप्रवालनटवेष मनुव्रतांसे ।
विन्यस्तहस्त मितरेण धुनानमब्जं
कर्णोत्पलालककपोलमुखाब्जहासम् ॥ ॥௨௩॥
प्रायःश्रुतप्रियतमोदयकर्णपूरै-
र्यस्मिन्निमग्नमनसस्तमथाक्षिरन्ध्रैः ।

नश्यजवेति ॥२०॥ निषिध्यमाना इति तत्र हेतुः भगवतीति दीर्घं बहु-कालं श्रुतेन श्रवणेन धृतः आत्माशयो याभिस्ताः तथा भक्तास्थ्या उद्दिश्य ॥௨௧॥௨௨॥ श्याममिति॥ हिरण्यवत्परिधिः परिधानं यस्य तं पीताम्बरमित्यर्थः। वनमाल्यबर्हधातुप्रवालैः नटवेषो यस्य तं। अनुव्रतस्य सख्युः अंसे विन्यस्तो हस्तो येन तं। इतरेण हस्तेन धुन्वानमब्जं यस्य तं। कर्णयोरुत्पले यस्य। अलकाः कपोलौ यस्य। मुखाब्जे हासो यस्य। तं च तं च ॥௨௩॥ वृत्तैर्विशेषणसामरस्यमाह - प्राय इति॥ प्रायः बहुशः श्रुताः प्रियतमस्य उदयाः उत्कर्षाः त एव कर्णपूराः कर्णाव-तंसाः तैः यस्मिन् निमग्नं मनो यासां ताः तमक्षिरन्ध्रैः नेत्ररन्ध्रैः प्रविश्य हृदि निधाय

அப்பொழுது அவர்கள் தங்கள் பதிகளாலும் பெற்றோர்களாலும்உடன் பிறந்தார்களாலும் மக்கள்களாலும் தடுக்கப்பட்டும், உத்தமசுலோகராகிய கிருஷ்ணபகவானிடம் நெடுநாளாய் அதிகப் பிரியத்துடன் மனதைச் செலுத்தினவர்களானதால் அதற்கு உடன்படாமல் அசோகமரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும் யமுனா நதிக்கரையின் உபவனத்தில் வந்து பலராமர் கோபர்கள் சூழச் சஞ்சரிக்கும் கிருஷ்ணபகவானைக் கண்டார்கள். (௨௧-௨௨)

அக்காலத்தில் காளமேகம்போலக் கறுத்த நிறமுடைய கிருஷ்ணபகவான் தங்க ஆபரணங்களை யணிந்துகொண்டும் பூமாலை மயில்த்தோகை தாதுக்கள் பவளங்கள் முதலியவைகளால் நடவேடந்தரித்தும் தன்னோடு வரும் ஒரு கோபனுடைய தோளில் ஒரு கையைப் போட்டுக் கொண்டும் மற்றொரு கையால் தாமரைப்பூவை ஆட்டிக்கொண்டும் அணிகளணிந்தகாதுகளும் அழகானகன்னமும் புன்சிரிப்பும்பொருந்தியமுகத்தையுடையவராயுமிருந்தார். ௨௩

அரசனே! அப்பத்தினிமார்கள் கிருஷ்ணபகவானிடத்தில் செலுத்திய மனமுடையவர்களாய்ச் செவியால் அவருடையமகிமையைக் கேட்டதனாலும்

அந்த: ப்ரவேஶ்ய ஸுசிரம் பரிரப்⁴ய தாபம்
ப்ராஜ்ஞம் யதா²பி⁴மதயோ விஜஹுர்நரேந்த்³ர ॥௨௪॥

தாஸ்ததா² த்யக்தஸர்வாஶா: ப்ராப்தா ஆத்மதி³த்³ருக்ஷயா ।
விஜ்ஞாயாகி²லத்³ருக்³த்³ரஷ்டா ப்ராஹ ப்ரஹஸிதானன: ॥ ॥௨௫॥

॥ ஶ்ரீப⁴க³வானுவாச ॥

ஸ்வாக³தம் வோ மஹாபா⁴கா³ ஆஸ்யதாம் கரவாம கிம் ।
யன்னோ தி³த்³ருக்ஷயா ப்ராப்தா உபபன்னமித³ம் ஹி வ: ॥ ॥௨௬॥

நந்வத்³தா⁴ மயி குர்வந்தி குஶலா: ஸ்வார்த²த³ர்ஶின: ।
அஹைதுக்யவ்யவஹிதாம் ப⁴க்திமாத்மப்ரியே யதா² ॥ ॥௨௭॥

ஶ்ரீக்ருஷ்ணே நிமக்³னமனஸ: ஶ்ருதிவிஷயசேதஸ: தமக்ஷிரந்த்⁴ரைரந்த: ப்ரவேஶ்ய ஸுசிரம் பரிரப்⁴ய தாபம் ஜஹு:। அபி⁴மதய: அஹம்வ்ருத்தய: ப்ராஜ்ஞம் ஸுஷுப்திஸாக்ஷிணம் பரிரப்⁴ய தத³ந்வயம் ப்ராப்யேதி ॥ ௨௪ ॥ தா இதி॥ அகி²லத்³ருக் த்³ரஷ்டா ஸர்வபு³த்³தி⁴ஸாக்ஷீ தாஸ்ததா² ப்ராப்தா விஜ்ஞாயாபி ததே³தத்³விவ்ருணோதி த்யக்தஸர்வாஶா: த்யக்தான்யாஶா: கேவலமாத்மத³ர்ஶனவிஷயத்³ருக்ஷயேதி ॥ ௨௫ ॥ ஸ்வாக³தமிதி॥ ஹே மஹாபா⁴கா³: வ: ஸ்வாக³தம் ப⁴வது ஆஸ்யதாம் ததே³வாஹ । யத்³யஸ்மாத் ப்ரதிப³ந்த⁴நிரஸனேன அஸ்மத்³தி³த்³ருக்ஷயா ப்ராப்தா இதி இத³ம் உபபன்னம் யுக்தமிதி ॥௨௬॥ யுக்தத்வமேவாஹ நந்விதி॥ ஆத்மப்ரியே ஆத்மத்வாத்ப்ரியே யஸ்மின் மயி। குஶலா: விவேகின:। அத ஏவ ஸ்வார்த²த³ர்ஶினஶ்ச த⁴ர்மார்த²காமமோக்ஷாக்²யம் புருஷார்த²ம் த³த³தீதி தேஷாம் யதா²யதா²வத் ப⁴க்திம் குர்வந்தி। யதா²வத்³தா⁴ ஸாக்ஷாத் ஸாக்ஷாத் அஹைதுகீம் அவ்யவஹிதாம் ப²லாபி⁴ஸந்தி⁴ரஹிதாம்। அத ஏவ அவ்யவஹிதாம் நிரந்தராம் ॥௨௭॥ ஶ்ருதம் ந: ஸ்வப்ரத்யக்ஷஸஞ்சாரவிஷயதீதி- ப்ராணேதி॥ ஸா: ஜ்ஞாதய: ஶ்ருத்யா

கண்களால் அவரைப் பார்த்ததனுலும் தங்கள் இருதயத்தில் அவரைக் கொண்டு ஜாக்கிரத்தை விட்டு ஜீவன் பிராககியனே அடைந்ததுபோல்அவரவ ரிஷ்டப்படி ஆலிங்கனஞ் செய்து தங்கள் வருத்தத்தை நீக்கிக்கொண்டார்கள்.

மற்ற ஆசைகளையெல்லாம் விட்டுத்தம்மைப்பார்க்கவேண்டுமென்கிற விருப்பத்துடன் வந்திருக்கும் வேதியர்களின் மனைவிமார்களை யறிந்து எல்லாருடைய மனதிற்கும் சாட்சியாகிய கிருஷ்ணபகவான் சிரித்துக்கொண்டு அவர்களைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறுர். (௨௫)

பகவான் கூறுகிறுர்.

நீங்கள் எம்மைப்பரர்க்கவேண்டுமென்று வந்தது நிரம்ப சரியானது.மகா பாக்கியம் பெற்றவர்களே! சுகமாக வந்தீர்களா? உட்காருங்கள். உங்களுக்கு நாம் செய்யவேண்டியதென்ன? (௨௬)

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌨𑌃𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑌾𑌰𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌧𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌸𑌂𑌪𑌰𑍍𑌕𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌆𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍋 𑌨𑍍𑌵𑌪𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ ॥௨௮॥
𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌪𑌤𑌯𑍋 𑌵𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂𑌤𑌿 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑌃 ॥ ॥௨௯॥

॥ 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌃 ॥

𑌮𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋𑌽𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌗𑌦𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑌂
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌂 𑌤𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍁𑌲𑌸𑌿𑌦𑌾𑌮 𑌪𑌦𑌾𑌵𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂
𑌕𑍇𑌶𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌵𑍋𑌢𑍁𑌮𑌤𑌿𑌲𑌙𑍍𑌘𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑍍 ॥ ॥௩௦॥

[illegible] ॥௨௮॥
[illegible] 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌜𑌨𑌂 [illegible]
[illegible] 𑌪𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌪𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂-
𑌤𑌿 । [illegible] ॥௨௯॥ 𑌮𑍈𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑌂 𑌪𑌰𑍁𑌷𑌮𑍍 । 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌂 [illegible]
[illegible] 𑌨 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 [illegible]
[illegible] 𑌇𑌤𑌿 । 𑌪𑌦𑌾𑌵𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 [illegible]
[illegible] ॥௩௦॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௩௧॥ 𑌪𑌤𑌯𑌃 𑌇𑌤𑌿 । [illegible]

நீங்கள் உங்கள் விவேகத்தினுல் புருஷார்த்தங்களை யறிந்து, உங்கள் ஆத்மாவாகிய எம்மிடத்தில் பிரியமான பயனைக்கருதாமலும்இடைவிடாமலும் பக்திசெய்து வருவது நிச்சயம். (௨௭)

பிராணன் புத்தி மனம் ஆத்மா பெண்டு புருஷன் பணம் முதலியவை யாதொரு பரமாத்மாவினுடையசம்பந்தத்தால்பிரியமுள்ளவைகளாக வாகின்றனவோ அவரைவிடவேறெது பிரியமாகும்? (௨௮)

ஆகையால் யாகசாலைக்குச் செல்லுங்கள். உங்கள் பதிகளாகிய வேதியர்கள் உங்களை முன்னிட்டு யாகத்தை முடிக்கப்போகின்ருர்கள். (௨௯)

வேதியர் மனைவிகள் கூறுகிருர்கள்.

பிரபுவே! இவ்விதம் எங்களுக்குப் பிரியமில்லாத வார்த்தையைச் சொல்வது சரியல்ல. உமது மகிமையை விளக்கும் வேத வாக்கியத்தை உண்மையாகக் கூறும். நாங்கள் பந்துக்களையெல்லாம் தள்ளிவிட்டு துளசிமாலை படிந்திருக்கும் உமது பாதமூலத்தை எங்கள் சிரசால் சுமக்க வந்திருக்கிறோம். (௩௰)

गृह्णन्ति नो न पतयः पितरौ सुता वा
न भ्रातृबन्धुसुहृदः कुत एव चान्ये ।
तस्माद्भवत्प्रपदयोः पतितात्मनां नो
नान्या भवेद्गतिररिन्दम तद्विधेहि ॥ ॥३१॥

॥ श्रीभगवानुवाच ॥

पतयो नाभ्यसूयेरन् पितृभ्रातृसुतादयः ।
लोकाश्च वो मयोपेता देवा अप्यनुमन्वते ॥ ॥३२॥
न प्रीतयेऽनुरागाय ह्यङ्गसङ्गो नृणामिह ।
तन्मनो मयि युञ्जाना अचिरान्मामवाप्स्यथ ॥ ॥३३॥
श्रवणाद्दर्शनाद्ध्यानान्मयि भावोऽनुकीर्तनात् ।
न तथा सन्निकर्षेण प्रतियात ततो गृहान् ॥ ॥३४॥

देवाश्च श्रद्धयानुमन्वत इति ॥३२॥ तथापि कामं नत्यङ्गसङ्गोऽभिमत इति चेत्तत्राह — नेति ॥ नृणामङ्गसङ्गः प्रीतयेऽनुरागाय च न स्नेहाय ह्यङ्गसङ्गसंभवः संभाव्यसंभवः ॥३३॥३४॥ इतीति ॥ [illegible]

இனி எங்களை எங்கள் பதிகளாவது பெற்றோர்களாவது பிள்ளைகளாவது உடன்பிறந்தார்களாவது பந்துக்களாவதுசிநேகிதர்களாவது சேர்க்கமாட்டார்கள். இவர்களே சேர்த்துக்கொள்ளாதபோது மற்றவர்கள் எங்ஙனம்சேர்ப்பார்கள். ஆகையால் காமக்குரோதாதிகளை அடக்கியாளும் பகவானே! தங்கள் பாதகமலங்களில் பணிந்திருக்கும் எங்களுக்கு வேறு பணிவிடையை அருளாதிருங்கள். (௩௧)

பகவான் கூறுகிறார்.

ஸ்திரீகளே! உங்கள் பதிகளும் பெற்றோர்களும் உடன்பிறந்தார்களும் பிள்ளைமுதலிய யாவரும் எம்மால் ஆட்டிவைக்கப்படுகிறவர்களாதலால் உங்கள்பேரில் யாதொரு மனஸ்தாபமுமில்லாமல் உங்களை ஒப்புக்கொள்வார்கள். அதைத்தேவர்களும் சம்மதிப்பார்கள். (௩௨)

மனிதர்களுடைய சரீரத்துக்கு ஆலிங்கனம் முதலானவைகளால் உண்டாகிற சிநேகப்பெருக்கமும் அதனாலுண்டாகும் சுகமும் அந்தந்தக் காலத்தில் மாத்திரம் உண்டாவதால் உத்தமமல்ல. ஆகையால் என்னிடத்தில் மனதைச் செலுத்தித் தியானஞ் செய்துகொண்டிருப்பீர்களானால் சீக்கிரமாக என்னை அடைவீர்கள். (௩௩)

சிரவணம் தரிசனம் தியானம் என்னுடைய நாமத்தை உச்சரித்தல் முதலானவைகளால் பக்தி அடைகிறதுபோல, எம்முடைய சமீபத்திலிருந்து வருவதால் அவ்வளவு பக்தி யுண்டாகாது. ஆகையால் உங்கள் வீடுகளுக்குச் செல்லுங்கள். (௩௪)

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌾𑌟𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌃।
𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌨𑌸𑍂𑌯𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌮𑌪𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 ॥ ॥௩௫॥

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍃𑌤𑌾 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍।
𑌹𑍃𑌦𑍋𑌪𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑌹𑍌 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍॥ ॥௩௬॥

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌗𑍋𑌪𑌕𑌾𑌨𑍍।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑍇𑌨𑌾𑌶𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚 𑌬𑍁𑌬𑍁𑌜𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃॥ ॥௩௭॥

𑌏𑌵𑌂 𑌲𑍀𑌲𑌾𑌨𑌰𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌨𑍃𑌲𑍋𑌕𑌮𑌨𑍁𑌶𑍀𑌲𑌯𑌨𑍍।
𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌗𑍋𑌗𑍋𑌪𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌮𑌯𑌨𑍍 𑌰𑍂𑌪𑌵𑌾𑌕𑍍𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃॥ ॥௩௮॥

𑌅𑌥𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌤𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌗𑌸𑌃।
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌞𑌾𑌮𑌹𑌨𑍍𑌮 𑌨𑍃𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌯𑍋𑌃॥ ॥௩௯॥

𑌸𑌮𑌾𑌪𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃 ॥௩௫॥ **𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑍇𑌤𑌿** 𑌦𑍇𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌮𑍍। 𑌤𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௩௬॥௩௭॥ **𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿**॥ 𑌅𑌨𑍁𑌶𑍀𑌲𑌯𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍। 𑌗𑍋𑌗𑍋𑌪𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍀। 𑌰𑍂𑌪𑌵𑌾𑌕𑍍𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌮𑌯𑌨𑍍 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌰𑌮𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌽𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥ ௩௮॥ 𑌅𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 — **𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿**॥ 𑌨𑌰𑌾𑌨𑍁𑌕𑌰𑌣𑌵𑌤𑍋𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌹𑌨𑍍𑌮 𑌹𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌗𑌸𑍋𑌽𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿॥௩௯॥

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் அநுக்கிரகஞ் செய்யப்பட்ட வேதியரின் மனைவிமார்கள் யாகசாலைக்குச் சென்றார்கள். வேதியர்களும் தங்களுடைய மனைவிமார்களின் மீது கோபங்கொள்ளாமலிருந்து யாகத்தைச் செய்து முடித்தார்கள். (௩௫)

அவர்களுள் ஒருத்தி தன் கணவனால் கோபித்துத்தூரத்தப்பட்டு ஓரிடஞ் சென்று சாஸ்திரங்களில் கூறியபடி பகவானை மனதில் உறுதியாக தியானம் பண்ணிக்கொண்டு பிராரத்த கன்மத்தினாலுண்டான தூலதேகத்தைப் போக்கிவிட்டாள். (௩௬)

பிரபுவாகிய கிருஷ்ணபகவானும் நான்கு விதமான அன்னத்தை கோபர்களுக்குக் கொடுத்து உண்ணச் செய்து தாமும் உண்டார். (௩௭)

விளையாட்டுக்காக நரவேடங்கொண்ட பரமாத்துமாவானவர் சாமானிய மனிதர்கள்போல நடந்து தம்முடைய அழகினாலும் வாக்கினாலுண்டானசரித்திரங்களாலும் கோபர்களும் கோபஸ்திரீகளும் பசுக்களும்சந்தோஷப்படும்படி விளையாடினார். (௩௮)

பிறகு வேதியர்கள், இராமகிருஷ்ணர்களுடைய மகிமையை நினைத்துக்கொண்டு ஜகத்கர்த்தர்கள் நம்மை அன்னம் கேட்க அதைக்கொடாது அலட்சியஞ் செய்த பாவிகளாய் விட்டோமே யென்று மிகவும் பரிதபித்தார்கள். ௩௯

दृष्ट्वा स्त्रीणां भगवति कृष्णे भक्तिमलौकिकीम् ।
आत्मानं च तया हीनमनुतप्ता व्यगर्हयन् ॥ ॥௪௦॥
धिग्जन्म नस्त्रिवृद्विद्यां धिग्व्रतं धिग्बहुज्ञताम् ।
धिक्कुलं धिक्क्रियादाक्ष्यं विमुखा ये त्वधोक्षजे ॥ ॥௪௧॥
नूनं भगवतो माया योगिनामपि मोहिनी ।
यद्वयं गुरवो नृणां स्वार्थे मुह्यामहे द्विजाः ॥ ॥௪௨॥
अहो पश्यत नारीणामपि कृष्णे जगद्गुरौ ।
दुरन्तभावं योऽविध्यन्मृत्युपाशान् गृहाभिधान् ॥ ॥௪௩॥
नासां द्विजातिसंस्कारो न निवासो गुरावपि ।
न तपो नात्ममीमांसा न शौचं न क्रियाः शुभाः ॥ ॥௪௪॥
तथापि ह्युत्तमश्लोके कृष्णे योगेश्वरेश्वरे ।
भक्तिर्दृढा न चास्माकं संस्कारादिमतामपि ॥ ॥௪௫॥

तथाप्यात्मनः गुरुनिवासादयन्तः भगवद्भक्तिरहितमात्मानं व्यर्थं मन्वाना आह - दृष्ट्वेति॥ अलौकिकीं लोकातीताम् ॥௪௦॥ धिगिति॥ त्रिवृत् शौक्रं सावित्रं दैक्षमिति त्रिगुणितं जन्म व्रतं ब्रह्मचर्यम् क्रियाः कर्माणि दाक्ष्यं च क्रियादाक्ष्यं कौशलं वा। धिगित्यधिक्षेपे । ये वयमधोक्षजे विमुखास्तेषां जन्मादि यत्तत्सर्वं धिगिति व्यगर्हयन्नित्यर्थः ॥௪௧॥௪௨॥ अहो इति॥ योऽविध्यदच्छिनत् तं दुरन्तं भावं भक्तिं पश्यतेति ॥௪௩॥ नेति॥ द्विजातिसंस्कार उपनयः । क्रियाः संध्या

தங்கள் மனைவிமார்களுக்கு கிருஷ்ணபகவானிடத்தில் ஏற்பட்டதிடமான பக்தி தங்களுக்கு ஏற்படவில்லையென்று மிகுந்தவருத்தமடைந்தார்கள். (௪௰)

அதோக்ஷஜரிடத்தில் நமக்கு பக்தி யில்லாமற்போனதினால் நம்முடைய ஜன்மமும் மூன்று வேதாத்தியனமும்அநேக விரதங்களை யநுஷ்டித்ததும் சிறந்த பாண்டித்தியமும் நல்ல வம்சமும் கர்மத்தை தவறாமற்செய்யும் வல்லமையும் பயனற்றதாய் விட்டன. (௪௧)

நாம் யாவருக்கும் குருவாயிருந்தும் முக்கிய பயனையடைய தவறிப்போனது யோகிகளையும் மயக்குகிற பகவானுடைய மாயையேயாகும் என்பது நிச்சயம். (௪௨)

எந்த பக்தியானது இயமனுடைய பாசக்கயிறு போல் இல்லறத்தாலுண்டாகும் ஆசாபாசங்களை அறுத்துவிடுகிறதோ அப்படிப்பட்ட பக்தி ஜகத்குருவாகிய கிருஷ்ணபகவானிடத்தில் நம்மனைவிமார்களுக்குண்டானதைப்பாருங்களென்று ஒருவருக்கொருவர் ஆச்சரியமாகச்சொல்லிக்கொண்டார்கள். ௪௩.

இவர்களுக்கு வேதியர்களுக்குரிய உபநயன முதலிய கிரியைகள் குருகுலவாசம் வேதாந்த விசாரம் தபசு நற்காரியம் முதலியன வொன்றுங் கிடையாது. (௪௪)

𑌨𑌨𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌹𑌯𑌾 ।
𑌅𑌹𑍋 𑌨 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌗𑍋𑌪𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌃 ॥ ॥சசு॥

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑌿𑌷𑌾𑌂𑌪𑌤𑍇𑌃 ।
𑌈𑌶𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑍀𑌶𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥சஎ॥

𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌶𑌯𑌾𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑍋𑌷𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌞𑌾 𑌜𑌨𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍀 ॥ ॥சஅ॥

𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌯𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌯𑌃 ॥ ॥சகூ॥

𑌸 𑌏𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌯𑌦𑍁𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍃𑌣𑍍𑌮 𑌹𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌮𑍂𑌢𑌾 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 ॥ ॥ரு௦॥

𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥சச॥சஎ॥ **𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿** ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑍋𑌷𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 [illegible] ॥சஅ॥சகூ॥ **𑌸 𑌇𑌤𑌿** ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌶𑍃𑌣𑍍𑌮 [illegible]

அப்படியிருந்தும் உத்தம கீர்த்தியடைந்தவராயும் யோகீஸ்வரர்களுக்கு ஈஸ்வரராயுமிருக்கிற கிருஷ்ணபகவானிடத்தில் திடமான பக்தி இவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. நமக்கு மேற்கூறியவையாவும் நிறைந்திருந்தும் அவ்வித பக்தி யுண்டாகவில்லை. (சரு)

இல்லறத்திலுண்டாகும் ஆசையால்மயக்கமடைந்துமோட்சத்தையடைவதை மறந்த நமக்கு நல்லவர்களுக்கு நற்கதியளிக்கும் கிருஷ்ணபகவான் கோபர்களைக் கொண்டு அவ்வழியை நமக்குத் தெரிவித்தார். (சசு)

அவ்விதமில்லாமற்போனால் மோட்சத்தையளிக்கும் எஜமானராயும், எல்லா கோரிக்கைகளையும் உடையவருமான கிருஷ்ணபகவானுக்கு ஆளுங்கருவிகளான நம்மால் என்ன பிரயோசனம்? ஆகையால் இது விளையாட்டு. (சஎ)

லட்சுமி தேவியானவள் மற்ற யாவரையும் விட்டுகிருஷ்ணபகவானுடைய கால்களை ஒருதரம் தொடுவதற்காக அதிக காலம் அவரை சேவை செய்துவருவதால் அவரே நம்மிடம் அன்னத்தை யாசித்தது மனிதர்களை மயக்குந்தன்மையாகிறது. (சஅ)

யாகத்தில் தேசம் காலம் திரவியம் மந்திரம் தந்திரம் ருத்விக் மூவிதஅக்கினிதேவதைகள் எஜமானன் இவையாவும் பகவானுடையஉருவங்களேயாகும்.

அப்படிப்பட்ட பரமாத்துமாவே யதுகுலத்தில் கிருஷ்ணமூர்த்தியாக அவதரித்து நேரில் வந்திருப்பதாகக் கேட்டும் நம்முடைய அவிவேகத்தால் அவரை நாம் கவனிக்கவில்லை. (ருഠ)

அஹோ வயம் தந்யதமா யேஷாம் நஸ்தாத்ருஶீ: ஸ்த்ரிய: |
பக்த்யா யாஸாம் மதிர்ஜாதா அஸ்மாகம் நிஶ்சலா ஹரௌ || ||௫௧||
நமஸ்துப்யம் பகவதே க்ருஷ்ணாயாகுண்டமேதஸே |
யன்மாயாமோஹிததியோ ப்ரமாம: கர்மவர்த்மஸு || ||௫௨||
ஸ வை ந ஆத்ய: புருஷ: ஸ்வமாயாமோஹிதாத்மனாம் |
அவிஜ்ஞாதானுபாவானாம் க்ஷந்துமர்ஹத்யதிக்ரமம் || ||௫௩||
இதி ஸ்வாகமனுஸ்ம்ருத்ய க்ருஷ்ணே தே க்ருதஹேலனா: |
தித்ருக்ஷவோ வ்ரஜமத கம்ஸாத்பீதா ந சாசலன் || ||௫௪||

இதி ஸ்ரீபாகவதே
தஶமஸ்கந்தே
யஜ்ஞபத்ந்யனுக்ரஹோ நாம
த்ரயோவிம்ஶோऽத்யாய:

வயம் ஹி தந்யா இதி ||௫௧||௫௨|| இதீதி || நசாசலன் ததோத்ஸுகா அபி ந ஜக்மு: ||௫௪||

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் த்ரயோவிம்ஶோத்யாயவ்யாக்யா.

பகவானிடத்தில் பக்தியைச் செலுத்தின ஸ்திரீகள் நமக்கு மனைவிகளாக விருப்பதனுல் நமக்கும் அரியினிடத்தில் உண்மையான பக்தி பிறந்தது. இது நம்முடைய புண்ணியத்தின் பலனேயாகும். (௫௧)

யாதொரு பரமாத்துமாவினுடைய மாயையால் மயங்கினநாம்கர்மத்தைச் செய்வதிலேயே சுழன்றுகொண்டிருக்கிறோமோ அப்படிப்பட்ட அகண்ட அறிவினையுடைய பரமாத்துமாவாகிய உம்மைவணங்குகிறோம். (௫௨)

அவருடைய மாயையால் மயங்கி நம்முடைய மகிமையைத் தெரிந்து கொள்ளாததான நம்முடைய குற்றத்தை நமக்கெல்லாம் ஆதிபுருடராகிய பகவான் பொறுத்துக்கொள்ளக்கடவர். (௫௩)

இவ்விதம் கிருஷ்ணபகவானிடத்தில் தாங்கள் செய்த குற்றங்கள் யாவற்றையும் உரைத்து அவைகளை நீக்கிக்கொள்வதற்காக அவரைப்பார்க்க விருப்பமுள்ளவர்களானுலும் கம்சனுடைய பயத்தால் அவ்விடம்விட்டுச்செல்லமுடியவில்லை. (௫௪)

வேதியர் மனைவிகளுக்கு அனுக்கிரகித்த

23- அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

‖ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ‖

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ‖

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌬𑌲𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾𑌗𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍍 ‖ ‖௧‖

𑌤𑌦𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌵𑌨𑌤𑍋𑌽𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌦𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍 ‖ ‖௨‖

𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍇 𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌵 𑌉𑌪𑌾𑌗𑌤𑌃 ।
𑌕𑌿𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍋𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌖𑌃 ‖ ‖௩‖

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌖𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑌤𑌾𑌰𑍍𑌹𑌿𑌃 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌗𑍋𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌮𑍍 ‖
𑌹𑌵𑌿𑌃𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍂𑌢𑌃 𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑍇𑌷𑍁 𑌚 ।
𑌉𑌭𑌯𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌯 𑌚 ‖

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ‖ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃 𑌕𑌂𑌸𑌾𑌦𑍍𑌭𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌵𑌹𑌭𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌹𑌜𑌨𑍍 । 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾𑌗𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑌪𑌶𑍍𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 ‖௧‖௨‖ **𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿** ‖ 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌨𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌉𑌪𑍇𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌕𑌾𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌕𑍇𑌨𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌕𑍇𑌨𑌵𑌾𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 ‖௩‖ **𑌮𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿** ‖ 𑌮𑌤𑌮𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌉𑌹𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋𑌦𑍍𑌶𑌰𑌵𑌣𑍇𑌵𑌤𑍍𑌤𑍇 । 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌵𑍋𑌹𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌨𑌹𑍀𑌤𑌿 ।

24-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

கிருஷ்ணபகவான் பலராமருடன் கோகுலத்திலேயே வசித்துக்கொண்டிருக்குங் காலத்தில்இந்திரனைக்குறித்துயாகஞ்செய்யக்கோபர்கள்முயற்சிப்பதை பார்த்தார். (௧)

அதன் கருத்தை அறிந்திருந்தபோதிலும் சர்வசொரூபியாயும் சர்வத்தையுமறிகிறவருமான கிருஷ்ணபகவான் நந்தகோபர் முதலிய பெரியோர்களை வணக்கத்துடன் கேட்டார். (௨)

தந்தையே! இதென்ன முயற்சி நீங்கள் செய்கிறீர்கள்? இதனாலடையப் போகும் பயன் யாது? யாரைக்குறித்துச் செய்வது? இது யாரால்நடத்தி முடிக்கத்தக்கது, இவைகளை எனக்குச் சொல்லுங்கள். (௩)

[illegible] ரஹஸ்யம் [illegible] விதம் ।
நஹி கோப்யம் ஹி ஸாதூநாம் க்ருத்யம் ஸர்வஜ்ஞாநாமிஹ ॥ ॥௪॥

ஸ்வஸ்வபர த்ருஷ்டீநாம் [illegible] ।
உதாஸீநே [illegible] ॥ ॥௫॥

ஜ்ஞாத்வாऽஜ்ஞாத்வா ச கர்மாணி ஜநோऽயமநுதிஷ்டதி ।
விபாக: கர்ம[illegible] ததா நாவிபாகோ பவேத் ॥ ॥௬॥

தத்ர தாவத் க்ரியாயோகோ பவதாம் கிம் விசாரித: ।
அதவா லௌகிக[illegible] வ்யவஹார[illegible] ॥ ॥௭॥

ஸர்வஜ்ஞாநாம் [illegible] ॥௪॥ ஶத்ருரிதி ॥ [illegible] த்ருஷ்டயேஷாம் [illegible] உதாஸ: உதாஸீந: [illegible] தேஷாம் க்ருத்யம் [illegible] உதாஸீந: [illegible] உதாஸீநமிதி ॥௫॥ கிஞ்ச [illegible] ॥௬॥ தத்ரேதி ॥ பவதாऽயம் க்ரியாயோக: ஶாஸ்த்ரத: கிம் விசாரித: வ்யவஹாரத: । லௌகிக [illegible] ॥௭॥ [illegible]

சர்வஞ்ஞர்களான சாதுக்களுக்கு சொல்லக்கூடாத இரகசியமானது யாதொன்றுமில்லாமையால் இதை அறியவேண்டுமென்றுமிக்கஆவல்கொண்ட எனக்கு விவரித்துச் சொல்லுங்கள். (௪)

சாதுக்கள் தம்முடைய பந்துக்களென்றும் அந்நியனென்றும் மித்திரனென்றும் விரோதியென்றும் உதாசீனனென்றும்பேதங்கொள்ளாமல் யாவரையும் ஒரு கண்ணாகவே பார்ப்பார்கள். பேதம் உண்டாகுமேயானல் உதாசீனனை சத்துருவைப்போல் தள்ளிவிட்டு மித்திரனை தன் ஆத்துமாவைப்போல் பார்ப்பார்கள். (௫)

மனிதர்கள் கர்மங்களின் உண்மையை நன்ருயறிந்து அவைகளை அநுஷ்டித்தால் அப்பயன்களை அடைவார்கள். அப்படிக்கில்லாமல் உண்மையை அறியாத அநுஷ்டிக்கிறவர்கள் பயனையடைய மாட்டார்கள். (௬)

இப்போது செய்யப்போகிற கர்மமானது சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்டதென்றும் அல்லது வழக்கத்தில் வந்ததாவென்றும் விசாரித்தீர்களா? இதையும் நன்ருய் விவரித்து எனக்குச் சொல்லுங்கள். (௭)

॥ 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 ॥

𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑍇𑌘𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑌃 ।
𑌤𑍇𑌽𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌨𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌂 𑌪𑌯𑌃 ॥ ॥அ॥

𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌤 𑌵𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌮𑍁𑌚𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌰𑌾𑌃 ॥ ॥கூ॥

𑌤𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑍇𑌣𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌫𑌲𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇 ।
𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌫𑌲𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 ॥ ॥கo॥

𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍇𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌨𑌰𑌃 ।
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌭𑌾𑌦𑍍𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌵𑍈 𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥கக॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌵𑌚𑍋 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌃 ॥ ॥கஉ॥

𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿॥அ॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌤𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌮𑍁𑌚𑌾𑌂 𑌮𑍇𑌘𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑌯𑌸𑌾॥கூ॥ 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑌿॥ 𑌉𑌪𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌜𑍀𑌵𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌫𑌲𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇। 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰
𑌣𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌫𑌲𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 𑌫𑌲𑌦𑌾𑌯𑌕𑌃। 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿
𑌵𑍈𑌫𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥கக॥ 𑌵𑌚 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌗𑍋𑌪𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾-
𑌮𑌾𑌗𑌮𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑌪𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑌣𑌂। 𑌨𑌨𑍁 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌸𑌂𑌭𑌵
𑌤𑍋𑌽𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥கஉ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑌃 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿-
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍇𑌤𑌿॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌜𑌡𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌤𑍍𑌕𑌥𑌂 𑌫𑌲𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹

நந்தகோபர் கூறுகிறார்.

தேவர்களுக்கு அதிபதியான இந்திரன் மேகரூபமாயிருந்து பிராணிகளுக்குப்பிழைப்பையும் சுகத்தையுந்தருகிற ஜலத்தை வருஷிக்கிறான். ஏ குழந்தே மேகபதியாகிய இந்திரனை நாங்களும் மற்றவர்களும் ஜலத்தினாலுண்டான சுகத்தையடைவதற்காக நல்ல திரவியங்களால் பூசித்து வருகிறோம். (அ-கூ)

. பிராணிகள் தர்மார்த்தகாமங்களை இந்திரனுடைய சகாயத்தால் அநுபவிக்கிறார்கள். பிராணிகளுடைய முயற்சிக்கு அவர் தாம் பலனைக்கொடுத்தார். (௰)

ஆகையால் வழக்கமாய் நடந்துவருகிற இக்கர்மத்தை காமம் லோபம் துவேஷம், இவைகளால் செய்யாது விட்டவர்கள் நன்மையை யடையமாட்டார்கள். (கக)

சுகர்கூறுகிறார்.

இவ்விதம் நந்தகோபரும் மற்றவர்களும் சொல்லக் கேட்ட கிருஷ்ணபகவான் இந்திரனுக்கு கோபத்தை யுண்டாக்கக்கருதி, தந்தையைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார். (கஉ)

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚॥

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌭𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ॥௧௩॥

𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌫𑌲𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌸𑌃 ॥௧௪॥

𑌕𑌿𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑍇𑌹 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍀𑌶𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௧௫॥

𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌹𑌿 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।
𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌮𑍍 ॥ ॥௧௬॥

𑌅𑌪𑌰𑌿𑌶𑍀𑌲𑌿𑌤𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂𑌸𑍍𑌵𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃𑌫𑌲𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌮𑌵𑌨
𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌶𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃॥௧௩॥ 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌰𑌤𑌿𑌸𑌾𑌹𑌸𑌾
𑌹𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌤𑌂𑌤𑍍𑌰𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌨𑍁𑌮𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌚𑍇
𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌰𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌰𑍂𑌪𑍀 𑌫𑌲𑌦𑌾𑌤𑌾
𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨॥௧௪॥ 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍈𑌵 𑌫𑌲
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌰𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌜𑌾𑌗𑌲𑌸𑍍𑌤𑌨𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹
𑌕𑌿𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿। 𑌨 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵। 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌯𑍋𑌜𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾
𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌨𑍀𑌶𑍇𑌨 ॥
௧௫॥ 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿॥ 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤
𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௧௬॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮
𑌣 𑌏𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍। 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹। 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍈𑌃

பிராணிகள் கர்மத்தினால் உற்பத்தியாகின்றன. அதனாலேயே நாசமடைகின்றன. சுகம் துக்கம் பலம் க்ஷேமம் முதலியன கர்மத்தினாலேயே உண்டாகின்றன. (௧௩)

எல்லாக் கர்மங்களுக்கும் பலனைத் தருகிற ஈஸ்வரன் வேறேயிருப்பதாக காணாமல் கர்மகர்த்தாவாயிருக்கிறார். கர்மஞ்செய்யாதவனுக்கு பலனைக் கொடுக்கத் திறமையுள்ளவரல்ல. (௧௪)

தங்கள் தங்கள் கர்மங்களை யநுஷ்டிக்கிறவர்களுக்கு அவைகளை மாற்ற முடியாத இந்திரன் முதலிய தேவர்களால் என்ன பயன்? (௧௫)

பிராணிகள் அவரவர் சம்ஸ்காரத்துக்கு அடங்கினவர்கள். ஆகையால் அதை அநுசரிக்கிறார்கள். தேவர்கள் அசுரர்கள் மனிதர்கள் யாவரும் சுபாவத்துக்கு அடங்கினவர்களே. (௧௬)

தேஹாநுச்சாவசாஞ் ஜந்து: ப்ராப்யோத்ஸ்ருஜதி கர்மணா |
ஶத்ருர்மித்ரமுதாஸீந: கர்மைவ குருரீஶ்வர: || ||கஎ||

தஸ்மாத்ஸம்பூஜயேத்கர்ம ஸ்வபாவஸ்த: ஸ்வகர்மக்ருத் |
அஞ்ஜஸா யேந வர்த்தேத ததேவாஸ்ய ஹி தைவதம் || ||க௮||

ஆஜீவ்யைகதரம் பாவம் யஸ்த்வந்யமுபஜீவதி |
ந தஸ்மாத்விந்ததே க்ஷேமம் ஜாராந்நார்யஸதீ யதா || ||கசூ||

வர்த்தேத ப்ரஹ்மணா விப்ரோ ராஜந்யோ ரக்ஷயா புவ: |
வைஶ்யஸ்து வார்த்தயா ஜீவேச்சூத்ரஸ்து த்விஜஸேவயா || ||உ0||

க்ருஷிவாணிஜ்யகோரக்ஷா: குஸீதம் தூர்யமுச்யதே |
வார்த்தா சதுர்விதா தத்ர வயம் கோவ்ருத்தயோऽநிஶம் || ||உக||

ந||கஎ|| தஸ்மாதிதி| ஸம்பூஜயேத் ஸம்மாநயேத்| நநு தேவதோத்தேஶேந த்ரவ்யத்யாகாத்மகத்வாத்கர்மண: கதம் தேவதாம் விநா ஸித்திரித்யாஶங்க்ய கர்மமாத்ரம் தேவதேதி பக்ஷாந்தரம் ஸம்ஹரந்நிவ ஸ்வதந்த்ரவாதாஶ்ரித்யாந்யாமேவ தேவதாம் ஸமர்த்தயதே அஞ்ஜஸேதி ||க௮|| ஏதத்வ்யதிரேகேண விபக்ஷே தோஷமாஹ - ஆஜீவ்யேதி| உபஜீவதி ஸேவதே || கசூ || ஸ்வவ்ருத்திம் வக்தும் ஸ்பஷ்டாநாமேவ வர்ணாநாம் வ்ருத்திமாஹ - வர்த்தேதேதி| ப்ரஹ்மணா வேதாத்யயநாதிநா||உ0|| வைஶ்யவ்ருத்தேஶ்சாதுர்வித்யமாஹ - க்ருஷீதி| க்ருஷிவாணிஜ்யஸஹிதா கோரக்ஷா:| ஏவம் த்ரயம் குஸீதம் வ்ருத்திஜீவநம் சதுர்த்தம்||உக|| நநு பவாத்ருஶாநாமபி வ்ருத்திர்வேதோ ப்ராயோ நைவேத்யாஶங்க்ய நிரீஶ்வரஸாங்க்யமதா

ஆகையால் பிராணிகள் கர்மங்களினலேயே உயர்வு தாழ்வானசரீரங்களை யடைந்து அதனலேயே பின்னல் சரீரத்தைவிடுகிருர்கள். சத்துருவென்பதும் மித்துருவென்பதும் உதாசீனனென்பதும் குருவென்பதும் ஈஸ்வரனென்பதும் கர்மமே. (கஎ)

ஆகையால் நேரில் பிராணிகளுக்கு எது பலனைத்தருகிறதோ அப்பேர்ப்பட்ட கர்மமாகிற தெய்வத்தைப் பூசிப்பது உத்தமம். (க௮)

நேரில் பலனைத் தருகிற தெய்வத்தைவிட்டு வேறு தெய்வத்தை பூசிக்கிறவன் விபசாரிகள் போல் க்ஷேமத்தை யடையமாட்டார்கள். (கசூ)

வேதியர்கள் வேதங்களை யோதுவதும் க்ஷத்திரியர்கள் உலகத்தை காப்பதும் வைசியர்கள் வர்த்தகம் செய்வதும் சூத்திரர்கள் வெதியரைச் சேவிப்பதும நியாயமானது. (உ0)

அதில் வைசியர்களுக்கு வாத்தகம் விவசாயம் பசுக்காத்தல் வட்டிக்கு பொருள்கொடுத்தல் முதலான நான்கு தொழில்களிருக்கின்றன. அவைகளில் நாம் எப்போதும் பசுக்களை காத்துவருகிருேம். (உக)

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 ।
𑌰𑌜𑌸𑍋𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥ ॥௨௨॥
𑌰𑌜𑌸𑌾 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌮𑍇𑌘𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑍂𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ॥௨௩॥
𑌨 𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍋 𑌜𑌨𑌪𑌦𑌾 𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾 𑌨 𑌗𑍃𑌹𑌾 𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌵𑌨𑍌𑌕𑌸𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌨𑌶𑍈𑌲𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 ॥ ॥௨௪॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌦𑍍𑌰𑍇𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌖𑌃 ।
𑌯 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾𑌗𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌖𑌃 ॥ ॥௨௫॥
𑌪𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌕𑌾𑌃 𑌸𑍂𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌸𑌂𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍂𑌪𑌶𑌷𑍍𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍋𑌹𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௨௬॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨। 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷-
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 ॥௨௨॥ 𑌰𑌜𑌸𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍁𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍁-
𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃। 𑌤𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌮𑍇𑌘𑍈𑌰𑍇𑌵
𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥௨௩॥ 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿
𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑍇𑌤𑌿॥ 𑌪𑍁𑌰𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌨𑌪𑌦𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌃। 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌕𑍍𑌷𑍇-
𑌮𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌵𑌨𑌶𑍈𑌲𑌾𑌧𑍀𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃। 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌯𑌤𑌿
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥௨௪॥ 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌤𑌯𑌾 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌨𑌾𑌮𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌸𑌾𑌫𑌲𑍍𑌯𑌂
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 ॥ 𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿 ॥௨௫॥ 𑌪𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍂𑌪𑌂 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌾𑌯-
𑌸𑌂𑌕𑍇𑌤𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌾𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌗𑍋𑌧𑍂𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃। 𑌕𑍃𑌸𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁

சத்துவம் ரஜஸ் தமஸ் என்கிற மூன்று குணங்களும் பிறப்பு இருப்பு இறப்பு இம்மூன்றுக்கும் காரணமாகவிருக்கின்றன. அவைகளில் ரஜோகுணத்தால் ஒன்றோடொன்று கலந்து பிரபஞ்சம் பலவகுப்பாக விருத்தியாய் வருகிறது.
ஆகையால் ரஜோ குணத்தால் மேகங்கள் உண்டாய் எங்கும் ஜலத்தை வருஷிக்கின்றன. அதனால் பிராணிகள் உற்பத்தியாகின்றன. இப்படியிருக்க இந்திரன் செய்வதென்னவிருக்கிறது? (௨௩)

தந்தையே! நமக்குப் பட்டணங்கள் தேசங்கள் ஊர்கள் வீடுகள் ஒன்றுங் கிடையாது. காடு மலை இவைகளில் வசித்துக்கொண்டு காட்டுப் பிராணிகள் போல் பிழைத்து வருகிறோம். (௨௪)

ஆகையால் இந்திரனுடைய யாகத்திற்காகச் சேகரித்திருக்கும் திரவியங்களைக்கொண்டே பிராமணர்களுக்கும் பசுக்களுக்கும் மலைகளுக்கும் யாகம் ஆரம்பிக்கப்படட்டும். (௨௫)

அதற்காக பலவித பணியாரங்களும் பாயசம் முதல் பருப்பு வரையிலுள்ள பாகங்களும் கோதுமை மாவினால் செய்யப்படும் அப்பங்களும் முறுக்குகளும் பால் தயிர் நெய் இவைகளும் தயார் செய்யப்படட்டும். (௨௬)

𑌹𑍂𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌗𑍍𑌨𑌯𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍋 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌃 ॥௨௭॥

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌶𑍍𑌵𑌚𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌪𑌤𑌿𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌃 ।
𑌯𑌵𑌸𑌂 𑌚 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌯𑍇 𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌃 ॥ ॥௨௮॥

𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌨𑍁𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌾𑌸𑌸𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑌲𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ ॥௨௯॥

𑌏𑌤𑌨𑍍𑌮𑌮𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌤 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇 ।
𑌅𑌯𑌂 𑌗𑍋𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌦𑌯𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌖𑌃 ॥ ॥௩0॥

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃॥

𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌪𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌯𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌃 ॥ ॥௩௧॥

𑌪𑌪𑌾𑌯𑌸𑌯𑍋𑌃 [illegible] ॥௨௬॥ [illegible]
[illegible] 𑌹𑍂𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌃
𑌧𑍇𑌨𑍁𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌃 । [illegible] । 𑌵𑌃 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 ॥௨௭॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇
𑌭𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌵𑌸𑌂 𑌤𑍃𑌣𑌮𑍍 ॥௨௮॥௨௯॥ 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ [illegible]
[illegible] 𑌗𑍋𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌚 ॥௩0॥௩௧॥ [illegible] ॥

பிர்மத்தை அறிந்தவர்களான வேதியர்களைக்கொண்டு சாஸ்திரப்படி நன்றாய் அக்கினியில் ஓமஞ்செய்யுங்கள். அவர்களுக்குத் திருப்தியானபலவிதஅன்னங்களைக்கொடுத்து திருப்தி செய்துவைத்துகறக்கிறபசுக்களையும்தட்சணையையும் கொடுங்கள். (௨௭)

சண்டாளர் நாய் வரையிலுமுள்ள எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் அவ்வவற்றிற்குத் தக்கபடி சாப்பாடுசெய்வித்துப் பசுக்களுக்குபுல்லைக்கொடுத்து மலைக்குப்பலிகொடுங்கள். (௨௮)

பிறகு நீங்கள் எல்லோரும் புசித்து சந்தனமுதலிய சுகந்த வஸ்துக்களையணிந்து அலங்கரித்துக்கொண்டு வஸ்திரங்களை தரித்துக்கொண்டு பசுக்களையும் வேதியர்களையும் பிரதட்சணம் செய்யுங்கள். (௨௯)

ஏ தந்தையே! இது எமது அபிப்பிராயம். அது உங்களுக்குப் பிரியமானல் பசு வேதியர், மலை முதலிய வைகளின் திருப்திக்காக யாகஞ்செய்யுங்களென்று சொன்னர். (௩0)

சுகர் கூறுகிறார்.

கால சொரூபரான கிருஷ்ணபகவான் இந்திரனுடைய கர்வத்தையடக்க வேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் கூறிய வார்த்தையைக் கேட்ட நந்தகோபர் முதலியவர்கள் சரியென்று சம்மதித்தார்கள். (௩௧)

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌦𑌧𑍁𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌹 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃 ।
𑌵𑌾𑌚𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍍 ॥ ॥௩௨॥

𑌉𑌪𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌬𑌲𑍀𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑌾 𑌯𑌵𑌸𑌂 𑌗𑌵𑌾𑌮𑍍 ।
𑌗𑍋𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥ ॥௩௩॥

𑌅𑌨𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌨𑌡𑍁𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌶𑌿𑌷𑌃 ॥ ॥௩௪॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍍𑌭𑌣𑌂 𑌗𑌤𑌃 ।
𑌶𑍈𑌲𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌰𑌿 𑌬𑌲𑌿𑌮𑌾𑌦𑌦𑍍𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑌪𑍁𑌃 ॥ ॥௩௫॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌜𑌨𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌚𑌕𑍍𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ।
𑌅𑌹𑍋 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌶𑍈𑌲𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌰𑍂𑌪𑍀 𑌨𑍋𑌽𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌧𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌹𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌯𑌯𑌂॥௩௨॥ 𑌉𑌪𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿॥ 𑌬𑌲𑍀𑌨𑍁𑌪𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌆𑌦𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌾𑌃 ॥ ௩௩॥ 𑌅𑌨𑌾𑌂𑌸𑍀𑌤𑌿॥ 𑌅𑌨𑌡𑍁𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾𑌨𑌡𑍁𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌶𑌿𑌷𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌶𑍀𑌰𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃॥௩௪॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌗𑍋𑌪𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍍𑌭𑌣𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌜𑌨𑌕𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌬𑌲𑌿𑌮𑍁𑌪𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌆𑌦𑌦𑍍 𑌅𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌦𑍍 ॥ ௩௫ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌜𑌨𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌨𑌮𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 [illegible]॥௩௬॥ 𑌶𑍈𑌲 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍀 [illegible]

அப்படியே இந்திரனுடைய யாகத்தின் பொருட்டு சேகரித்த திரவியங்களைக் கொண்டே கிருஷ்ணபகவான் கூறியபடி யாவற்றையும் சரிவரச் செய்து, வேதியர்களைக் கொண்டு மங்களாசீர்வாதம் செய்து கொண்டார்கள். எருதுகளுக்கும், பசுக்களுக்கும் புல்கொடுத்து, அப்பசுக்கூட்டத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு, கோவர்த்தனகிரியைப் பிரதட்சணம் செய்தார்கள். (௩௩)

நல்லஎருதுகள் பூட்டப்பட்ட வண்டிகளில் அலங்காரத்துடன் ஏறிக்கொண்டும், கிருஷ்ணபகவானது சரித்திரங்களைப் பாடிக்கொண்டும், வேதியர்கள் ஆசீர்வதிக்க கோபஸ்த்திரீகள் பிரதட்சணஞ்செய்தார்கள். (௩௪)

அப்பொழுது கிருஷ்ணபகவான், கோபர்களுக்கு, தன்னிடமுள்ள மகிமையை அறிவிப்பதற்காக ஒருவிதமான உருவங்கொண்டு, உடலையும் பருக்கச்செய்து நான்கோவர்த்தனகிரியென்று சொல்லிக் கொண்டு மலைக்குச் செய்யப்பட்ட பலிகள் யாவற்றையும் புசித்துவிட்டார். (௩௫)

இம்மலையானது தேவசொரூபத்துடன் நமக்கு அனுக்கிரகம் செய்கிறது பாருங்கள் என்று சொல்லிக் கிருஷ்ணபகவான் தம்முடைய சொரூபமான அம்மலைக்குக் கோபர்களுடன் தாமும் நமஸ்கரித்தார். ஆச்சரியம்! (௩௬)

𑌏𑌷𑍋𑌽𑌵𑌜𑌾𑌨𑌤𑍋 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍀 𑌵𑌨𑍌𑌕𑌸𑌃 ।
𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌶𑌰𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌗𑌵𑌾𑌮𑍍 ॥௩௭॥
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌿𑌗𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌮𑌖𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌸𑌹𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥௩௮॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇

𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌅𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌅𑌦𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌶𑌰𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌯 ॥ ௩௭॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ (𑌅𑌦𑍍𑌰𑍇𑌰𑍍𑌮𑌖𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌹𑌾𑌵𑍋 𑌭𑌗𑍍𑌣𑍋 𑌵𑌾 𑌗𑍋𑌸𑌂𑌭𑌵𑍋 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍋 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇𑌶𑌃 ॥ 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑍇𑌤𑍀𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍇𑌣𑌾𑌤𑌿𑌨𑍃𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑍋𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

இந்த மலையானது தன்னை அவமதிக்கிற மனிதர்களையும், காட்டுப்பிராணிகளையும் கெடுத்துவிடுகிறது. ஆகையால் நமக்கும் பசுக்களுக்கும் க்ஷேமம் உண்டாவதற்காக இம்மலையைவணங்குகிறோம். (௩௭)

கிருஷ்ணபகவான் கூறியபடி மலை பசு வேதியர் இவர்கள் திருப்தியடையும்படி சாஸ்திரோக்தமாக யாகங்களைச் செய்து முடித்த கோபர்கள் கிருஷ்ணனுடன் கோகுலம் சென்றார்கள். (௩௮)

24-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

॥ पञ्चविंशाध्याय प्रारम्भः ॥

॥ श्रीशुकः ॥

इन्द्रस्तदात्मनः पूजां विज्ञाय विहतां नृप ।
गोपेभ्यः कृष्णनाथेभ्यो नन्दादिभ्यश्चुकोप सः ॥ १ ॥
गणं सांवर्तकं नाम मेघानां चान्तकारिणाम् ।
इन्द्रः प्रचोदयत्क्रुद्धो वाक्यं चाहेशमान्युत ॥ २ ॥
अहो श्रीमदमाहात्म्यं गोपानां काननौकसाम् ।
कृष्णं मर्त्यमुपाश्रित्य ये चक्रुर्देवहेलनम् ॥ ३ ॥
यथादृढैः कर्ममयैः क्रतुभिर्नामनौनिभैः ।
विद्यामान्वीक्षिकीं हित्वा तितीर्षन्ति भवार्णवम् ॥ ४ ॥

पञ्चविंशेऽथ शक्रस्य व्रजनाशाय वर्षति ।
उद्धृत्य गिरिमासारादरक्षद्गोकुलं हरिः ॥
इन्द्र इति ॥ कृष्णनाथो येषां तेभ्यः ॥ १ ॥ गणमिति ॥ कृत्स्न-संहारकः सांवर्तकं नाम संवर्तः प्रलयः तत्कर्तृकं मेघानां प्रसिद्धं गणं प्रचोदयत् प्रेरयामास । ननु कथं कृष्णनाथानां बाधे प्रवृत्त इत्याशङ्क्यात्मसंभावनया निरस्तविवेकत्वादित्याशये-नाह-वाक्यं चाहेत्यादि पञ्चभिः । ईशमानी ईश्वरमेवात्मानं मन्यमानः ॥ २ ॥ अहो इति ॥ देवहेलनं देवस्य ईश्वरस्यावज्ञाम् ॥ ३ ॥ यथेति ॥ अदृढैः कर्मप्रायैः कर्ममयैः क्रतुभिः नाम केवलं नौनिभैः नामसदृशैः यानतुल्यैरित्यर्थः ... आन्वीक्षिकीमात्म-

25-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

அரசனே! அப்பொழுது இந்திரன் தனக்குச் செய்யவேண்டிய பூசையைக் கெடுத்து விட்டதையறிந்து நந்தகோபர் முதலிய கோபர்களிடத்தும் கிருஷ்ணபகவானிடத்தும் கோபங்கொண்டான். (க)

இந்திரன் மேகங்களுக்கு பதியாக சம்வர்த்தகமென்கிற மேககூட்டத்தை அழைத்து தான் மிகுந்த வல்லமையுள்ளவனாக எண்ணிக்கொண்டு கோபத்துடன் பின்வருமாறு சொல்லியனுப்பினான். (உ)

சாதாரண மனிதனான கிருஷ்ணனென்பவனை அடுத்து தேவர்களை அவமதித்துக் காட்டில் வசிக்கும் கோபர்களுக்கு சம்பத்தினால் உண்டாயிருக்கும் கர்வம் அதிகரித்திருப்பது ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. (ங)

(சிலர்) ஆத்மஞானத்தைக் கொடுக்கும் ஆன்வீக்ஷிகி யென்கிற வித்தையை விட்டு வார்த்தையில் மாத்திரம் கேட்கிற ஓடம்போல் பிரயோசனத்தை தாராத கர்மமயமான யாகங்களினால் சமுசார சாகரத்தை தாண்டவிருப்புகிறதுபோல்

வாசாலம் பாலிஶம் ஸ்தப்தமஜ்ஞம் பண்டிதமாநிநம்|
க்ருஷ்ணம் மர்த்யமுபாஶ்ரித்ய கோபா மே க்ருதவிப்ரியா:|| ||௫||
தேஷாம் ஶ்ரியாவலிப்தாநாம் க்ருஷ்ணேநாப்யாயிதாத்மநாம்|
பஞ்ஜத ஶ்ரீமதஸ்தம்பம் பஶூந்நயத ஸங்க்ஷயம்|| ||௬||
அஹம் சைராவதம் நாகமாருஹ்யாநுவ்ரஜே வ்ரஜம்|
ஸமீரணைர்மஹாவேகைர்நந்தகோஷ்டஜிகாம்ஸயா|| ||௭||

||ஶ்ரீபராஶர:||

இத்தம் தேவேந்த்ராஜ்ஞப்தா மேகா நிர்முக்தபந்தநா: |
நந்தகோகுலமாஸாரை: பீடயாமாஸுரோஜஸா || ||௮||

ஸ்ருதிப்ரகாஶிகா|| வாசாலமிதி|| ததா வாசாலம் பஹுபாஷிணம் பாலிஶம் ஶிஶும் பண்டிதமாநிநம் பண்டிதம்மந்யம் அத: ஸ்தப்தம் அவிநீதமிதி| நீதியாம் யோஜிதாவீம் த்ருஷ்ட்வா ஹாஸதீ ஶ்ரீக்ருஷ்ணஸ்ஸ்தலதி | ததாஹி வாசாலம் ஶாஸ்த்ரயோநிம் பாலிஶம் தேவதேவி ஶிஶுவந்நிர்தேஶாநிநம் ஸ்தப்தம் அந்யஸ்ய ஸம்ஜ்ஞஸ்யாஹாவாதநத்ரம்| அஜ்ஞம் நாஸ்தி ஜ்ஞாயஸ்தாத்தம் ஸர்வஜ்ஞத்வாத்| பண்டிதமாநிநம் ஸ்ருஹஜ்வீதாம் பஹுமாநநீயம் க்ருஷ்ணம் ஸதாநந்தரூபம் மர்த்யம் ததாபி ஹஸ்தவாஸ்த்யேந உபாஶ்ரித்ய ததா ஸ்ரீதீயதாநதி||௫|| தேஷாமிதி|| அவலிப்தாநாம் உத்தாநாம் ஆப்யாயிதாத்மநாம் வ்ரும்ஹிததேஹாநாம் பஞ்ஜத அபநயத| ஶ்ரீமதேநய: ஸ்தம்போ கர்வ: || ௬ || விஹ்ருதஸ்தாநவ்ருத்யா ஹ || அஹமிதி || அநுவ்ரஜே அநந்தரமேவாகமிஷ்யாமி ஸமீரணைஶ்ச

நந்தகோபர் முதலியவர்கள் வாசாலனையும் நீதி யறியாதவனையும் சிறு பிள்ளையாயும் தான் அதிகம் தெரிந்தவனையும் எண்ணங்கொண்டவனை கிருஷ்ணனைகியானிதனுடைய சொல்லைக்கேட்டு எனக்குப் பிரியமில்லாத காரியத்தை செய்தார்கள். (௫)

தங்களுக்கு வேண்டிய சம்பத்திருக்கிறதென்று மதித்தவர்களாயும் கிருஷ்ணனுடைய வார்த்தையினால் சந்தோஷங்கொண்டவர்களாயுமுள்ள கோபர்களுடைய மதச்செருக்கை போக்கடியுங்கள். அவர்களுடையபசுக்களையும் நாசஞ்செய்யுங்கள். (௬)

நானும் ஐராவதமென்கிற யானையின் மீதேறிக்கொண்டு அதிக வேகமுடைய மருத்துக்களென்கிற கூட்டத்துடன் கோகுலத்திலுள்ள மாட்டுக்கொட்டகைகளைப் பாழாக்குவதற்காக அவ்விடம் வருகிறேன். (௭)

சுகர்கூறுகிறார்.

இவ்விதம் இந்திரனால் கட்டளையிடப்பட்ட மேகங்கள் தங்களிடத்தில் அடங்கியிருக்கும் பிரளய கால சக்தியை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு மழையை வருஷித்து கோகுலத்தை தொந்தரை செய்தன. (௮)

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌨𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌨𑍁𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌵𑌵𑍃𑌷𑍁𑌰𑍍𑌜𑌲𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌃 ॥ ॥௯॥

𑌸𑍍𑌥𑍂𑌣𑌾𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌧𑌾𑌰𑌾 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌭𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌶𑌃 ।
𑌜𑌲𑍌𑌘𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌭𑍂𑌰𑍍𑌨𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌨𑌤𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௧௦॥

𑌅𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑌾𑌤𑌿𑌵𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌶𑌵𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌪𑌨𑌾𑌃 ।
𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍀𑌤𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ ॥௧௧॥

𑌶𑌿𑌰𑌃𑌸𑍁𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑍇𑌪𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌮𑍁𑌪𑌾𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ ॥௧௨॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌾𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲 ॥ ॥௧௩॥

𑌗𑌣𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 ॥௭॥ 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌘𑌵𑌤𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾 [illegible] 𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌃 [illegible] ॥௮॥ 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌨𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌗𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌹𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑌮𑍂𑌹𑍈𑌃 𑌨𑍁𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌜𑌲𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌃 𑌜𑌲𑍋𑌪𑌲𑌾𑌃 ॥௯॥ 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌣𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌣𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌾𑌃 𑌅𑌭𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌨𑌤𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 𑌨𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌨𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 ॥௧௦॥ 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌪𑌨𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾𑌃 ॥ ௧௧ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌶𑌿𑌰 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧௨ ॥ 𑌗𑍋𑌪𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌾𑌮𑌾𑌹—𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌥𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌨𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥௧௩॥ 𑌶𑌿𑌲𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 [illegible]

அவைகள் பெருங் காற்று மின்னலோடுகூடி இடிகளுடன் சப்தித்துக் கொண்டும் ஆலங்கட்டிகளைப் பொழிந்தன. (௯)

அம்மேகங்கள் இடைவிடாமல் தூண் போன்ற மழைத்தாரைகளைப் பொழியும்பொழுது கோகுலமானது தண்ணீரில் முழுகி மேடு பள்ளம் ஒன்றுந் தெரியாமல் எங்கும் ஜலமயமாய்விட்டது. (௰)

இவ்விதமான மழையினால் கோபர்களும் கோபிகைகளும் பசுக்களும் குளிர் பொறுக்கமாட்டாமல் நடுக்கமடைந்து வருத்தப்பட்டு கோவிந்தனைச் சரணமடைந்தார்கள். (௧௧)

அவர்கள் அம்மழையில் தங்கள் உடல்களினால் குழந்தைகளின் தலைகளை மறைத்துக்கொண்டு நடுக்கத்துடன் கிருஷ்ணபகவானுடைய பாதங்களை நமஸ்கரித்து, ஏ கிருஷ்ண! ஏ மகாபாகோ! பக்தர்களை ரட்சிக்கிற பிரபுவே! இந்திரனுடைய கோபத்தினின்று உம்மைச்சேர்ந்த கோகுலத்தையும் எங்களையும் காப்பாற்றக் கடவீர் என்றார்கள். (௧௨-௧௩)

ஶிலாவர்ஷநிபாதேந ஹந்யமாநமசேதநம் ।
நிரீக்ஷ்ய பகவாந் தேவேந கோபிதேந்த்ரக்ருதம் ஹரி: ॥ ॥௧௪॥
[illegible] வர்ஷமதிவாதம் ஶிலாமயம் ।
ஸ்வயாகே விஹதேऽஸ்மாபி: ஶக்ரோ நாஶாய வர்ஷதி ॥ ॥௧௫॥
தத்ர ப்ரதிவிதிம் ஸம்யக் ஸாமர்த்யயோகேந ஸாதயே ।
லோகேஶமாநிநாம் ஐஶ்வர்யாபிஷிக்த ஶ்ரீமதக்ஷண: ॥ ॥௧௬॥
ந ஹி ஸத்பாவயுக்தாநாம் ஸுராணாமீத்ருஶோ விஸ்மய: ।
அதோऽஸதாம் மாநபங்க: ப்ரஶமாயோபகல்பதே ॥ ॥௧௭॥
தஸ்மாந்மச்சரணம் கோஷ்டம் மந்நாதம் மத்பரிக்ரஹம் ।
கோபாயே ஸ்வாத்மயோகேந ஸோऽயம் மே வ்ரத ஆஹித: ॥௧௮॥

க்ருதம் தத்வர்ஷம் தேவேந ॥௧௪॥ கதம் தேவேந தத்ராஹ — ஸ்வயாகவிகாதேதி ॥ ஸ்வமத: ... தத்வர்ஷம் அதிஶயிதோ வாதோ யஸ்மிந் தத் அதிவாதம் । ஶிலாமயம் ஶிலாப்ரசுரம் ॥௧௫॥ தத்ர ப்ரதிவிதிம் ப்ரதீகாரம் ஸ்வஸாமர்த்யயோகேந ஸாதயிஷ்யாமீதி ... லோகேஶமாநிநாம் ஶ்ரீமதலக்ஷணம் தர்பம் ஶமயிஷ்யாமி ... ॥௧௬॥ நந்வேவம் ஸாத்விகா: ... தேஷாம் தத்ராஹ — நஹீதி ॥ ஸத்பாவ: ஸத்த்வம் ... யுக்தாநாம் ஸுராணாமீத்ருஶோ விஸ்மயோ மத: ஹி யஸ்மாத் அஸதாம் ... தேஷாம் மாநபங்கோ ... உபபத்யத இதி ॥௧௭॥

இவ்விதம் ஆலங்கட்டிமழையினால்நிரம்பவருத்தத்தையடைந்தும்நினைவுதப்பியுமிருக்கும் கோபர் முதலியவர்களைப் பார்த்த கிருஷ்ணபகவான் இவ்வாபத்து இந்திரனுடைய கோபத்தினாலுண்டானதே யென்று நினைத்தார். (௧௪)

ஏனென்றால் தனக்காகச் செய்து வந்த யாகத்தை நாம் கெடுத்துவிட்டபடியால் கோகுலம் நசித்துப் போகும்படி கோபங்கொண்டு ஆலங்கட்டிமழை வருஷிக்கும்படி இந்திரன் செய்கிறான். (௧௫)

ஆகிலும் நாம் நம்முடைய யோக சாமர்த்தியத்தினால் இதற்கு பதில் செய்துமூடத்தனமாய் தான் லோகாதிபதியென்று எண்ணி யிருக்கும்(தேவர்களுடைய) செல்வச் செருக்கை அடக்குகிறோம். (௧௬)

அதில் சத்துக்களாகிய தேவர்களுக்கு இவ்விதமான மதம் உண்டாவது சரியல்ல; நாம் அவர்களுக்கு செய்யும் மானக்குறைவானது அச்சத்துக்களை யடக்குவதற்கல்லவோ ஏற்பட்டுள்ளது. (௧௭)

ஆகையால் என்னைச்சரணமடைந்தும் என்னை நாதனாக உடையவர்களும், என்னை சேர்ந்தவர்களுமான இவர்களை நம்முடைய சாமர்த்தியத்தினால் காக்கிறது நான் செய்த விரதம். (௧௮)

॥गोवर्धनोद्धरण[illegible]॥

इत्युक्त्वैकेन हस्तेन कृत्वा गोवर्धनाचलम् ।
दधार लीलया कृष्णश्छत्राकमिव बालकः ॥ ॥१९॥

अथाह भगवान् गोपान् हेऽम्ब तात व्रजौकसः ।
यथोपजोषं विशत गिरिगर्तं सगोधनाः ॥ ॥२०॥

न त्रास इह वः कार्यो मद्धस्ताद्रिनिपातनात् ।
वातवर्षभयेनालं तत्त्राणं विहितं हि वः ॥ ॥२१॥

तथा निर्विविशुर्गर्तं कृष्णाश्वासितमानसाः ।
यथावकाशं सधनाः सव्रजाः सोपजीविनः ॥ ॥२२॥

क्षुत्तृड्व्यथां सुखापेक्षां हित्वा तैर्व्रजवासिभिः ।
वीक्ष्यमाणो दधाराद्रिं सप्ताहं नाचलत्पदात् ॥ ॥२३॥

छत्राकमिति॥ गोवर्धनं लक्षीकृत्य । [illegible] व्र[illegible] सङ्कल्पेन सूचितः [illegible]॥१८॥ इतीति॥ कृत्वा उत्पाट्य छत्राकं उच्छिलीन्ध्रं यथा॥१९॥ अथेति॥ यथोपजोषं यथासुखम्॥२०॥२१॥ तथेति॥ व्रजाः शकटादिसहिताः उपजीविनः भृत्यवर्गाः

கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாகப் பிடித்தல்.

இவ்விதம் சொல்லி ஒரு கையால் கோவர்த்தனமென்கிற மலையைத்தூக்கி ஒருசிறு பிள்ளை மழை காலத்திலுண்டாகும்காளானைக்கையால்பிடுங்கிக்குடையாகப்பிடிப்பதுபோல்,கிருஷ்ணபகவான்விளையாட்டாகக்குடையாகப்பிடித்துக்கொண்டு ஏ கோபர்களே! தாய்மார்களே! பெரியோர்களே கோகுலத்தில் வசிக்கும் எல்லாரும் உங்களுடைய பசுக்கூட்டங்களுடன் சுகமாக இந்தப் பள்ளத்துக்கு வாருங்களென்றும் நீங்கள் என் கையிலிருக்கும் மலை விழுந்துவிடுமென்றுபயப்படவேண்டாம், காற்றுமழைக்கும் பயப்படவேண்டாம்,உங்களைக்காப்பதற்காகவே இவ்விதம் செய்தேனென்றும் அவர்களைப் பார்த்துச் சொன்னார்.
(௧௯-௨0-௨௧)

இவ்விதம் கிருஷ்ணபகவானுடைய வார்த்தையில் நம்பிக்கைகொண்ட கோபர் முதலியவர்கள் தங்கள் சொத்துக்கள் முழுவதையும் எடுத்துக்கொண்டு, தங்களைச் சேர்ந்தவர்களுடன் அம்மலையைப் பிடுங்கினதாலுண்டான பள்ளத்துக்குச் சென்றார்கள்.
(௨௨)

இவ்விதம் பசிதாகங்களின் தொந்தரையில்லாமலும்,இல்லறசுகத்தைவிட்டும் கோகுலவாசிகள் தன்னைப் பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கவும், ஏழு தினம் அசையாமல்(பகவான்)நின்றார். இவ்விதமான கிருஷ்ணபகவானுடைய யோகமகிமை

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃 ।
𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌮𑍇𑌘𑌾𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍 ॥ ॥௨௪॥

𑌖𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌭𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌤𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌚 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌤𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍋𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌧𑌰𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ॥௨௫॥

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌃 𑌸𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌧𑌨𑌾𑌰𑍍𑌭𑌕𑌾𑌃 ।
𑌉𑌪𑌾𑌰𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌤𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌦𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌗𑌾𑌃 ॥ ॥௨௬॥

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌯𑍁𑌰𑍍𑌗𑍋𑌪𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌗𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌶𑌕𑌟𑍋𑌢𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌸𑍍𑌥𑌵𑌿𑌰𑌾𑌃 𑌶𑌨𑍈𑌃 ॥ ॥௨௭॥

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌤𑌂 𑌶𑍈𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 ॥ ॥௨௮॥

𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌵𑍇𑌗𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑍃𑌤𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑍋
𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌮𑍀𑌯𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌮𑍍𑌭𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌮𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍𑌮𑍁𑌦𑌾
𑌦𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌯𑍁𑌜𑍁𑌃 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌷𑌃 ॥ ॥௨௯॥

𑌉𑌦𑌿𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃॥௨௪॥ 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌤𑌿॥ 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃॥௨௪॥௨௫॥ 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍇𑌤𑌿॥ 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌦𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌗𑌤𑍋𑌦𑌕𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌜𑌲𑌾𑌃 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌃॥௨௬॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌶𑌕𑌟𑍋𑌢𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌶𑌕𑌟𑍈𑌰𑍂𑌢𑌮𑍁𑌪𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾॥௨௭॥௨௮॥

யைப் பார்த்த இந்திரன், அதிக ஆச்சரியமடைந்து கர்வத்தையும்தன், எண்ணத்தையும் விட்டுத்தானுகவே மேகங்களையு மழை பெய்யாதிருக்கும்படி தடுத்தான். (௨௪)

அப்பொழுது, ஆகாயத்தில் மேகங்களில்லாமலிருப்பதையும், சூரியன் நன்ருய்ப்பிரகாசிப்பதையும், காற்றுமழை நின்றிருப்பதையும் பார்த்த கோவர்த்தனராகிய கிருஷ்ணபகவான், ஏகோபகர்களே! உங்களுடையசொத்துக்களை எடுத்துக்கொண்டு, பெண்களையும், குழந்தைகளையும் அழைத்துக்கொண்டு, பாபமில்லாமல் வெளியேபோங்கள். காற்றுமழைநின்றுபோய் ஜலம்வற்றி மேடுபள்ளமெல்லாம் நன்ருத்தெரிகிறதென்று சொன்னர். (௨௫-௨௬)

அதைக்கேட்ட கோபர்கள், தங்கள் தங்கள் பணம், பசு, குழந்தைகள் முதலியவைகளைவண்டியிலேற்றிக்கொண்டு பெரியமனிதர்களுடன் பொதுவாக வெளியேசென்றூர்கள். (௨௭)

கிருஷ்ணபகவானும் சர்வப்பிராணிகளும் பார்க்க கோவர்த்தனகிரியை முன்போலவே முன்னிருந்த விடத்தில்விளையாட்டாக வைத்துவிட்டார். (௨அ)

அப்பொழுது கோபர்கள் அதிகப்பிரியத்துடன் கிருஷ்ணபகவானை ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு சுகித்தார்கள். கோபிகைகளும் சந்தோஷத்துடன் தயிர் சோபனுட்சதை இவைகளால் பூசை செய்துநல்லாசீர்வாதங்களை கூறினூர்கள்.

யஶோதா ரோஹிணீ நந்தோ ராமஶ்ச பலினாம் வரஃ ।
க்ருஷ்ணமாலிங்க்ய யுயுஜுராஶிஷஃ ஸ்நேஹகாதராஃ ॥ ॥௩௦॥
திவி தேவகணாஸ்ஸாத்யாஸ்ஸித்தகந்தர்வசாரணாஃ ।
துஷ்டுவுர்முமுசுஸ்துஷ்டாஃ புஷ்பவர்ஷாணி பார்திவ ॥௩௧॥
ஶங்கதுந்துபயோ நேதுர்திவி தேவப்ரசோதிதாஃ ।
ஜகுர்கந்தர்வபதயஸ்தும்புருப்ரமுகா ந்ருப ॥ ॥௩௨॥
ததோऽனுரக்தைஃ பஶுபைஃ பரிஶ்ரிதோ
ராஜன் ஸ்வகோஷ்டம் ஸபலோऽவ்ரஜத்தரிஃ ।
ததாவிதான்யஸ்ய க்ருதானி கோபிகா
காயந்த்ய ஈயுர்முதிதா ஹ்ருதிஸ்ப்ருஶஃ ॥ ॥௩௩॥

இதி ஶ்ரீமத்பாகவதே
தஶமஸ்கந்தே
கோவர்தனோத்தாரணம் நாம
பஞ்சவிம்ஶோऽத்யாயஃ.

யஶோதேதி ॥ நிர்வ்ருதாஃ ஸந்துஷ்டாஃ । யதாயதோசிதம் பரிரம்பணாதிபிஃ ஸ்நேஹம் உபஜஹ்ருஃ । ஆஶிஷஃ ஶ்ரேஷ்டானா ॥௩௧॥௩௨॥ தத இதி ॥ ததோ கோபயுவதிஸ்த்ரீணாம் அஸ்ய க்ருஷ்ணஸ்ய ததாவிதானி கோவர்தனோத்தாரணாதிரூபாணி க்ருதானி கர்மாணி காயந்த்யஃ ஈயுஃ யயுஃ । கதம்பூதாஃ ஸர்வம் ப்ரேம்ணா ஹ்ருதிஸ்ப்ருஶந்தி ஹ்ருதிஸ்ப்ருஶஃ யத்வா ॥ கதம்பூதஸ்ய । ப்ரேம்ணைவ தாஸாம் ஹ்ருதிஸ்ப்ருஶதீதி ஹ்ருதிஸ்ப்ருக் தஸ்ய ॥௩௩॥

இதி ஶ்ரீபாவார்த்ததீபிகாயாம் பஞ்சவிம்ஶோऽத்யாயஃ.

பலவான்களுக்குள் சிரேஷ்டரான பலராமர் நந்தகோபர் ரோகிணி யசோதை முதலானவர்களும் சிநேகத்துடனும் பயத்துடனும் கிருஷ்ணபகவானைக் கட்டிக்கொண்டு ஆசீர்வதித்தார்கள். (௩௦)

அப்பொழுது ஆகாயத்தில் தேவகணங்கள் சித்தர்கள் சாத்தியர்கள் கந்தருவர்கள் சாரணர்கள் முதலியவர்களும் கிரம்ப சந்தோஷங்கொண்டு துதித்து புட்பங்களைவருஷித்து சங்க வாத்தியம் துந்துபி வாத்தியம் முழங்க கந்தருவர்கள் பாடவும் தும்புரு நாரதர் வீணை முதலியவைகள் வாசிக்கவும் ஆரவாரித்தார்கள். (௩௧-௩௨)

அரசனே! பிறகு அன்புள்ள கோபர்கள் சூழ கிருஷ்ணபகவான் பலராமருடன் கோகுலத்தை யடைந்தார். கோபிகைகளும் கிருஷ்ணபகவானது சரித்திரங்களைப்பாடிக்கொண்டும் கிருஷ்ணபகவான் யாவருக்குமேலானவனென்று மனதில் தியானித்துக்கொண்டும் கோகுலஞ்சென்றார்கள். (௩௩)

26-வது அத்தியாயம்.
முற்றிற்று.

॥ 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑍇 ।
𑌅𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍁𑌸𑍍𑌸𑌮𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௧॥
𑌬𑌾𑌲𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍈 ।
𑌕𑌥𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௨॥
𑌯𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌹𑌾𑌯𑌨𑍋 𑌬𑌾𑌲𑌃 𑌕𑌰𑍇𑌣𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 ।
𑌕𑌥𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌦𑍍𑌗𑌿𑌰𑌿𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌗𑌜𑌰𑌾𑌡𑌿𑌵 ॥ ॥௩॥
𑌤𑍋𑌕𑍇𑌨𑌾𑌮𑍀𑌲𑌿𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌪𑍂𑌤𑌨𑌾𑌯𑌾 𑌮𑌹𑍌𑌜𑌸𑌃 ।
𑌪𑍀𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑍇𑌵 𑌵𑌯𑌸𑍍𑌤𑌨𑍋𑌃 ॥ ॥௪॥

𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌗𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌬𑍋𑌧𑌯𑌤𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௧॥ 𑌅𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌯𑌦𑍂𑌚𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌹—𑌬𑌾𑌲𑌕𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌹𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌹𑌮𑍍 ॥௨॥ 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌹𑌾𑌯𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌗𑌜𑌰𑌾𑌡𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌗𑌜 𑌇𑌵 ॥௩॥ 𑌤𑍋𑌕𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌹𑍌𑌜𑌸𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌃 𑌸𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌪𑍀𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௪॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌨𑌵𑌾𑌯𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌹𑍃𑌤𑌕𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 । 𑌉𑌦𑌕𑍍 𑌉𑌦𑌯𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌣𑌳 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵

26-வது அத்தியாயம்

சுகர்கூறுகிறார்.

கிருஷ்ணபகவானுடைய மகிமையை யறியாதவர்களான நேயர்கள், அவருடைய ஆச்சரியமான பலவித காரியங்களைப்பார்த்து நந்தகோபரிடஞ்சென்று வினவினார்கள். (க)

இவ்விதம் ஆச்சரியகரமான காரியங்களைச்செய்த பாலகனுக்கு தனக்குத்தகா கிராமங்களில் பிறப்புமுதலானவை ஏற்பட்டதன் காரணமென்ன? ஏழு வயதுள்ள இக்குழந்தை ஒருகையால் விளையாட்டாக கோவர்த்தனக்கிரியை, யானையானது தாமரைப்புட்பத்தை யெடுத்து வைத்துக் கொள்வதுபோல எப்படிச்சுமந்து தாங்குகிறார்? (௩)

மகாபலமுள்ள பூதனையென்கிற ராட்சசியினுடைய ஸ்தனங்களை, காலமானது தேகத்தின்வயதைக் குறைப்பதுபோல, பிராணனுடன் இக்குழந்தை கண்ணைமூடிக்கொண்டு எவ்விதம் சாப்பிட்டது? (௪)

[illegible]
[illegible] ||௫||

[illegible]
[illegible] ||௬||

[illegible]
[illegible] ||௭||

[illegible]
[illegible] ||௮||

[illegible]
[illegible] ||௯||

[illegible]

இக்குழந்தை மூன்றுமாதகாலத்தில் தொட்டிலில் கண்வளரும்போழுது, அழுதுகொண்டே தனக்கு மேலாக தொங்கும் சகடத்தைக் குதிகாலால் மேலே உதைத்து கவிழ்ந்து விடும்படி எவ்விதம் தள்ளிற்று? (௫)

ஒரு வயதுப்பிள்ளையா யிருக்குங்காலத்தில், திரிணாவர்த்தன் என்கிற அசுரன் தன்னை ஆகாயமார்க்கமாகக் கொண்டுபோகும்பொழுது, அவன்கழுத்தைப் பிசைந்து கொன்றுவிட்டதெப்படி? (௬)

ஒரு சமயத்தில் வெண்ணெயைத் திருடினனென்று, தன்தாயினால் உரலில்கட்டப்பட்ட இக்குழந்தை அவ்விதமாகவே இருமருதமரங்களின் நடுவிற் சென்று கைகளினால் அவைகளை விழச்செய்தது எவ்விதம். (௭)

இடப் பிள்ளைகள் சூழ பலராமருடன் கன்றுகளைக் காட்டில்மேய்த்துக் கொண்டிருந்த இக்குழந்தை தன்னைக் கொல்ல கோபவேடந்தரித்து வந்த ஒரு அசுரனை இருகைகளால் மூக்கைப் பிடித்துக் கிழித்தது எவ்விதம்? (௮)

தன்னைக் கொல்ல வேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் கன்று வேடந் தரித்து, கன்றுகளுக்குள் புகுந்து அவைகளுடன் போய்க் கொண்டிருக்கும் வத்ஸாசுரனைக் காலைப்பிடித்து விளாமரத்தின் மீது விளையாட்டாக எறிய அவனுடன் மரங்களும் விழுந்தது எப்படி? (௯)

ஹத்வா ராஸபதைதேயம் பாலஸ்யாஸ்ய பலாந்வித: |
வந்யம் தாலவநம் க்ஷேமம் பரிபக்வபலாந்விதம் || ||௧௦||

ப்ரலம்பம் காதயித்வோக்ரம் பலேந பலஶாலிநா |
அபீதாவயத்வ்ரஜவாஸிநோ கோபாம்ஸ்த்ராணப்ரவர்த்தித: || ||௧௧||

ஆஶீவிஷதமாஹீந்த்ரம் தமித்வா விமலம் ஹ்ரதாத் |
ப்ரஸஹ்யோத்தாரிதோ யேந நாகோ விக்ரீடிதோ ஹ்ரதாத் ||௧௨||

த்வத்ஸுதஸ்ய நந்தகோபஸ்ய ஸர்வேஷாம் நோ வ்ரஜௌகஸாம் |
நந்தே தநயே ஸ்நேஹ தஸ்யாபத்யே ஸ்வதத: கதம் || ||௧௩||

க்வ ஸப்தஹாயநோ பாலோ க்வ ஶைலோத்தரணம் மஹத் |
ததோ நோ ஜாயதே ஶங்கா வ்ரஜநாத தவாத்மஜே || ||௧௪||

வேஷம்ஶிம்பாஹ்மஸ்யா உபதோ கதமேவாடயது ||அ||௧௧|| ஆஶீவிஷதமேதி||
ஆஶீவிஷதம: அதிக்ரூரவிஷஸ்தாவராஹீந்த்ரம் ||௧௨|| த்வத்ஸுதஜ இதி||
ஸ்வதத்திக: ஸ்வாபாவிக:| கதமிதி கிம் ஸர்வேஷாமபி ஸ்நேஹாதிஶய ||௧௩||
உக்தமேவ அதிவிஸ்மயேநாபி நயேந வதந்தி| க்வ ஸப்தஹாயந இதி ||௧௪|| ப்ராக்
ஶ்ருதமேவ மஹாவாக்யம் தத்புரி த்ருவபரிஶீலநேந நிவ்ருத்தாவஸம்பாவ
நஸ்ய நதஸ்ய க்ருஷ்ணதத்த்வாவபோதகாஜாதா | ஸஹஜா நீதேநைவ வாக்ய ந

மகாபலமுள்ள இக்குழந்தை கழுதைவேடந் தரித்து, தன்னுடைய பந்துக்களுடன் தன்னைக் கொல்ல வந்த அசுரன் முதலியவர்களைக் கொன்று பழுத்த பழங்களையுடைய பனந்தோப்புக்கு க்ஷேமத்தை யுண்டாக்கினது எவ்விதம் ? (௰)

மகாபலசாலியான பலராமரைக்கொண்டு பிரலம்பனென்கிற அசுரனைக் கொன்று, அதன்பிறகு காட்டுத்தீயி லகப்பட்ட பசுக்களையும் கோபர்களையும் காப்பாற்றினது எவ்விதம்? (௧௧)

காளகடம்போன்ற விஷமுடைய காளிங்கனென்கிற சர்ப்பத்தை மதம் நீங்க அடக்கி,யமுனை மடுவினின்றும் வெளியேறச்செய்து,யமுனாநதியின் ஜலத்தின்விஷத்தைப் போக்கடித்தது எவ்விதம்? (௧௨)

நந்தகோபரே! கோகுலத்தில் வசிக்கும் யாவருக்கும், உம்முடைய பிள்ளையாகிய கிருஷ்ணபகவானிடத்திலும், அவருக்கு எங்களிடத்திலும் இயற்கையாக பரஸ்பரம் பிரியம் உண்டானதெவ்விதம்? (௧௩)

கோகுலாதிபதியே! ஏழுவயதுள்ள உம்முடைய குழந்தை இப்பெரிதான கோவர்த்தன மலையைச் சுமந்தது எவ்வளவு பெரிய காரியம் ஆகையால் உம்முடைய பிள்ளையின்மீது எங்களுக்கு ஓர்சங்கை உண்டாகிறது (௧௪)

॥𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃॥

𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍇 𑌵𑌚𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑍁 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾 𑌚 𑌵𑍋𑌽𑌰𑍍𑌭𑌕𑍇 ।
𑌏𑌨𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌗𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌮𑍇 𑌯𑌦𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹॥ ॥௧௫॥

𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌕𑌿𑌲𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌯𑌗𑌂 𑌤𑌨𑍂𑌃 ।
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍀𑌤 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌃 ॥ ॥௧௬॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌯𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇॥ ॥௧௭॥

𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇।
𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌨𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌃॥ ॥௧௮॥

𑌏𑌷 𑌵𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌆𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌦𑍍𑌗𑍋𑌪𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 ।
𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍂𑌯𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑍍𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌥॥ ॥௧௯॥

𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌪𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌦𑌸𑍍𑌯𑍁𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌅𑌰𑌾𑌜𑌕𑍇 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌜𑌿𑌗𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯𑍂𑌨𑍍𑌸𑌮𑍇𑌧𑌿𑌤𑌾𑌃॥ ॥௨௦॥

𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿॥௧௫॥௨௧॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁

நந்தர் கூறுகிறார்.

கோபர்களே! என்மகனிடத்தில் உண்டாயிருக்கும் உங்கள்சங்கைகள் நிவர்த்தியாகும்படி சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள், முன் கர்கமகா ரிஷியானவர் என்பிள்ளையை உத்தேசித்து வருமாறு கூறினார். (௧௫)

ஒவ்வொரு யுகத்திலும் அவதாரஞ்செய்யும் இக்கிருஷ்ணபகவானுக்கு கிரேதாயுகத்தில் வெண்மை நிறமும், திரேதாயுகத்தில் சிகப்புநிறமும், துவாபர யுகத்தில் மஞ்சள்நிறமும் ஏற்பட்டு இக்கலியுகத்தில் கறுப்புநிறம் அமைந்துள்ளது. (௧௬)

உன்குமாரன் முன்வாசுதேவருக்குப் புத்திரனுக அவதரித்தான். அதனால் வாசுதேவரென்று தெரிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். (௧௭)

இவ்விதம் உன்பிள்ளைக்கு, குணங்களும் தர்மங்களுக்குத் தக்க பலபேர்களும் ஏற்பட்டிருப்பதை நான்அறிவேன். சாதாரணமனிதர் அறியார். (௧௮)

இக்குழந்தை கோபர்களுக்கும் கோகுலத்திற்கும் ஆநந்தத்தைச் செய்வதுமன்றி அதிக மங்களத்தையுங் கொடுக்கும் இக்குழந்தையால் நீங்கள் சீக்கிரத்தில் அநேக தீங்குகளிலிருந்தும் நீங்குவீர்கள். (௧௯)

நந்தகோபரே! முன் காலத்தில் அரசனில்லாத தேசத்தில் திருடர்களால் உபத்திரவத்தை யடைந்த ஸாதுக்கள் இவனாலே காக்கப்பட்டு திருடர்களுடைய கூட்டத்தை ஜயித்தார்கள். (௨௦)

𑌯 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 ।
𑌨𑌾𑌰𑌯𑍋𑌽𑌭𑌿𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ॥ ॥௨௧॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑌮𑍋 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌨 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌃 ॥ ॥௨௨॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌗𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌗𑌤𑍇 ।
𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥ ॥௨௩॥

𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌗𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌃 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃
𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌰𑍍𑌚𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌚 𑌗𑌤𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌾𑌃 ॥ ॥௨௪॥

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥ ௨௨ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌗𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌗𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑌯𑌾 𑌅𑌸𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌇𑌮𑌾𑌨𑍀 𑌇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௨௩ ॥ ௨௪ ॥ 𑌗𑍋𑌪𑌭𑍂𑌪𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌸𑌪𑌰𑌿𑌕𑌰𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌿𑌤𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌦𑍇𑌵 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑌵𑍇𑌨 𑌯𑌾 𑌰𑍁𑌟𑍍 𑌤𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌸𑌤𑌿 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌮𑍇𑌘𑌾𑌶𑌨𑌿𑌜𑌶𑌿𑌲𑌾𑌕𑌰𑌾𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑌾𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌪𑌶𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑍀 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌯𑌨𑍍 𑌹𑌸𑌨𑍍. 𑌪𑍍𑌰𑍌𑌢𑌿𑌮𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍇𑌰𑍁𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑍍𑌯 𑌅𑌬𑌲𑌃 𑌬𑌾𑌲𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍋𑌯𑍁𑌚𑍍𑌛𑌿𑌲𑍀𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌏𑌕𑍇𑌨𑌕𑌰𑍇𑌣 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌚𑍍𑌚 𑌦𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌃 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌮𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌲𑍀𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌦𑌭𑌿𑌤𑍍 𑌗𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿

சிரேஷ்டர்களான எந்த மனிதர்கள் இவரிடத்தில் பக்தியைச் செய்கிறார்களோ அவர்களை, அசுரர்கள் விஷ்ணு பக்ஷத்தவர்களை அவமதிக்க முடியாதது போல் சத்துருக்கள் அவமதிக்க முடியாது. (௨௧)

ஏ நந்தகோபரே! உமது புத்திரன் சம்பத்து கீர்த்தி மகிமை இவைகளில் நாராயண மூர்த்திக்கு ஒப்பாக விருக்கிறபடியால் அவருடைய செய்கைகளில் ஆச்சரியமில்லை. (௨௨

இவ்விதம் உறுதியாக கர்காசாரியார் நேரில் எனக்குக் கட்டளையிட்டுத் தன் வீடு சென்ற பிறகு யாவருக்கும் நன்மையைச் செய்கின்ற கிருஷ்ணனை ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியின் அம்சமென்றே நினைக்கிறேன். (௨௩)

கர்காசாரியருடைய ஆக்ஞை இவ்விதமென்று நந்தகோபர் சொல்லக் கேட்ட கோபர்கள் மஹா தேஜஸுள்ள ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய சாமர்த்தியத்தையும் மகிமையையும் நேரில் பார்த்து சந்தோஷமடைந்து தங்களுடைய சந்தேகமொழிந்து கிருஷ்ணனையும் நந்தகோபரையும் பூஜித்தார்கள். (௨௪)

देवे वर्षति यज्ञविप्लवरुषा वज्राश्मवर्षानिलैः
सीदत्पालपशुस्त्रि आत्मशरणं दृष्ट्वानुकम्प्युत्स्मयन् ।
उत्पाट्यैककरेण शैलमबलो लीलोच्छिलीन्ध्रं यथा
बिभ्रद्गोष्ठमपान्महेन्द्रमदभित् प्रीयान्न इन्द्रो गवाम्॥ ॥२५॥

इति श्रीभागवते

दशमस्कन्धे

षड्विंशोऽध्यायः.

एवं भूतः श्रीकृष्णः नः प्रीयात् प्रीयतामिति॥ "षड्विंशे दशमे व्यक्तः षड्विंशो दशमो हरिः । व्यनक्ति पञ्चविंशं तं चतुर्विंशतितः पृथक् । श्रीधरीयोऽयं श्लोकः॥ सव्याख्यः ॥ दशमस्कन्धे षड्विंशतितमाध्याये षड्विंशतितमात्मकः दशलक्षणलक्षितः हरिः चतुर्विंशतितत्त्वापेक्षया पृथक् जीवसंज्ञं पञ्चविंशं व्यनक्ति॥

इति भावार्थदीपिकायां षड्विंशोऽध्यायः

தன் யாகத்தைக்கெடுத்த நிமித்தம் இந்திரன் கோகுலத்திலிருந்த பசுக்கள் பாலர்கள், கோபர்கள், கோபஸ்திரீகள் யாவரும் வருந்த வச்சிரக்கல்லுக் கொப்பான மழை பொழியும்படி செய்யவே அதைப் பொறுக்க மாட்டாமல் தன்னைச் சரணமடைந்த அவர்கள்மேலிரக்கங்கொண்டுசிரித்துச் சிறுபிள்ளைகள் காளானை கொடைபிடிப்பதுபோல் கோவர்த்தன கிரியை ஒருகையாலெடுத்துக் கொடையாகப் பிடித்து கோகுலத்தை ரக்ஷித்தவரும் இந்திரன் மதத்தை அடக்கினவரும் கோக்களுக்கு இந்திரருமான கிருஷ்ணபகவான் நமதுபேரில் பிரியம் கொள்ளட்டும். (௨௫)

26-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

॥ सप्तविंशाध्याय प्रारम्भः ॥

॥ श्री शुकः ॥

गोवर्धने धृते शैले आसाराद्रक्षिते व्रजे ।
गोलोकादाव्रजत्कृष्णं सुरभिः शक्र एव च ॥ ॥१॥
विविक्त उपसंगम्य व्रीडितः कृतहेलनः ।
पस्पर्श पादयोरेनं किरीटेनार्कवर्चसा ॥ ॥२॥
दृष्टश्रुतानुभावोऽस्य कृष्णस्यामिततेजसः ।
नष्टत्रिलोकेशमद इदमाह कृताञ्जलिः ॥ ॥३॥

सप्तविंशे तदागस्कस्य कृष्णस्य प्रसादनं परम्।
वर्ण्यते सुरभीन्द्राभ्यामभिषेकमहोत्सवः॥

गोवर्धनेति ॥ गोवर्धने धृते शैल इति शक्रस्य भये नागमने हेतुः। आसाराद्रक्षिते व्रज इति सुरभेरागमने हेतुः ॥१॥ तत्रेन्द्रः आगत्य किं कृतवांस्तदाह—विविक्त इत्यादिना॥ कृता हेलनः कृतापराधः अत एव व्रीडितः प्राप्तलज्जः ॥ विविक्त इति॥ विविक्ते एकान्ते पादयोः पतनं पस्पर्श नमश्चकार ॥२॥ दृष्टेति ॥ अस्य श्रीकृष्णस्य श्रुतस्तावदनुभावस्य श्रुतानुभावः दृष्टः श्रुतानुभावो येन स तथा नष्टः त्रिलोकेशोऽहमिति मदो यस्य सः॥३॥ तत्र [illegible] क्षमस्वेति वक्तव्ये तावदपराधो नास्त्येव [illegible] [illegible] [illegible]—विशुद्धसत्त्वमिति ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥

27-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாகப்பிடித்து, மகத்தான மழையினு லுண்டான ஆபத்திலிருந்து, கோகுலத்தை ரக்ஷித்தகிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து இந்திரன் தன்கருவத்தைவிட்டு வெட்கமடைந்து; அவர் தனியாயிருக்கும் சமையத்தில் சூரியனைப்போல் பிரகாசிக்கும் தன்கிரீடம் அவர்திருவடியில் படும்படி நமஸ்கரித்தான். (க-௨)

மகாதேஜஸோடுகூடிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய மகிமைகளைக்கேட்டும (இப்பொழுது) நேரில் பார்த்தும் இந்திரன்தான் திரிலோகாதிபதியென்கிற கர்வமடங்கி, அஞ்சலி பந்தம் செய்துகொண்டு பின்வருமாறு துதிக்கிறான். (௩

॥ இந்த்ர: ॥

விஶுத்தஸத்த்வம் தவ தாம ஶாந்தம்
தபோமயம் த்வஸ்தரஜஸ்தமஸ்கம் ।
மாயாமயோऽயம் குணஸம்ப்ரவாஹோ
ந வித்யதே தேऽக்ரஹணாநுபந்த: ॥ ॥௪॥

குதோ நு தத்தேதவ ஈஶ தத்க்ருதா
லோபாதயோ யேऽபுதலிங்கபாவா: ।
ததாபி தண்டம் பகவாந் பிபர்தி
தர்மஸ்ய குப்த்யை கலநிக்ரஹாய ॥ ॥௫॥

பிதா குருஸ்த்வம் ஜகதாமதீஶோ
துரத்யய: கால உபாத்ததண்ட: ।
ஹிதாய ஸ்வேச்சாதநுபி: ஸமீஹஸே
மாநம் விதுந்வந் ஜகதீஶமாநிநாம் ॥ ॥௬॥

அஜ்ஞாநஸம்பந்தோ நாஸ்தி ॥௪॥ யதா அஜ்ஞாநதத்க்ருததேஹஸம்பந்தௌ ந ஸ்த: । ததா தத்க்ருதாநாம் லோபாதீநாம் கா வார்தேத்யாஹ — குத இதி । தத்க்ருதா: தேஹஸம்பந்தக்ருதா: தத்தேதவ: அஜ்ஞாநஸ்ய தேஹஸ்ய ச ஹேதவ: । நந்வஜ்ஞாநிநாமபி தேஷ்வப்யந்தே அத ஆஹ — அபுதலிங்கபாவா: அஜ்ஞாநிநாம் லிங்கா: । யாவத்ப்ராமாணிகத்வம் தாவதஜ்ஞாநித்வமேவ ஜ்ஞாநித்வம் நவிஷ்டமித்யர்த்த: । லோபாத்யபாவேபி தண்டநம் மாதம்ஸாயஸ்தித்யாஹ — ததாபீதி ॥௫॥ நந்வஸ்மாகமேவ ஈத்ருஶம் பாவபாத்ரஸ்ய காலஶக்தி: கிம் வா காரணம் கோபாதம்ப: ஶ்ரீயாக்ருதஸ்தத்ராஹ — பிதேதி । ஜகதாம் । குருர்விதா । ஜநக: பாப-

---

இந்திரன் துதி.

ஏ பகவன்! உமது சொரூபம் சுத்தமான சத்துவகுணமுள்ளதாயும் ஞானமயமாயும் ரஜஸ், தமஸ் முதலியவைகளை நீக்குவதுமாயிருப்பதால், மாயாமயமாயும் திரிகுணப்பிரவாகத்தால் ஏற்பட்டதுமான அக்ஞானனுபந்தமானது உமக்குக்கிடையாது. (௪)

ஆகையால் அக்ஞானத்தாலுண்டாவதும் அக்ஞானிகளுக்கு இயற்கையில் ஏற்படுவதுமான லோபம் முதலியவைகள் உமக்கு எவ்விதமாய் ஏற்படும்? ஆயினும் நீர் சிக்ஷைபை வகித்துவருவது துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலன நிமித்தமே. (௫)

நீர் உலகங்களுக்குத் தந்தையாயும் நல்வழியுபதேசிக்கும் குருவாயும் எல்லாவற்றையும் அடக்கியாளும் நியந்தாவாயுமிருந்து தக்கசமயத்தில் தடுக்கமுடியாத சிக்ஷையைச்செய்ய விருப்பங்கொண்டிருப்பது லோகபாலகர்களுடைய கர்வத்தையடக்கி அவர்களுக்கு நன்மைசெய்வதன் பொருட்டேயாம். (௬)

யே மத்விதாஜ்ஞா ஜகதீஶமானின—
ஸ்த்வாம் வீக்ஷ்ய காலேऽபயமாஶு தன்மதம் ।
ஹித்வார்யமார்கம் ப்ரபஜந்த்யபஸ்மயா
ஈஹா கலானாமபி தேऽனுஶாஸனம் ॥ ॥எ॥

ஸ த்வம் மமைஶ்வர்யமதப்லுதஸ்ய
க்ருதாகஸஸ்தேऽவிதுஷ: ப்ரபாவம் ।
க்ஷந்தும் ப்ரபோऽதார்ஹஸி மூடசேதஸோ
மைவம் புனர்பூன்மதிரீஶ மேऽஸதீ ॥ ॥அ॥

தவாவதாரோऽயமதோக்ஷஜேஹ
ஸ்வயம்பராணாமுருபாரஜன்மனாம் ।
சமூபதீனாமபவாய தேவ
பவாய யுஷ்மச்சரணானுவர்தினாம் ॥ ॥கூ॥

[illegible] நவசேஷ்டா அபீஶ: நியந்தா ஜகத்ஸம்பயாரணே ஹேதுத்வம் காம காம: ஸர்வஸ்ய: தஸ்மாத்வாத்ஸம்ஸோ ஹிதாய கல்யாணாய ஸேவாதநபி: ஶ்ரீமாவதாரை: ஸ்தீஹஸே । தவஸ்தீஹாஶ்ரீரேவ । ஜகதீஶமானினாம் ஸதாம் மானயதிநந்தித்வயர்த: ॥ கூ ॥ மயைதந்நீத்யதாஹ—யே இதி ॥ மத்விதாஸ்தே அஜ்ஞாஶ்ச அதோ ஜகதீஶமானின: காலே பயகாலேऽபி யதா அபுனைவாதி வ்யதேத காமபயம் பயமபநயந்தம் வீக்ஷ்ய ஶீக்ரம் தன்மதம் ஜகதீஶோऽஹமிதி மதம் ஹித்வா விகதகர்வா: ஸந்த: ஆர்யமார்கம் பக்திலக்ஷணம் ப்ரபஜந்தி । அதஸ்த்வம் கலானாமபி ஶாஸனம் மங்களதர்ய: ॥எ॥ ஏவம் பகவத்ப்ரபாவம் அவிதுஷா ஆத்மனோऽபராதம் க்ஷமாபயதி — ஸ த்வமிதி ॥ ஏவம் பூதா அஸதீதி மே புனர்மா பூதிதி ப்ரார்தனா ॥அ॥ மமா

அக்ஞானிகளாகிய என்னைப்போன்ற லோகபாலகர்களுடைய கர்வத்தை யடக்கிவருவதால், நாங்கள் கர்வமொழிந்து நல்வழி சென்று உமதிடத்தில் பக்திசெலுத்திப் பணியும்படியாகிறது அப்படிச்செய்யும் உமதுவிருப்பமே துஷ்டர்களுடைய சிக்ஷை. (எ)

ஏ பிரபோ! ஐசுவரியமத்தில் மூழ்கிக் குற்றம் செய்தவனும், உமது பிரபாவத்தை அறியாதவனும் புத்தியீனனுமான என்பிழையை நீர் பொறுத்து, இனி இவ்விதமான கெட்டபுத்தி எனக்குண்டாகாவண்ணம் அனுக்கிரகம்செய்தருளும். (அ)

ஏ அதோக்ஷஜ! உலகத்துக்குப் பாரத்தைக்கொடுக்கிறவராயும் தாங்களே உலகததுக்குப் பாரமாயுமிருக்கிற லோகபாலகர்களைச் சிக்ஷிப்பதற்காகவும் உமதுபாத பஜனம்பண்ணும் பக்தர்களுக்கு மங்களமுண்டாவதற்காகவும் நீர் அவதரிக்கிறீர். (கூ

நமஸ்துப்⁴யம் ப⁴க³வதே புருஷாய மஹாத்மநே ।
வாஸுதே³வாய க்ருஷ்ணாய ஸாத்வதாம் பதயே நம: ॥ ॥௧௦॥
ஸ்வச்ச²ந்தோ³பாத்ததே³ஹாய விஶுத்³த⁴ஜ்ஞாநமூர்தயே ।
ஸர்வஸ்மை ஸர்வபீ³ஜாய ஸர்வபூ⁴தாத்மநே நம: ॥ ॥௧௧॥
மயேத³ம் ப⁴க³வந் கோ³ஷ்ட²நாஶாயாஸாரவாயுபி⁴: ।
சேஷ்டிதம் விஹதே யஜ்ஞே மாநிநா தீவ்ரமந்யுநா ॥ ॥௧௨॥
த்வயேஶாநுக்³ருஹீதோऽஸ்மி த்⁴வஸ்தஸ்தம்போ⁴ வ்ருதோ²த்³யம: ।
ஈஶ்வரம் கு³ருமாத்மாநம் த்வாமஹம் ஶரணம் க³த: ॥ ॥௧௩॥

நமஸ்காராய: கத²ம் க்ஷந்தவ்ய இதி வேத³தஸ்தூஹ — நம இதி ॥ ஹே ஸர்வாக்ஷஜ ஜ்ஞாநவதீநாம் ஸர்வஸ்வ பா⁴வோஹநாநாம் பரமஸ்ய உபாஸநாநாம் உபாஸநாநாம் ப³ஹூநாம் ஹாரணாநாம் ஜந்மநஸ்த்ஸ்வேஷு| ஸம்ப⁴வாய நாஶாய ப⁴ஸ்த்ரூபணவேவிநாம் த்³ரு ப⁴வாய உத்³ப⁴வாய ஸம்ஹாராய ஸ்தி²திஸ்வஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யம் தா வஶாயிநோவி க்ஷந்தவ்யஜதிஹாஸ:॥௧॥ க்ஷமாபய நமஸ்குர்வந்நாஹ — நம இதி॥ துப்⁴யம் ப⁴க³வதே க்ருஷ்ணாய நம:| புருஷாய ஸர்வாந்தர்யாமிணே மஹாத்மநே ஸம்ஸ்தஸ்வஸ்வரூபி ஸ்வரூபிணாய | ஸாத்வத: வாஸுதே³வாய ஸர்வநிவாஸாய ஸாத்வதாம் யாத³வாநாம் பதயே நம:॥௧௦॥ ஸர்வகிரஹாம்யாத³வ:| தத்ராஹ — ஸ்வச்ச²ந்தே³தி॥ ஸ்வச்ச²ந்தோ³பாத்ததே³ஹாய ஸ்வேச்சா²ம் ஹஸ்தாநாம் ஸம்தே³ஹஜஸ்வ்யா ஸ்வீக்ருததே³ஹாய| தத்ராவிவிஶுத்³த⁴ம் ஜ்ஞாநமேவ மூர்திர்யஸ்ய தஸ்மை| ஸர்வஸ்மை பா ஸர்வரூபாய|ஸர்வஸ்மை கத²: ஸர்வபீ³ஜாய காரணாய ஸர்வஸ்வ ஸர்வபூ⁴தாத்மநே நம இதி॥௧௧॥ க்ருதாபராத⁴ம் ஆத்மநோऽபராத⁴ம் நிவேத³யதி॥ மயேதி॥ ஆஸாரவாயுபி⁴: கோ³ஷ்ட²நாஶாய மயேத³ம் க்ருத்யம் விசேஷ்டிதம் க்ருதமிதி॥

பகவானுயும் புருஷோத்தமராயும் மகாத்மாவாயும சாத்வத்பதியுமான வசுதேவ புத்திரராகிய உம்மை நமஸ்கரிக்கிறேன். (௰)

தாம் இச்சித்தபடி பலவிதமான தேகத்தையெடுத்துக்கொள்ள சக்தி வாய்ந்தவராயும் சுத்தஞானசொரூபராயும் சர்வபூதசொரூபராயும் சமஸ்தகாரணபூதருமாயுமிருக்கிற உம்மை நமஸ்கரிக்கிறேன். (௧௧)

ஏ பகவன்! வழக்கமாய் எனக்குத்திருப்தி யுண்டாக்கும்பொருட்டு ஏற்பட்ட யாகங்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் தடைபட்ட நிமித்தம், மானியா எனக்குக் கோபமுண்டாய் மழையாலும் காற்றினாலும் கோகுலத்தை அழித்துவிடவேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் மிக்க தொந்தரை யுண்டாக்கினேன். (௧௨)

இப்போது நான்செய்தபுண்ணியவசத்தால், என் கருவத்தையடக்கி என் கெட்டஎண்ணம் நிறைவேறாமற்செய்து எனக்குஅனுக்கிரகம் செய்தீர். ஆகையால் எனக்குக் குருவாயும் ஈசுவரனுயும் ஆத்மாவுவாயுமிருக்கிற உம்மைச் சரணமாக அடைந்தேன். (௧௩)

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌮𑌘𑌵𑌤𑌾 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌮𑍇𑌘𑌗𑌂𑌭𑍀𑌰𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ॥௧௪॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌮𑌯𑌾 𑌤𑍇𑌽𑌕𑌾𑌰𑌿 𑌮𑌘𑌵𑌨𑍍 𑌮𑌖𑌭𑌂𑌗𑍋𑌽𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌤𑌾 ।
𑌮𑌦𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ॥ ॥௧௫॥
𑌮𑌾𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌾𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌤𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ॥ ॥௧௬॥
𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌰 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍇𑌽𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌥𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥ ॥௧௭॥
𑌅𑌥𑌾𑌹 𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌭𑌿𑌵𑌂𑌦𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌤𑌾𑌨𑍈𑌰𑍁𑌪𑌾𑌮𑌂𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌪𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ ॥௧௮॥

௧௨॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌹𑍋𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌮𑌖𑌯𑌾𑌗𑌮𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍। 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌮𑌦𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥௧௩॥௧௪॥ 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹—𑌮𑌯𑍇𑌤𑌿॥ 𑌦𑍃𑌪𑍍𑌤𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃॥ ௧௫॥௧௬॥ 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌵𑌃 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌣𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌭𑌞𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑌥𑍈𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌹—𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌥𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃॥௧௭॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿॥ 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌤𑌾𑌨𑍈𑌰𑍍𑌗𑍋𑌭𑌿𑌃

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் மன்னிப்புக்கேட்ட இந்திரனைப் புன்சிரிப்போடு பார்த்து கிருஷ்ணபகவான் மேகசப்தம்போல் கம்பீரமாய்க் கூறுகிறார். (௧௪)

கிருஷ்ணபகவான் கூறுகிறார்.

ஏ பகவன்! சொர்க்கலோகாதிபதி யென்கிற கருவமொழிந்து என்னை எப்பொழுதும் தியானிக்கும் அனுக்கிரகம் நீ யடையும்பொருட்டும் நானே உன் திருப்திக்காகச் செய்யப்படும் யாகத்தைத் தடுத்தேன். (௧௫)

ஐசுவரிய முதலிய சம்பத்தால் கண் கெட்டு அகங்காரமடைந்து நான் தண்டபாணி என்பதை யறியாதவருக்கு அனுக்கிரகம் செய்வதற்காகவே அவர்களை அந்த சம்பத்திலிருந்து விலக்குகிறேன். (௧௬)

ஆகையால் நீங்கள் இனிக் கருவத்தை யடையாமல் அவரவர் அதிகாரத்திலிருந்துகொண்டு என் கட்டளைப்படி நடப்பீர்களானால் உங்களுக்கு க்ஷேமமுண்டாகும். நீ உன்பதிக்கேகுக. (௧௭)

அப்பொழுது பெருந்தன்மையுள்ள காமதேனு தன் வர்க்கத்துடன் கோபரூபியான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானிடம் சென்று வணங்கிக் கூறுகிறது. (௧௮)

‖ 𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌃 ‖

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌂𑌭𑌵 ।
𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌨𑌾𑌥𑍇𑌨 𑌸𑌨𑌾𑌥𑌾 𑌵𑌯𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 ‖ ‖௧௯‖

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑍇 ।
𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌭𑌵 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍇 𑌚 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃 ‖ ‖௨௦‖

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌮𑍇𑌰𑍍𑌭𑌾𑌰𑌾𑌪𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 ‖ ‖௨௧‖

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ‖

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑍁𑌪𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌯𑌸𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌜𑌲𑍈𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾 𑌐𑌰𑌾𑌵𑌤𑌕𑌰𑍋𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍈𑌃 ‖ ‖௨௨‖

𑌸𑌹॥௧௮॥ **𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿**॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌹𑍃𑌤𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌸𑌨𑌾𑌥𑌾𑌃 𑌵𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௯ ॥ **𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿**॥ 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌅𑌤𑌃 𑌹𑍇 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑍇 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌾𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌵॥௨௦॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌭𑌵𑌤𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—**𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿**॥ 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌨𑌨𑍁 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌮𑌹𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍋𑌽𑌸𑍀𑌤𑌿॥௨௧॥ **𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿**॥ 𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌯𑌸𑌾𑌽𑌭𑍍𑌯𑌷𑌿𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾 𑌜𑌲𑍈𑌰𑌭𑍍𑌯𑌷𑌿𑌞𑍍𑌚𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௨௨॥ **𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿**॥ 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌤𑍃𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍃𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌗𑌾𑌃 𑌵𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌾𑌂𑌸𑍍𑌵

காமதேனு கூறுகிறது.

ஏ கிருஷ்ண ! மகா யோகியாயும் விசுவரூபியாவும் சர்வஜகமாயும் சர்வ ஜககர்த்தாவாயும் அவைகளுக்கு நாதனுமான நீரேஎங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட பதவியை கொடுத்தவர். (௧௯)

ஆகையால் எங்களுக்கு நீரே உத்தமமான தெய்வம். இந்திரனும் நீரே ! ஏ ஜகத்பதே சாதுக்களுக்கும் அந்தணர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் கோபர்களுக்கும் க்ஷேமத்தை அருளும். (௨௦)

ஏ பகவன் ! பூபாரம் பொறுக்கமாட்டாமல் வேண்டிக்கொண்ட நிமித்தம் அந்த பூபாரம் நீங்கும் பொருட்டு, அவதரித்த உம்மையே பிர்மதேவன் ஆக்ஞையைவகித்த நாங்கள் எங்களுக்கு இந்திரனுகக்கொண்டு அபிஷேகம் செய்கிறோம். (௨௧)

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் காமதேனு கிருஷ்ணமூர்த்தியை வணங்கிக் கேட்டபிறகு தேவமாதாக்கள், தேவரிஷிகள் இவர்களிடம அனுமதிபெற்ற இந்திரன் ஐராவதத்தின் தும்பிக்கையில் (பொற்குடங்களைக் கொடுத்து ஆகாசகங்கை நீரைக்

इन्द्रः सुरर्षिभिः साकं चोदितो देवमातृभिः ।
अभ्यषिञ्चत दाशार्हं गोविन्द इति चाभ्यधात् ॥ ॥௨௩॥

तत्रागतास्तुम्बुरुनारदादयो
गन्धर्वविद्याधरसिद्धचारणाः ।
जगुर्यशो लोकमलापहं हरेः—
सुराङ्गनाः सन्ननृतुर्मुदान्विताः ॥ ॥௨௪॥

तं तुष्टुवुर्देवनिकायकेतवो
ह्यवाकिरंश्चाद्भुतपुष्पवृष्टिभिः ।
लोकाः परां निर्वृतिमाप्नुवंस्त्रयो
गावस्तदा गामनयन्पयोद्रुताम् ॥ ॥௨௫॥

नानारसौघाः सरितो वृक्षा आसन्मधुस्रवाः ।
अकृष्टपच्यौषधयो गिरयोऽबिभ्रन्नुन्मणीन् ॥ ॥௨௬॥

गां वा इन्द्रत्वं विन्दतीति कृष्णं गोविन्द इत्यभ्यधात् नामकृतवानित्यर्थः ॥௨௩॥௨௪॥ तमिति ॥ देवनिकायेषु केतवः ध्वजस्थानीयाः श्रेष्ठा इत्यर्थः । गावः गां पृथिवीं पयोभिः द्रावितामार्द्रामनयन् आप्लावितवन्त इत्यर्थः ॥
௨௫॥ नानेति ॥ नानारसौघाः क्षीरादिवाहिन्यः अकृष्टपच्याः कृष्टं विनैव पक्वा ओषधयो व्रीह्यादय आसन् । यद्वा अकृष्टपच्या ओषध

கொண்டுவரச் செய்து அத்துடன் காமதேனுவின் பாலைக் கலந்து கிருஷ்ண பகவானிடம் சென்று அவரை ஒரு திவ்விய ஆசனத்தின் மீது எழுந்தருளச் செய்து அவருக்கு அந்த தீர்த்தத்தால் அபிஷேகம் செய்து கோவிந்த னென்னும் திருநாமமிட்டுத் தொழுதான். (௨௨-௨௩)

அத்தருணத்தில் தும்புரு நாரதர் முதலிய தேவமுனிவர்களும் வித்தியா தரர்களும் சித்தசாரணர்களும் அவ்விடம் வந்து உலகத்தின் பாபங்களை நிவர்த் திக்கும் ஹரியின் புகழைப்பாட அப்ஸரஸ்தரீகள் சந்தோஷத்துடன் நர்த்தனம் செய்தார்கள். (௨௪)

பின்னும் பிரதானமான தேவர்கள் நந்தவனத்திலிருந்து புஷ்பமெடுத்து பகவான் மேல் அதை அற்புதமாக வருஷித்து அவரை ஸ்தோத்திரம் செய் தார்கள். மூவுலகமும் பரமானந்த மடைந்தன. அப்பொழுது பசுக்களுக் கெல்லாம் அவைகளுக்குண்டான சந்தோஷ மிகுதியால் பூமி நனையும்படி படியிலிருந்து பால் பெருகிற்று. (௨௫)

அப்பொழுது நதிகளிலெல்லாம் அதி மதுரமான ரஸத்தோடு கலந்த பிர வாகமுண்டாயிற்று. கொடிசெடிமரங்களிலிருக்கும் புஷ்பங்களிலிருந்து தேன் பெருகிற்று. மலைகளிலெல்லாம் உழுது பயிர் செய்யப்படாமலே சகலமான ஓஷதிகளும் உண்டாயின. ரத்நங்களெல்லாம் பிரகாசித்தன. (௨௬

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌽𑌭𑌿𑌷𑌿𑌕𑍍𑌤 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌭𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃 ॥ ௨௭॥
𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑌭𑌿𑌷𑌿𑌚𑍍𑌯 𑌸𑌃 ।
𑌅𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍋 𑌯𑌯𑍌 𑌶𑌕𑍍𑌰𑍋 𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑌮𑍍 ॥ ॥௨௮॥

𑌇𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇

𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌉𑌨𑍍𑌨𑍀𑌯 𑌗𑌹𑍁𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌣𑍀𑌨𑍍 𑌉𑌦 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌨𑌃𑌬𑌿𑌹𑍍𑌰𑌦𑌬𑌿𑌹𑌾𑌰𑌃॥௨௬॥ ॥௨௮॥ 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌵𑌸𑌹𑌿𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌂 𑌗𑌵𑌾𑌦𑍀𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌃 ॥ 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌾𑌵𑍍𑌯𑌪𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌸𑍍𑌤𑌵𑌕𑌃

𑌇𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃॥

ஏ பரிக்ஷித்தே! இம்மாதிரி கிருஷ்ணபகவானுக்கு அபிஷேகம் செய்த மாத்திரத்தில் உலகத்தில் ஒன்றுக்கொன்று நெடுநாளாய் விரோதம் பாராட்டி வந்த சகல பிராணிகளும் ஒன்றுக்கொன்று நேசங்கொண்டு சந்தோஷமடைந்தன. (௨௭)

இவ்விதம் கோக்களுக்கும் கோகுலத்துக்கும் பதியாகக் கிருஷ்ண மூர்த்திக்கு அபிஷேகம் செய்து கோவிந்தரென்ற பெயரையும் கொடுத்து அவரிடம் விடைபெற்று இந்திரன் தேவகந்தர்வர்களுடன் சொர்க்கலோகம் போனான். (௨௮)

27-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

॥ அஷ்டாவிம்ஶாத்யாயப்ராரம்ப: ॥

॥ ஶ்ரீஶுக: ॥

ஏகாதஶ்யாம் நிராஹாரஸ்ஸமப்யர்ச்ய ஜநார்தநம் ।
ஸ்நாதும் நந்தஸ்து காளிந்த்யாம் த்வாதஶ்யாம் ஜலமாவிஶத் ॥ ॥க॥
தம் க்ருஹீத்வாநயத் ப்ருத்யோ வருணஸ்யாஸுரோந்திகம் ।
அவிஜ்ஞாயாஸுரீம் வேலாம் ப்ரவிஷ்டமுதகம் நிஶி ॥ ॥உ॥

॥ ஶ்ரீக்ருஷ்ணஸ்ய வருணலோககமநம் ॥

சுக்ருஶுஸ்தமபஶ்யந்த: க்ருஷ்ண ராமேதி கோபகா: ।
பகவாம்ஸ்ததுபஶ்ருத்ய பிதரம் வருணாஹ்ருதம் ॥
ததந்திகம் கதோ ராஜந் ஸ்வாநாமபயதோ விபு: ॥ ॥௩॥

அஷ்டாவிம்ஶே ததோ நந்தாநயநம் வருணாலயாத் ।
வைகுண்டதர்ஶநம் சாபி கோபாநாமநுவர்ண்யதே ॥
கோபயந் ஸர்வஜ்ஞத்வமஶக்த்யாத்மநஸ்ஸ்வகம் ।
நந்தாநயநத: க்ருஷ்ணோ வருணம் ச வஶேऽநயத் ॥

ஏகாதஶ்யாமிதி ॥ அஸாத்ராயாம் த்வாதஶ்யாம் பாரணாதநாஹ்நி வேஶநாஸுரீம் வேலாமவிஜ்ஞாய அருணோதயாத்பூர்வமேவ ஸாத்வபதி நிஶி உதகம் ப்ரவிஷ்டம் தமநபிஜ்ஞோ வருணஸ்ய ப்ருத்யோ நயதிதி ॥ ததா ஸ்ம்ருதௌ ॥ அஸுராணாம் ஆதஶீம் த்ருஷ்ட்வா நிஶீதாதூர்த்வமேவ ஹி ॥ ஸூர்யோதயாத் க்ரியா ஸர்வா: கர்தவ்யா: ஸ்நாநஸம்பந்நாதிதி ॥ வக்ஷ்யதி ச வருண: ॥ அஜாநதா மாமகேந மூடேநாநதவேதிநா ॥ ॥க॥உ॥ சுக்ருஶுரிதி ॥ ஸ்வாநாம் பகவத்ஸேவகாநாம் அபயத: பாலகேஷு த்வபயம்ததத் ॥ ௩ ॥ ப்ராப்தமிதி ॥

28-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

நந்தகோபர் ஏகாதசிதினத்தில் சுத்த உபவாசமிருந்து ஜனார்த்தனரைப் பூஜித்து மறுநாள் துவாதசி அதிகாலையில் ஸ்நானம் பண்ணுவதற்காக யமுனா நதியில் இறங்கினர். (க)

அப்பொழுது அசுரவேளையாயிருந்தமையால் அதனையறியாமல்ஸ்நானஞ் செய்ய நதியில் இறங்கின நந்தகோபரை வருணனுடைய தூதனாகிய ஒரு அசுரன் பிடித்து தூக்கிக் கொண்டுபோய் வருணன் முன்னிலையில் சேர்த்தான். (உ)

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் வருணலோகம் ஏகுதல்.

நந்தகோபரைக் காணுகதனுல் அவரைச் சேர்ந்த கோபர்கள் ஏ கிருஷ்ணு ஏ ராமா என்று உறக்க அழுசப் பகவான் அதைக் கேட்டதும் நந்தகோபரை வருணன் கொண்டுபோய் விட்டதை யறிந்து நீங்கள் பயப்படவேண்டா மென்று அவர்களுக்குத் தைரியங்கூறி வருணனிடம் சென்ருர். (௩)

प्राप्य वीक्ष्य हृषीकेशं लोकपालः सपर्यया ।
महत्या पूजयित्वाह तद्दर्शनमहोत्सवः ॥ ॥௪॥

॥ वरुणः ॥

अद्य मे निभृतो देहोऽद्यैवार्थोऽधिगतः प्रभो ।
त्वत्पादभाजो भगवन्नवापुः पारमध्वनः ॥ ॥௫॥

नमस्तुभ्यं भगवते ब्रह्मणे परमात्मने ।
न यत्र श्रूयते माया लोकसृष्टिविकल्पना ॥ ॥௬॥

अजानता मामकेन मूढेनाकार्यवेदिना ।
आनीतोऽयं तव पिता तद्भवान्क्षन्तुमर्हसि ॥ ॥௭॥

पितैष ते य आनीतो [illegible] ।
गोविन्द नीयतामेष पिता ते [illegible] ॥ ॥௮॥

सपर्यया पूजया ॥௪॥ अद्येति ॥ अद्यैवाधुनैव मे देहो निभृतः भृतः यद्वा सफलं जातं तदैव देहसाफल्यं प्राप्तमित्यर्थः । यद्वा निभृतः सम्पूर्णमनोरथ इत्यर्थः । किं च संसारोऽपि निवृत्त इत्याह—त्वत्पादभाज इति अध्वनः पारं मोक्षम् ॥௫॥ नम इति ॥ भगवते निरतिशयैश्वर्याय ब्रह्मणे पूर्णाय परमात्मने सर्वजीवनियन्त्रे यत्र त्वयि लोकसृष्टिं विकल्पयति या माया सा यत्र न श्रूयते अविद्यमानैव तिष्ठतीत्यर्थः ॥௬॥ अजानतेति ॥ अजानता [illegible] कृत्याकृत्यं यत्कृतं [illegible] ॥௭॥ [illegible]

லோகபாலகனுகிய வருணன் தனது கிரகத்திற்கு வந்திருக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானை பார்த்தவுடன் மிகச் சந்தோஷ மடைந்து தக்க பூஜை செய்து வணங்கி விண்ணப்பஞ் செய்கிறான். (௪)

ஏ பகவன்! தங்கள் தரிசனம் கிடைத்தன பிறகு தான் எனக்கு சரீர சௌக்கியமுண்டாயிற்று. இப்பொழுதுதான் சகல பாக்கியங்களும் பெற்றவனுனேன். உமது பாதபஜனத்தாலேயே சம்சார மார்க்கத்தைக்கடக்கிறோம். (௫)

உலகவிவகார ஹேதுவாகிய மாயை யில்லாதவரும் எங்கும் நிறைந்த பரமாத்மாவாயு மிருக்கிற உம்மை நமஸ்கரிக்கிறேன். (௬)

இது செய்யத்தகுவன இது தகாதென என்பதை உணர அறிவில்லாத என் தூதன் உமது தந்தையை என்னிடம் கொண்டுவந்து சேர்த்து விட்டான். (௭)

கோவிந்தபகவானே! என் தூதன் உமது தந்தையை என்னிடத்துக்கு அழைத்து வந்தபடியால் உமது பாத தரிசன பாக்கியம் பெறலானேன். இதோ உமது தந்தையிருக்கிறார். (௮)

𑌮𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌦𑍃𑌕𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌵𑌯𑌮𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌕𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ ॥௯॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌆𑌦𑌾𑌯𑌾𑌗𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌵𑌹𑌨𑍍𑌮𑍁𑌦𑌮𑍍 ॥ ॥௧௦॥

𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌮𑌹𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌤𑌿𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥௧௧॥

𑌤𑍇 𑌚𑍌𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑍍𑌯𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌅𑌪𑌿 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌦𑌧𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃॥ ॥௧௨॥

𑌅𑌰𑍍𑌪𑌯𑌤𑌿॥ **𑌵𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿**॥௮॥௯॥ **𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿** ॥ 𑌅𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌯𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 ॥ ௧௦ ॥ **𑌤 𑌇𑌤𑌿**॥ 𑌔𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇। 𑌅𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃॥௧௧॥ **𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿** ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣 𑌉𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑍍॥௧௨॥ **𑌜𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿**॥ 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑌾𑌸𑍁 𑌏𑌵 𑌗𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌵𑍇𑌦॥௧௩॥ **𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿**॥ 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍

என் தூதர்கள் செய்தது பிழையாயிருந்த போதிலும் தாங்கள் சர்வக்ப ரானதால் அதைப் பொறுத்து தனக்கும் தன் தூதர்களுக்கும் அனுக்கிரகம் செய்யும்படி பிரார்த்தித்தார். (௯)

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் வருணன் செய்த மரியாதையைப் பெற்று அவ்விடமிருந்து தமது தந்தையைக் கோகுலத்துக்கு அழைத்து வந்து எல்லாருக்கும் சந்தோஷ முண்டாக்கினர். (௰)

நந்தகோபரும் தம்போன்றவர்க்கு அதீந்திரியமாயும் லோகபாலகருமான வருணதேவனைத் தரிசனம் செய்யும் பாக்கியம் பெற்றதற்கு மகிழ்ந்து ஆச்சரியமடைந்து அங்கே வருணதேவன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குச் செய்த ஆசார உபசாரங்களை கோகுலவாசிகள் கேட்டு சந்தோஷப்படும்படி கூறினர். (௧௧)

அரசனே! இதைக்கேட்டு கோபர்கள் கிருஷ்ணபகவானிடம் மிகப் பிரீதி கொண்டு அவரை சாட்சாத் பரம்பொருளென்றே நிச்சயித்து இந்த ஈசுவரன் நமக்கும் அவருடைய பரமபதவி கொடுப்பாரென்று உறுதிகொண்டார்கள். ௧௨

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌖𑌿𑌲𑌦𑍃𑌕𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑍈𑌤𑌦𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑍍 ॥ ॥கங॥
𑌜𑌨𑍋 𑌵𑍈 𑌲𑍋𑌕 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑌾𑌸𑍁 𑌗𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍 ॥ ॥கச॥
𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌕𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ॥கரு॥
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌪𑌾𑌯𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥கசு॥
𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌨𑍀𑌤𑌾 𑌮𑌗𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌚𑍋𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌾 ॥கஎ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾॰ 𑌚𑌤𑌸𑍃𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚 ॥கச॥ 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 — 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌬𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌅𑌜𑌡𑌂 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌂 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌪𑌾𑌯𑍇 𑌗𑍁𑌣𑍋𑌪𑌰𑌮𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 ॥ கரு ॥ 𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌥𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌵𑌹𑍍𑌰𑌦𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌸𑌾𑌹 𑌵𑌾𑌨𑌃 । 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨𑍋𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑍇𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌨𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌸𑌾𑌗𑍋𑌚𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌹

சர்வக்ஞான பகவான்தமது பந்துக்கள் கோகுலவாசிகள் அவர்கள் மனதில் செய்துகொண்ட சங்கற்பத்தை யறிந்து அதை நிறைவேற்றத் திருவுளங்கொண்டு வருமாறு யோசித்தார். (கங)

இவ்வுலகத்தில் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட அக்ஞானம் ஆசை இவைகளுக்குரிய கர்மங்களினல் உத்தம மத்திம அதமாதிகளான ஜனனமெடுத்து அதனுளுழன்றுகொண்டு தங்களுடைய உண்மையை அறியத் திறமையற்றவர்களாக விருக்கிருர்கள். (கச)

ஆகையால் அவர்களை அந்த அக்ஞானத்திலிருந்து உத்தாரணம் செய்ய வேண்டுமென்கிற கருணைகொண்டு பிர்ம மானஸ புத்திரர்களான முனிபுங்கவர்கள் முக்குணங்களை விலக்கிச் சமாதியிலிருந்து இது சத்தியம் இது அநந்தம் இதுவே ஞான சொரூபம் இதுவே சநாதனம் இதுவே பிர்மம் என்று அறியக்கூடிய தமது பதவியை முன்னொரு சமயம் அக்ரூரர் பார்க்க அனுக்கிரகம் செய்தது போல் இப்பொழுது கோபர்கள் பார்க்க அனுக்கிரகம் செய்தார். (கரு-கஎ)